

บทที่ ๕

ทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม

ในบทนี้ได้เสนอข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับเวียดนาม และความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีชาวนอพยพอาศัยอยู่คือ จังหวัดนครพนมและมหาสารคาม

สำหรับการวิจัยทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน ๒ จังหวัดคือนครพนมนั้น พิจารณาสรุปจากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้สึกต่อชาวนอพยพ ความรู้สึกต่อพฤติกรรม การรุกรานของ เวียดนามและความรู้สึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม ซึ่งในการศึกษารุ่นนี้ได้กำหนดคำถามในการสอบถามวัดระดับความรู้และความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว แยกออกได้ดังนี้

ก. ระดับความรู้คนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับเวียดนาม มีคำถามรวม ๕ ข้อ คือ

๑. ปัจจุบันเวียดนามรวมเป็นประเทศเดียวกันแล้วใช่หรือไม่
๒. เวียดนามมีการปกครองแบบใด
๓. เวียดนามเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศใด
๔. ชาวเวียดนามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางใด
๕. เมืองหลวงของ เวียดนามปัจจุบัน ชื่อว่าอะไร

ข. ความรู้สึกต่อชาวนอพยพในที่นี้หมายถึงความรู้สึกที่แสดงออกในทางที่ดี ไม่ดีหรือไม่ออกความเห็น (วางตัวเป็นกลาง) ต่อชาวนอพยพ มีคำถามรวม ๗ ข้อ คือ

๑. ความรู้สึกต่อการแสดงความเกลียดชัง ชาวจีนอพยพของคนไทยบางกลุ่ม
๒. ความรู้สึกเกี่ยวกับความจงรักภักดีของ ชาวจีนอพยพต่อรัฐบาลไทย
๓. ความรู้สึกต่อการวางตัว เป็นเพื่อนบ้านกับชาวจีนอพยพ
๔. ความรู้สึกต่อการที่คนไทยบางคนสมรสกับชาวจีนอพยพ
๕. ความรู้สึกต่อการที่รัฐบาลวางมาตรการ เข้มงวดกวดขันในการควบคุม

ชาวจีนอพยพ

๖. ความรู้สึกต่อชาวจีนอพยพว่าเป็นพวกที่ชอบ แทรกแซง ไขว้ใจไม่ได้และ
คิดร้ายต่อประเทศไทยอยู่ตลอดเวลา

๗. ความรู้สึกต่อการที่รัฐบาลอนุญาตให้ชาวจีนอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ใน
ประเทศไทย

ค. ความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของ เวียดนามในที่นี่หมายถึง ความ
รู้สึกที่แสดงออกในลักษณะ เชื่อไม่เชื่อหรือไม่ออกความเห็น (วางตัวเป็นกลาง) ว่าเวียดนาม
เป็นชาติที่ก้าวร้าวรุนแรง มีคำถามรวม ๔ ข้อ คือ

๑. ความรู้สึกต่อเวียดนามว่าชอบรุกรานมากกว่าสันติ
๒. ความรู้สึกต่อเวียดนามว่าเคยรุกรานประเทศอื่นหรือไม่
๓. ความรู้สึกต่อการสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยของ

เวียดนาม

๔. ความรู้สึกต่อการขยายอำนาจ อิทธิพลของ เวียดนาม จนเป็นอันตรายต่อ
ประเทศไทย

ง. ความรู้สึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม ในที่นี่
หมายถึงความรู้สึกที่แสดงออกในลักษณะที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือไม่ออกความเห็น
(วางตัวเป็นกลาง) ต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม มีคำถามรวม
๗ ข้อ คือ

๑. ความรู้สึกต่อการที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน

๒. ความรู้สึกต่อการที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ประสพผลสำเร็จ

๓. ความรู้สึกต่อการที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน จะทำให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย

๔. ความรู้สึกต่ออนาคตความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองว่า จะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ หรือไม่

๕. ความรู้สึกว่าถ้าเวียดนามเสนอความช่วยเหลือแก่ประเทศไทย เราควรรับความช่วยเหลือนั้นหรือไม่

๖. ความรู้สึกว่า ถ้าเวียดนามร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศไทย เราควรให้ความช่วยเหลือหรือไม่

๗. ความรู้สึกต่อปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง คือการที่เวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยหรือไม่

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้ใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบปิด โดยให้ผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้ ๒ ตัวเลือก ซึ่งได้แก่คำตอบผิดและคำตอบถูกในคำถาม เพื่อวัดระดับความรู้สึกเกี่ยวกับเวียดนาม ส่วนคำถามวัดความรู้สึกต่อชาวนอพยพ พฤติกรรม การร่ำรุกรานของเวียดนาม และการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามนั้น กำหนดให้ผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้ ๓ ตัวเลือกคือ "เห็นด้วย" "ไม่เห็นด้วย" และ "ไม่ออกความเห็น" และ "เชื่อ" "ไม่เชื่อ" และ "ไม่ออกความเห็น" สำหรับคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกต่อชาวนอพยพนั้น ผู้ศึกษากำหนดให้คำตอบ "เห็นด้วย" มีความหมายทางลบ หมายถึง มีความรู้สึกในทางที่ไม่ดี "ไม่เห็นด้วย" มีความหมายทางบวก หมายถึง มีความรู้สึกในทางที่ดี "ไม่ออกความเห็น" หมายถึงการวางตัวเป็นกลาง คำถามเกี่ยวกับความรู้สึกต่อพฤติกรรมการร่ำรุกรานของเวียดนาม คำตอบ "เชื่อ" มีความหมายในทางลบ หมายถึงมีความเชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติการร่ำรุกราน "ไม่เชื่อ" มีความหมายในทางบวกหมายถึง มีความเชื่อว่าเวียดนามไม่เป็นชาติการร่ำรุกราน "ไม่ออกความเห็น" หมายถึงวางตัวเป็นกลาง ส่วนคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกต่อการดำเนิน

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม "เห็นด้วย" มีความหมายในทางบวก หมายถึงสนับสนุนการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง "ไม่เห็นด้วย" มีความหมายในทางลบ หมายถึงคัดค้านความเห็นดังกล่าว "ไม่ออกความเห็น" หมายถึง วางตัวเป็นกลาง แล้วนำอัตราส่วนร้อยละของความเห็นดังกล่าวมาสรุปเป็นทัศนคติต่อเวียดนาม เปรียบเทียบกันระหว่าง ๒ จังหวัด โดยแยกพิจารณาจากผลรวมของการตอบคำถาม ดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ คำตอบในทางบวก แสดงว่ามีทัศนคติที่ดีต่อเวียดนาม คำตอบในทางลบ แสดงว่ามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเวียดนามและคำตอบไม่ออกความเห็น หมายถึงการวางตัวเป็นกลาง

อนึ่ง ในการบรรจุถ้อยคำถามในแบบสอบถามลงไปในตารางที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์นั้น ไม่สามารถบรรจุลงไปได้ครบทุกถ้อยคำ เพราะความจำกัดเกี่ยวกับรูปแบบของตาราง จึงพิจารณาบรรจุเฉพาะข้อความตามรูปแบบลักษณะคำถามที่มีเนื้อหาสาระและความหมายตรงตามที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามทุกประการ

ระดับความรู้ของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับเวียดนาม

โดยเหตุที่ความรู้ความเข้าใจในสิ่งใด ๆ มีอิทธิพลโดยตรงต่อทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งนั้น^๑ ดังนั้นในการวิจัยเรื่องนี้ จึงได้มีการศึกษาถึงระดับความรู้พื้นฐานโดยทั่วไปเกี่ยวกับเวียดนามของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือแยกเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีชาวญวนอพยพอาศัยอยู่ คือ จังหวัดนครพนมและมหาสารคาม

^๑ Julius Gould and William L. Kolb, A Dictionary of Social Sciences, pp. 40-41. และ Musafar Sherif and Carolyn W. Sherif, Social Psychology, p. 334.

ในการศึกษาเรื่องนี้ ได้เสนอข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในแง่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเวียคนามที่ได้จากการวิจัย โดยพิจารณาจากการตอบคำถามในแบบ สอบถาม และพิจารณาการตอบคำถามของกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาออกเป็น ๓ ส่วน คือ

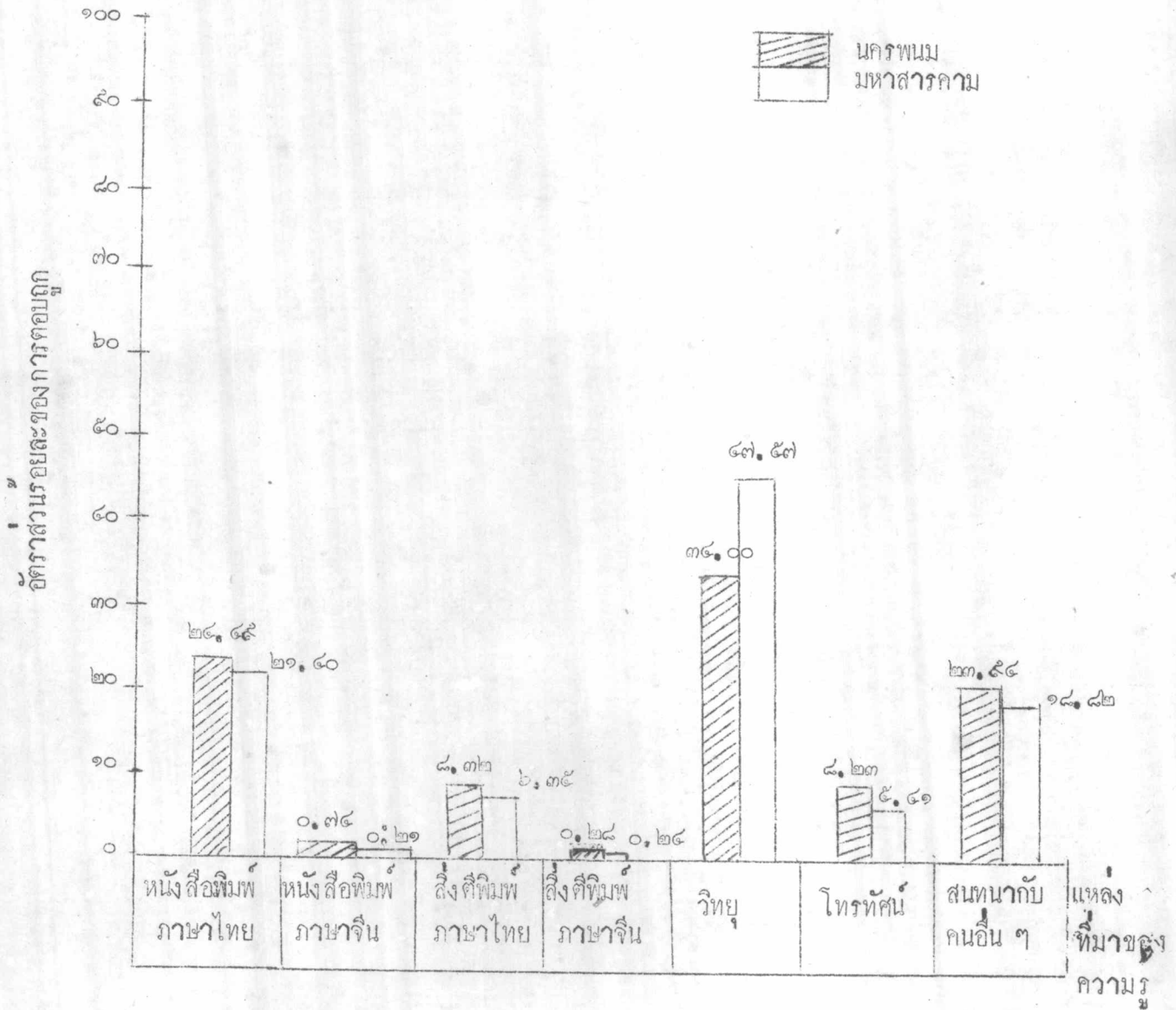
- ๑) พิจารณาแหล่งความรู้ที่ได้รับ
- ๒) ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียคนามของประชากรใน ๒ จังหวัด
- ๓) เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับเวียคนามของประชากรใน ๒ จังหวัด

ความรู้ที่ถามเป็นความรู้พื้นฐานโดยทั่วไปทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม^๑ แยก พิจารณาได้ดังนี้

๑. แหล่งความรู้ที่ได้รับ ในการทดสอบได้ตั้งคำถามว่า "ความรู้เกี่ยวกับ เวียคนามได้รับจากแหล่งใดบ้าง" กำหนดให้ผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้โดยไม่จำกัดจำนวน ข้อ ตามความเป็นจริงจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้รวม ๗ แหล่งคือ หนังสือพิมพ์ ภาษาไทย หนังสือพิมพ์ภาษาจีน สิ่งตีพิมพ์ภาษาไทย สิ่งตีพิมพ์ภาษาจีน วิทยุ โทรทัศน์ สนทนากับคนอื่น ปรากฏว่าจากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งหมดคิดเป็น อัตราส่วนร้อยละตามแผนภาพที่ ๑ และตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า ประชากรส่วนใหญ่ใน ๒ จังหวัด ได้รับความรู้เกี่ยวกับเวียคนามจากวิทยุมากที่สุด (นครพนม ร้อยละ ๓๔.๐๐ มหาสารคาม ร้อยละ ๔๗.๕๗) รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ภาษาไทยและการสนทนากับคนอื่น ซึ่งมีอัตราการเลือกตอบใกล้เคียงกัน (นครพนม ร้อยละ ๒๔.๕๕ : ๒๓.๕๔ มหาสารคาม ร้อยละ ๒๑.๕๐ : ๑๘.๘๒) นอกจากนั้นมีอัตราส่วนน้อยมากเรียงตามลำดับได้แก่สิ่งตีพิมพ์ ภาษาไทย (นครพนม ร้อยละ ๘.๓๒ มหาสารคาม ร้อยละ ๖.๓๕) โทรทัศน์ (นครพนม ร้อยละ ๘.๒๓ มหาสารคาม ร้อยละ ๕.๕๑) หนังสือพิมพ์ภาษาจีน (นครพนม ร้อยละ ๐.๗๔ มหาสารคาม ร้อยละ ๐.๒๑) และสิ่งตีพิมพ์ภาษาจีน (นครพนม ร้อยละ ๐.๘๒ มหาสารคาม ร้อยละ ๐.๒๔) การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะเช่นนี้อาจพิจารณาได้ว่า ประชากร

^๑ การวัดระดับความรู้ให้ครบทุกแง่มุมเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก นักวิจัยยังไม่สามารถ สร้างเครื่องมือในการวัดผลที่สมบูรณ์แบบใด ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับเวียคนามทั้งทางด้าน การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในที่นี้ให้หมายถึงความรู้ในเนื้ดหาคำถามทั้ง ๕ ข้อที่ใช้ใน แบบสอบถามเท่านั้น.

รูปภาพที่ ๑ แสดงอัตราส่วนร้อยละของการเลือกตอบความรู้อาจแหล่งต่าง ๆ ที่กำหนดให้ พ.ศ. ๒๕๒๑

ตารางที่ ๔ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับเว็บบล็อกของประชากรใน ๒ จังหวัด จำนวนตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๑
 หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ แสดงจำนวนที่ตอบ

กลุ่มตัวอย่าง	หนังสือพิมพ์ภาษาไทย		หนังสือพิมพ์ภาษาจีน		สิ่งตีพิมพ์ภาษาไทย		สิ่งตีพิมพ์ภาษาจีน		วิทยุ		โทรทัศน์		สนทนากับคนอื่น		รวมจำนวนครั้งของการตอบ	
	นครพนม	มหาสารคาม	นครพนม	มหาสารคาม	นครพนม	มหาสารคาม	นครพนม	มหาสารคาม	นครพนม	มหาสารคาม	นครพนม	มหาสารคาม	นครพนม	มหาสารคาม	นครพนม	มหาสารคาม
เพศ ชาย	๒๖.๗๕ (๑๕๓)	๒๖.๖๔ (๑๐๘)	๐.๑๓ (๑)	-	๘.๕๓ (๕๐)	๖.๕๒ (๓๓)	-	๐.๓๑ (๑)	๓๘.๑๓ (๒๐๐)	๒๖.๓๓ (๒๒๑)	๓.๖๔ (๔๔)	๖.๐๘ (๒๕)	๒๖.๓๐ (๑๓๓)	๑๗.๘๒ (๘๕)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๘๐.๐๐ (๕๓๗)
หญิง	๒๑.๓๗ (๑๐๘)	๑๕.๖๔ (๗๔)	๑.๕๑ (๗)	๐.๕๓ (๒)	๘.๐๗ (๕๐)	๕.๕๕ (๒๗)	๐.๖๑ (๓)	๐.๓๗ (๑)	๓๓.๘๗ (๑๖๘)	๒๕.๖๓ (๒๑๖)	๘.๘๓ (๘๓)	๕.๕๓ (๒๓)	๒๕.๕๐ (๑๒๖)	๑๕.๕๘ (๗๕)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๓๓๖)
อายุ ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๒๓.๖๗ (๘๕)	๒๕.๐๘ (๑๐)	๑.๐๖ (๕)	-	๑๐.๖๔ (๕๐)	๗.๑๗ (๒๐)	๐.๘๐ (๓)	๐.๓๖ (๑)	๓๓.๕๘ (๑๖๘)	๒๖.๕๕ (๑๓๐)	๖.๑๒ (๕๓)	๗.๘๕ (๓๒)	๒๕.๗๓ (๑๒๖)	๑๒.๕๐ (๖๒)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๒๖๕)
๒๕ - ๓๕ ปี	๒๘.๖๐ (๕๓)	๒๓.๖๖ (๗๕)	๐.๕๓ (๒)	๐.๓๒ (๑)	๘.๗๓ (๓๓)	๖.๖๒ (๒๗)	-	-	๓๕.๑๓ (๑๖๕)	๒๓.๒๒ (๑๗๗)	๗.๑๔ (๖๗)	๕.๓๖ (๒๑)	๒๕.๘๖ (๑๒๖)	๒๐.๘๒ (๑๐๓)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๒๖๕)
๓๕ - ๕๕ ปี	๒๕.๕๕ (๓๐)	๑๖.๑๗ (๖๗)	๐.๑๓ (๑)	๐.๖๐ (๑)	๕.๑๗ (๑๕)	๗.๑๘ (๒๖)	-	๐.๖๐ (๑)	๓๕.๐๘ (๑๖๕)	๒๕.๖๕ (๒๑๖)	๑๐.๕๘ (๘๓)	๓.๐๐ (๑๒)	๒๕.๖๓ (๑๒๖)	๑๕.๗๖ (๗๗)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๑๖๕)
๖๐ ปีขึ้นไป	๒๕.๐๗ (๑๓)	๑๑.๑๑ (๑๐)	-	-	๓.๑๐ (๒)	๑.๑๑ (๑)	-	-	๓๕.๑๕ (๑๖๕)	๒๕.๖๓ (๒๑๖)	๑๐.๕๘ (๘๓)	๒.๒๒ (๑๐)	๒๕.๗๖ (๑๒๖)	๑๕.๗๖ (๗๗)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๑๖๕)
การศึกษา จบ.๔ หรือต่ำกว่า	๒๕.๕๒ (๑๖๕)	๒๕.๕๖ (๖๘)	๐.๕๖ (๓)	๐.๒๗ (๑)	๕.๑๗ (๓๕)	๕.๕๐ (๒๖)	-	๐.๕๕ (๒)	๓๕.๑๑ (๑๖๕)	๒๕.๕๕ (๒๑๖)	๕.๕๓ (๕๓)	๓.๓๐ (๑๓)	๒๕.๖๓ (๑๒๖)	๒๕.๐๐ (๑๒๖)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๑๖๕)
ม.๑ - ม.๖. ๗.๕ - มศ.๓	๒๕.๘๕ (๒๗)	๒๕.๕๖ (๗๕)	๑.๑๒ (๖)	-	๕.๑๗ (๒๖)	๕.๕๐ (๒๖)	๐.๗๕ (๓)	-	๓๕.๕๖ (๑๗๗)	๒๕.๖๓ (๒๑๖)	๑๒.๑๓ (๑๐๓)	๓.๑๖ (๑๒)	๒๕.๘๖ (๑๒๖)	๑๐.๐๐ (๕๐)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๑๖๕)
ม.๗(มศ.๔)-ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๕.๘๕ (๓๔)	๑๕.๒๗ (๖๗)	๑.๕๖ (๗)	-	๑๐.๖๔ (๕๐)	๑๐.๗๕ (๒๖)	๐.๗๕ (๓)	-	๓๕.๕๖ (๑๗๗)	๒๕.๖๓ (๒๑๖)	๑๒.๑๓ (๑๐๓)	๓.๑๖ (๑๒)	๒๕.๘๖ (๑๒๖)	๑๐.๐๐ (๕๐)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๑๖๕)
จบปริญญาตรีขึ้นไป	๓๐.๐๐ (๖)	๒๕.๐๐ (๑๒)	-	๒.๐๐ (๑)	๒๕.๐๐ (๕)	๑๕.๐๐ (๗)	-	-	๓๐.๐๐ (๖)	๒๕.๐๐ (๑๒)	๑๕.๐๐ (๖)	๑๕.๐๐ (๖)	๑๕.๐๐ (๖)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๖)	
อาชีพ เกษตรกร	๒๓.๓๕ (๒๑๖)	๑๕.๕๗ (๗)	๐.๗๖ (๗)	๐.๑๕ (๑)	๘.๕๕ (๓๕)	๕.๓๑ (๒๘)	๐.๓๒ (๑)	๐.๑๕ (๑)	๓๕.๒๗ (๑๗๗)	๒๕.๑๗ (๒๑๖)	๖.๑๒ (๕๑)	๒.๖๒ (๑๑)	๒๕.๘๖ (๑๒๖)	๑๕.๐๐ (๕๐)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๖)
กรรมกร	๑๗.๗๕ (๘)	๑๑.๑๕ (๑๐)	๒.๒๒ (๑)	-	๕.๕๕ (๒)	-	-	-	๓๕.๒๗ (๑๗๗)	๒๕.๓๓ (๒๑๖)	๑๑.๑๑ (๘๘)	๕.๓๘ (๒๑)	๒๕.๒๒ (๑๒๖)	๒๕.๐๐ (๑๒๖)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๖)
ผู้ประกอบการและบริวารเอกชน	๒๓.๗๕ (๗)	๒๕.๐๐ (๖)	-	-	๑๐.๐๐ (๑)	-	-	-	๓๕.๒๗ (๑๗๗)	๒๕.๑๗ (๒๑๖)	๑๑.๑๑ (๘๘)	๕.๓๘ (๒๑)	๒๕.๒๒ (๑๒๖)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๖)	
ข้าราชการ-พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๓๕.๑๐ (๘)	๒๕.๐๘ (๖)	-	-	๕.๑๖ (๑)	๑๕.๓๕ (๖)	-	-	๓๕.๑๐ (๘)	๒๕.๓๕ (๖)	๕.๕๓ (๖)	๑๖.๑๓ (๖)	๕.๕๓ (๖)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๖)	
ผู้ใช้วิชาชีพ	๒๓.๕๘ (๘)	๒๖.๑๕ (๑๑)	-	-	๒๕.๑๕ (๗)	๕.๕๒ (๒)	-	-	๒๓.๕๘ (๘)	๒๕.๑๕ (๑๑)	๑๓.๘๐ (๑๐)	๑๕.๒๕ (๖)	๒๕.๑๕ (๑๑)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๖)	
ทหารหรือตำรวจ	๓๒.๐๐ (๘)	๒๕.๒๕ (๘)	-	-	๕.๐๐ (๑)	๑๖.๑๒ (๘)	-	-	๓๒.๐๐ (๘)	๒๕.๒๕ (๘)	๑๒.๐๐ (๖)	๑๖.๑๒ (๘)	๒๕.๑๕ (๑๑)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๖)	
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๔๗.๖๒ (๑๐)	๑๕.๖๔ (๑๑)	-	-	-	๑๕.๖๔ (๑๑)	-	๑.๗๕ (๑)	๒๓.๖๑ (๕)	๒๕.๒๑ (๑๖)	๒๕.๘๑ (๑๖)	๑๕.๖๔ (๑๑)	๒๕.๒๑ (๑๖)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๖)	
รวม	๒๕.๕๕ (๑๐๖๐)	๒๕.๕๐ (๗๖๘)	๐.๗๕ (๓๒)	๐.๒๑ (๗)	๘.๓๒ (๕๖๐)	๖.๓๕ (๒๖๖)	๐.๒๘ (๑๒)	๐.๒๘ (๑๒)	๓๕.๐๐ (๑๗๗๗)	๒๕.๕๕ (๒๑๖๘)	๘.๕๑ (๘๓)	๕.๕๑ (๒๑๖)	๒๕.๕๕ (๑๐๖๖)	๑๕.๕๕ (๖๘๐)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๖๐)	๑๐๐.๐๐ (๓๕๖๑)

ใน ๒ จังหวัดส่วนใหญ่นิยมฟังรายการต่าง ๆ ทางวิทยุ ซึ่งมีใช้แพร่หลายในขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร อาศัยในชนบทได้รับการศึกษาน้อย เศรษฐกิจไม่ดี การคมนาคมไม่สะดวก จึงไม่มีโอกาสรับรู้ข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ จากสื่อมวลชนชนิดอื่นมากเท่าที่ควร

แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณากลุ่มประชากรแต่ละกลุ่มในทั้ง ๒ จังหวัดแล้ว ปรากฏว่าแหล่งความรู้ที่ได้รับจะแตกต่างกันไปตามคุณสมบัติของแต่ละกลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มประชากรจำแนกตามเพศและอายุ ได้รับความรู้เกี่ยวกับเว็บบอร์ดจากแหล่งต่าง ๆ แตกต่างกันไปเพียง เล็กน้อยเท่านั้น แต่ถ้ามองตามระดับการศึกษาและอาชีพแล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันมาก กล่าวคือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ศึกษาความรู้เกี่ยวกับเว็บบอร์ดกระจายตามแหล่งความรู้ต่าง ๆ มีสัดส่วนใกล้เคียงกันมาก ตรงกันข้ามกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ป.๔ หรือต่ำกว่า และระดับ ม.๑ - ม.๖ (ป.๕-ม.๓.๓) ส่วนใหญ่รับรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้จากวิทยุ หนังสือพิมพ์ภาษาไทย และสนทนากับคนใกล้เคียงกันเป็นพิเศษ นอกจากนั้นมีเพียง เล็กน้อย สำหรับกลุ่มอาชีพปรากฏว่าเกษตรกร และกรรมกรรับรู้จากวิทยุมากที่สุด รองลงมาได้แก่หนังสือพิมพ์ภาษาไทยและการสนทนากับคนอื่น นักเรียน นิสิต นักศึกษาจังหวัดนครพนมรับรู้จากหนังสือพิมพ์ภาษาไทยสูงมาก (ร้อยละ ๘๓.๖๒) ตรงกันข้ามกับนักเรียนนิสิต นักศึกษาจังหวัดมหาสารคามรับรู้เรื่องนี้จากหนังสือพิมพ์ภาษาไทยเพียง เล็กน้อยเท่านั้น (ร้อยละ ๑๕.๖๔) ผู้ประกอบการค้าและบริการ เอกชนนิยมรับรู้จากหนังสือพิมพ์ภาษาไทยมากที่สุด (นครพนม ร้อยละ ๘๓.๗๕ มหาสารคาม ร้อยละ ๖๐.๐๐) รองลงมาคือข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (นครพนม ร้อยละ ๓๘.๑๐ มหาสารคาม ร้อยละ ๒๕.๐๔) และผู้ใช้วิชาชีพ (นครพนม ร้อยละ ๒๓.๕๘ มหาสารคาม ร้อยละ ๒๖.๑๕)

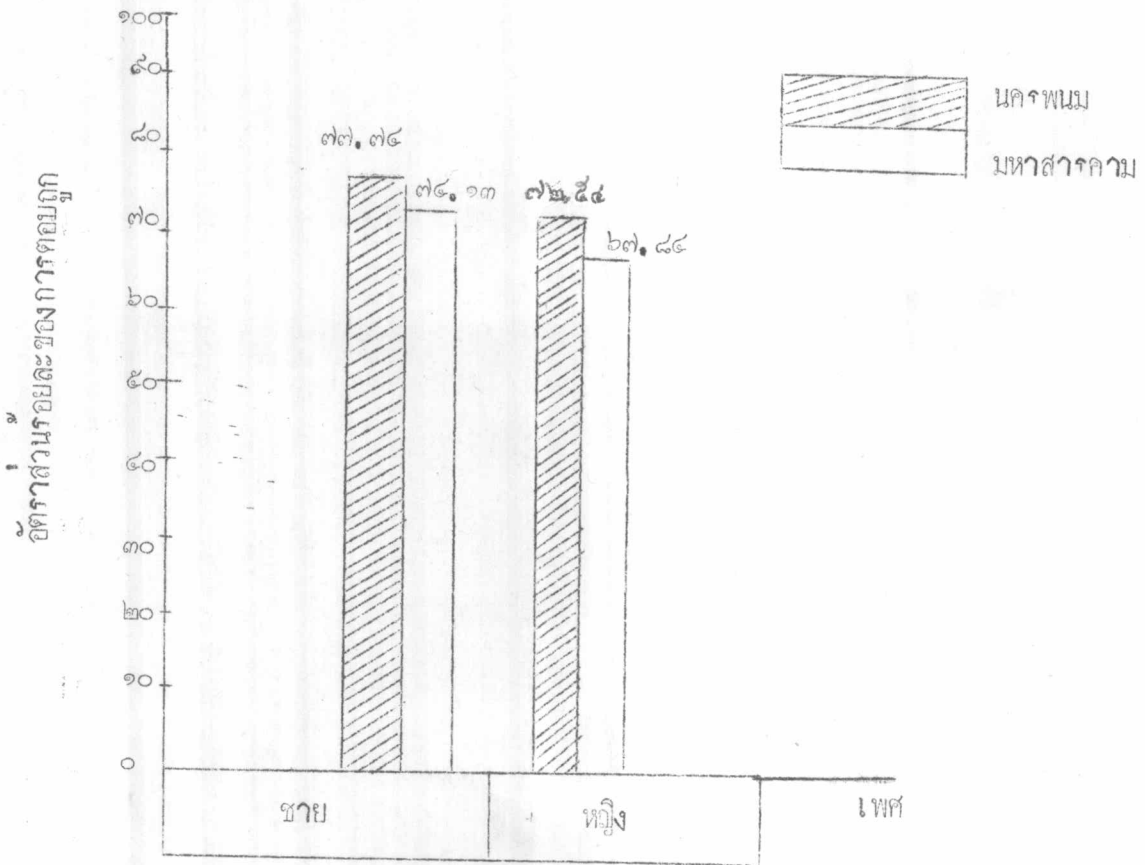
เปรียบเทียบแหล่งความรู้ของกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาปรากฏว่า ประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ รับรู้ความรู้เกี่ยวกับเว็บบอร์ดจากแหล่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน และมีอัตราส่วนรวมจำนวนครั้งของการเลือกตอบใกล้เคียงกันมาก ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดรับรู้ความรู้เกี่ยวกับเว็บบอร์ดจากแหล่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกันมากที่สุด (ดูจากตารางที่ ๔ และแผนภาพที่ ๑)

๒. ความรู้เกี่ยวกับเวียคนามจำแนกตามเพศ พิจารณาลักษณะการศึกษาจาก ตารางที่ ๕ ปรากฏว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดโดยเฉลี่ยแล้ว เพศชายมีความรู้เกี่ยวกับ เวียคนามดีกว่าเพศหญิง (นครพนม คอบนุญ รอยละ ๗๗.๗๔ : ๗๒.๕๔ มหาสารคาม คอบนุญ รอยละ ๗๔.๑๓ : ๖๗.๘๔) พิจารณาในแต่ละจังหวัดก็เช่นกัน ปรากฏว่าเพศชาย มีความรู้ดีกว่าเพศหญิง (ดูจากแผนภาพที่ ๒ และตารางที่ ๕) เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดโดยไม่แบ่งเพศ ปรากฏว่า ประชากรในจังหวัดนครพนมมีความรู้ดีกว่าประชากร ในจังหวัดมหาสารคาม (รอยละ ๗๗.๗๔ และ ๗๒.๕๔ : ๗๔.๑๓ และ ๖๗.๘๔)

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับระดับความรู้ เกี่ยวกับเวียคนาม ปรากฏว่า เพศเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ เกี่ยวกับเวียคนามของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ซึ่งพอสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ เกี่ยวกับเวียคนามเพียง เล็กน้อย กล่าวคือ เพศชายมีระดับความรู้ เกี่ยวกับเวียคนาม ดีกว่าเพศหญิง แต่ก็มีอัตราความแตกต่างกันน้อยมาก (ดูจากตารางที่ ๖)

หากแยกพิจารณาแต่ละจังหวัดแล้วปรากฏว่า ทั้งจังหวัดนครพนมและ มหาสารคาม เพศต่างก็ไม่เป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ เกี่ยวกับเวียคนามของทั้ง ๒ จังหวัดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ และพบว่าในแต่ละจังหวัดเพศชาย มีความรู้เกี่ยวกับเวียคนามค่อนข้างดีกว่าเพศหญิง เพียง เล็กน้อยเท่านั้น

รูปภาพที่ ๒ แสดงอัตราส่วนร้อยละของการตอบถูก คำถามความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม จำแนกตามเพศ พ.ศ. ๒๕๒๑

ตารางที่ ๕ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา แสดง อัตราส่วนร้อยละของ ระดับความรู้เกี่ยวกับ เวียดนาม จำแนกตามเพศ พ. ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นครพนม			มหาสารคาม			รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
	ตอบถูก	ตอบถูก		ตอบถูก	ตอบถูก		
ปัจจุบันเวียดนามรวมกันเป็นประเทศเดียวกันแล้วหรือไม่ว	๖๓. ๔๓ (๑๕๗)	๖๓. ๘๕ (๑๖๖)	๖๕. ๗๖ (๓๖๓)	๖๓. ๔๑ (๒๐๑)	๕๔. ๓๒ (๑๕๑)	๕๘. ๑๖ (๓๕๒)	๖๒. ๓๔ (๓๑๕)
เวียดนามมีระบบการปกครองแบบใด	๘๕. ๖๒ (๒๕๐)	๘๘. ๔๖ (๒๓๓๐)	๘๖. ๕๖ (๔๘๐)	๗๓. ๒๘ (๒๔๕)	๗๑. ๒๒ (๑๙๘)	๗๔. ๕๕ (๔๕๓)	๘๐. ๔๓ (๘๒๓)
เวียดนามเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศใด	๘๘. ๐๔ (๒๖๐)	๖๗. ๖๘ (๕๗๖)	๗๘. ๘๘ (๔๓๖)	๘๑. ๐๓ (๒๕๓)	๗๔. ๘๒ (๒๐๘)	๗๘. ๑๕ (๖๖๕)	๗๘. ๕๕ (๕๐๑)
ชาวเวียดนามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางใด	๗๘. ๗๗ (๒๓๓๐)	๗๕. ๐๐ (๑๕๕)	๗๖. ๘๘ (๔๒๕)	๗๖. ๘๓ (๒๔๔)	๗๒. ๖๖ (๒๐๒)	๗๔. ๕๖ (๔๕๖)	๗๕. ๘๔ (๘๗๑)
เมืองหลวงของเวียดนามปัจจุบันชื่อว่าอะไร	๖๗. ๘๑ (๑๙๘)	๖๗. ๖๘ (๑๗๖)	๖๗. ๗๕ (๓๗๔)	๗๑. ๘๒ (๒๒๘)	๖๖. ๑๘ (๑๘๔)	๖๘. ๒๔ (๔๑๒)	๖๘. ๕๓ (๓๘๖)
เฉลี่ย	๗๗. ๗๔ (๒๒๓)	๗๒. ๕๔ (๑๘๘)	๗๕. ๒๘ (๔๑๖)	๗๔. ๑๓ (๒๓๕)	๖๗. ๘๔ (๑๘๘)	๗๑. ๑๕ (๔๒๔)	๗๓. ๑๖ (๘๔๐)

ตารางที่ ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความรู้เกี่ยวกับ เวียดนามของประชากร
ในจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

เพศ	ระดับความรู้เกี่ยวกับ เวียดนาม		รวม	χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	ดี	ไม่ดี					
<u>นครพนม</u>							
ชาย	๒๒๗	๖๕	๒๙๒	๑.๕๐	๐	๓.๘๕	๐.๐๕
หญิง	๑๘๕	๓๑	๒๑๖				
รวม	๔๑๒	๑๓๖	๕๔๘				
<u>มหาสารคาม</u>							
ชาย	๒๓๕	๘๒	๓๑๗	๒.๓๔	๐	๓.๘๕	๐.๐๕
หญิง	๑๘๕	๘๕	๒๗๐				
รวม	๔๒๐	๑๖๗	๕๘๗				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>							
ชาย	๔๖๒	๑๔๗	๖๐๙	๔.๕๓	๐.๐๖	๓.๘๕	๐.๐๕
หญิง	๓๗๘	๑๐๖	๔๘๔				
รวม	๘๔๐	๒๕๓	๑๐๙๓				

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่า มหาสารคาม เพศค่อนข้าง เป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ของประชากรแตกต่างกันมากกว่านครพนม ทั้งนี้พอสรุปได้ว่า มีความแตกต่างกันในระดับความรู้เกี่ยวกับเวียคนามของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศและพบว่าเพศมีอิทธิพลเพียง เล็กน้อยต่อระดับความรู้ของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดคือเวียคนาม

การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะนี้อาจจะเป็นนัยชี้ให้เห็นว่า การที่เพศชายมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวดีกว่าเพศหญิง เล็กน้อยนั้นอาจพิจารณาได้ว่าเพศชายมีความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ สนใจเกี่ยวกับการเมืองระหว่างประเทศ และมีเวลาพอเพียงสำหรับศึกษาค้นคว้าทั้งในและนอกสถานที่มากกว่าเพศหญิง ซึ่งมักมีข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาในการศึกษาเล่าเรียน

๓. ความรู้เกี่ยวกับเวียคนามจำแนกตามอายุ ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มอายุออกเป็น ๔ กลุ่ม คือ อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ๒๕-๓๕ ปี ๓๕-๔๕ ปี และ ๖๐ ปีขึ้นไป พิจารณาผลการศึกษาค้นคว้าที่ ๗ ปรากฏว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัด โดยเฉลี่ย อัตราส่วนร้อยละของการตอบ กลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี มีความรู้เกี่ยวกับเวียคนามดีที่สุด (นครพนม ตอบถูกต้องร้อยละ ๗๔.๓๑ มหาสารคามตอบถูกต้องร้อยละ ๗๕.๓๖) กลุ่มอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีความรู้เรื่องนี้น้อยที่สุด (นครพนมตอบถูกต้องร้อยละ ๕๓.๓๓ มหาสารคามตอบถูกต้องร้อยละ ๖๔.๕๐) กลุ่มอายุ ๒๕-๓๕ ปี และ ๓๕-๔๕ ปี ตอบคำถามถูกอยู่ในระดับปานกลาง เปรียบเทียบระดับความรู้ของประชากรในแต่ละจังหวัดปรากฏว่า มีความคล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือ จังหวัดนครพนม กลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี มีความรู้เรื่องนี้ดีที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอายุ ๓๕-๔๕ ปี ๒๕-๓๕ ปี และ ๖๐ ปีขึ้นไปตามลำดับ (ตอบถูกต้องร้อยละ ๗๔.๓๑ : ๗๖.๗๔ : ๗๕.๓๖ และ ๕๓.๓๓ ตามลำดับ) มหาสารคามกลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี มีความรู้เรื่องนี้ดีที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอายุ ๒๕-๓๕ ปี ๖๐ ปีขึ้นไป และ ๓๕-๔๕ ปีตามลำดับ (ตอบถูกต้องร้อยละ ๗๕.๓๖, ๗๖.๐๖, ๖๔.๕๐ และ ๖๕.๐๔ ตามลำดับ) เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่า ประชากรจังหวัดนครพนมกลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ๒๕-๓๕ ปี และ ๓๕-๔๕ ปี มีความรู้เรื่องนี้ดีกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคามที่มีระดับ

อายุเดียวกัน ยกเว้นกลุ่มอายุ ๒๐ ปีขึ้นไป ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มอายุดังกล่าวของจังหวัดมหาสารคามมีความรู้ดีกว่ากลุ่มอายุเดียวกันของจังหวัดนครพนม (ดูจากตารางที่ ๗ และแผนภาพที่ ๓)

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความรู้เกี่ยวกับเวียตนามจากตารางที่ ๘ ปรากฏว่า อายุไม่เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียตนามของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงพอสรุปได้ว่าระดับอายุของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด ไม่มีผลทำให้ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียตนามแตกต่างกัน

หากแยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่าสำหรับจังหวัดนครพนมนั้น อายุเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ของประชากรเกี่ยวกับเวียตนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ มีค่าอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์) C (Contingency Coefficient) เท่ากับ ๐.๑๒ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก ส่วนมหาสารคามนั้นอายุเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ของประชากรเกี่ยวกับเวียตนามแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้ว ปรากฏว่า นครพนมอายุเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ของประชากรเกี่ยวกับเวียตนามแตกต่างกันมากกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคาม และพบว่าโดยเฉลี่ยแล้วอายุเป็นปัจจัยทำให้ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดมีระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้แตกต่างกันค่อนข้างน้อยมาก

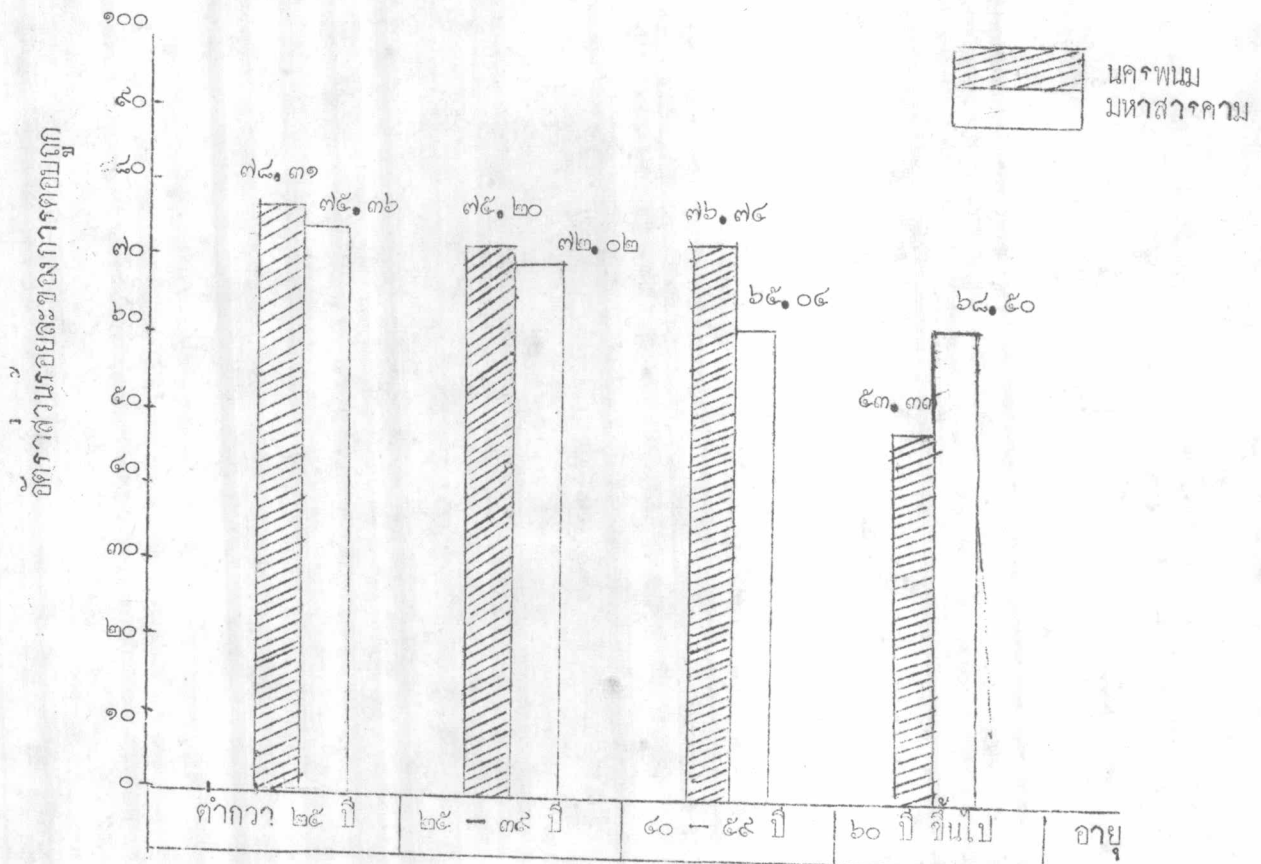
การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะเช่นนี้ อาจพิจารณาได้ว่าการที่กลุ่มประชากรอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ของทั้ง ๒ จังหวัดมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ดีที่สุดที่สุคนั้น ส่วนหนึ่ง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ C (Contingency Coefficient) หมายถึงอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ให้ทราบว่าในการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด.

ตารางที่ ๗ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา แสดงอัตราส่วนร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับเวียคนาม จำแนกตามอายุ, พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นครพนม				รวม	มหาสารคาม				รวม	รวมทั้งสิ้น
	ต่ำกว่า ๒๕ ปี		๒๕-๓๕ ปี			๓๕-๔๕ ปี		๔๕-๕๕ ปี			
	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด		ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด		
ปัจจุบันเวียคนามรวมเป็นประเทศเดียวกับแล้วหรือไม	๖๕.๑๐ (๑๒๓)	๖๕.๕๐ (๑๓๑)	๖๔.๕๔ (๑๓๑)	๕๔.๕๕ (๑๑๘)	๖๕.๓๖ (๓๖๓)	๕๔.๖๔ (๑๐๖)	๖๕.๖๕ (๑๓๐)	๕๖.๑๐ (๖๕)	๕๔.๓๕ (๑๓๖)	๕๕.๑๖ (๓๕๒)	๖๒.๓๔ (๓๑๕)
เวียคนามมีระบบการปกครองแบบใด	๘๘.๒๐ (๑๕๓)	๘๗.๐๐ (๑๓๔)	๘๗.๕๔ (๑๒๔)	๗๕.๓๖ (๒๕)	๘๖.๕๖ (๔๘๐)	๗๐.๖๒ (๑๓๗)	๗๘.๓๘ (๑๕๖)	๗๘.๖๑ (๕๓)	๗๑.๒๕ (๕๓)	๗๔.๕๕ (๔๕๓)	๘๐.๔๓ (๕๒๓)
เวียคนามเคยตกเป็นอาณานิคมของ ประเทศใด	๘๐.๓๔ (๑๔๓)	๗๕.๐๐ (๑๕๐)	๘๖.๕๔ (๑๒๒)	๖๓.๖๔ (๒๑)	๗๘.๕๕ (๔๓๖)	๘๓.๕๑ (๑๖๒)	๗๗.๓๘ (๑๕๔)	๖๕.๐๔ (๘๐)	๘๖.๒๕ (๖๕)	๗๘.๑๕ (๕๖๕)	๗๘.๕๕ (๕๐๑)
ชาวเวียคนามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางใด	๘๒.๕๘ (๑๔๓)	๘๑.๕๐ (๑๖๓)	๗๓.๐๕ (๑๐๓)	๗๖.๓๖ (๑๒)	๗๖.๕๕ (๕๒๕)	๘๔.๕๕ (๑๖๔)	๗๖.๒๖ (๑๕๑)	๖๖.๖๓ (๘๓)	๖๑.๒๕ (๔๕)	๗๔.๕๖ (๔๕๖)	๗๕.๕๔ (๘๗๑)
เมืองหลวงของเวียคนาม ปัจจุบันชื่อว่าอะไร	๗๑.๓๕ (๑๒๗)	๖๗.๐๐ (๑๓๔)	๗๑.๖๓ (๑๐๑)	๗๖.๓๖ (๑๒)	๖๗.๕๕ (๓๗๔)	๘๓.๕๑ (๑๖๒)	๖๑.๖๒ (๑๒๒)	๖๑.๗๕ (๗๖)	๖๕.๐๐ (๕๒)	๖๕.๒๕ (๔๑๒)	๖๘.๕๓ (๓๘๖)
เฉลี่ย	๗๘.๓๑ (๑๓๕)	๗๕.๒๐ (๑๕๑)	๗๖.๗๔ (๑๐๘)	๕๓.๓๓ (๑๘)	๗๕.๒๕ (๔๑๖)	๗๕.๓๖ (๑๖๖)	๗๒.๐๒ (๑๔๓)	๖๕.๐๔ (๘๐)	๖๘.๕๐ (๕๕)	๗๑.๑๕ (๕๒๕)	๗๓.๑๖ (๘๔๐)

รูปภาพที่ ๓ แสดงอัตราส่วนร้อยละของการตอบถูก ค่าตามความรู้เกี่ยวกับ
เวียคนาม จำแนกตามอายุ พ.ศ. ๒๕๒๑

ตารางที่ ๘ ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความรู้เกี่ยวกับเวียคนาม
ของประชากรในจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

อายุ	ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียคนาม		รวม	χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=3)	Sig.
	ดี	ไม่ดี					
<u>นครพนม</u>							
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๑๓๙	๓๙	๑๗๘	๘.๕๕	๐.๑๒	๓.๘๑	๐.๐๕
๒๕ - ๓๙ ปี	๑๕๑	๕๙	๒๑๐				
๔๐ - ๕๙ ปี	๑๑๘	๓๓	๑๕๑				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๑๘	๑๕	๓๓				
รวม	๔๑๖	๑๓๖	๕๕๒				
<u>มหาสารคาม</u>							
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๑๖๖	๔๘	๒๑๔	๔.๑๘	๐	๓.๘๑	๐.๐๕
๒๕ - ๓๙ ปี	๑๓๓	๕๕	๑๘๘				
๔๐ - ๕๙ ปี	๘๑	๔๓	๑๒๓				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๕๕	๒๕	๘๐				
รวม	๔๓๕	๑๗๑	๖๐๖				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>							
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๒๐๕	๘๗	๒๙๒	๓.๑๐	๐	๓.๘๑	๐.๐๕
๒๕ - ๓๙ ปี	๒๘๔	๑๑๔	๓๙๘				
๔๐ - ๕๙ ปี	๑๙๙	๗๖	๒๗๕				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๗๓	๔๐	๑๑๓				
รวม	๗๕๑	๓๑๗	๑๐๖๘				

อาจเป็นผลมาจากการที่ประชากรกลุ่มดังกล่าวส่วนใหญ่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน^๑ (นักเรียน นิสิต นักศึกษา ทั้งหมดที่ใช้สุ่มตัวอย่างครั้งนี้อายุอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่า ๒๕ ปี) มีเวลาและโอกาสพอเพียงในการศึกษาหาความรู้ทั้งในและนอกสถานที่มากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ และการที่กลุ่มอายุ ๒๕-๓๕ ปี และ ๔๐-๕๕ ปี มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์ดีรองลงมา นั้นจะ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ประชากรกลุ่มดังกล่าวส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงานประกอบอาชีพ ในสาขาต่าง ๆ มีการรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานและครอบครัวมาก ทำให้ระดับความสนใจและโอกาสในการศึกษาหาความรู้ลดน้อยลงไปมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอายุ ๒๐ ปี ขึ้นไป ซึ่งอยู่ในวัยชรา มีสภาพร่างกายและจิตใจไม่พร้อมต่อการศึกษาหาความรู้ จึงทำให้กลุ่มอายุดังกล่าวมีระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างกันมีไม่มากพอที่จะสรุปอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการแน่ชัด โดยปรกตินิรุษรุ่นใหม่มีความสนใจเกี่ยวกับการบ้านการเมืองมากกว่าคนสูงอายุโดยทั่ว ๆ ไป

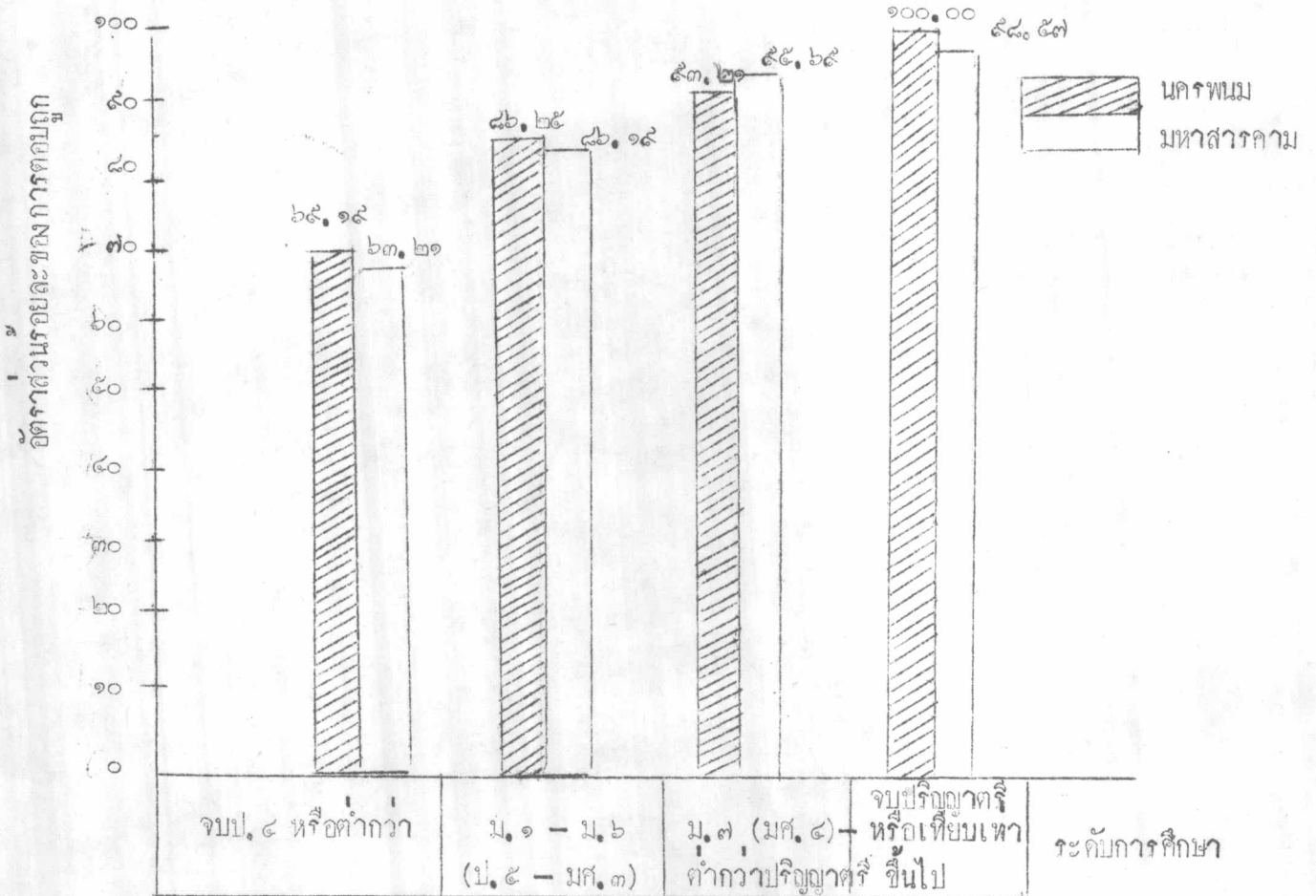
๔. ความรู้เกี่ยวกับเวียคนามจำแนกตามระดับการศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งกลุ่มระดับการศึกษาออกเป็น ๔ กลุ่ม คือ จบ ป.๔ หรือต่ำกว่า ม.๑ - ม.๒ (ป.๕ - ม.ศ.๓) ม.๓ (ม.ศ.๔) - ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป พิจารณาผลการศึกษาจากตาราง ๕ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยประชากร ทั้ง ๒ จังหวัดมีความรู้เกี่ยวกับเวียคนามแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา กล่าวคือ ประชากรที่มีระดับการศึกษาสูง มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ดีกว่าประชากรที่มีระดับการศึกษา รองลงมาตามลำดับ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไปมีความรู้เรื่องนี้ ดีที่สุด (นครพนมตอบถูกร้อยละ ๑๐๐.๐๐ มหาสารคามตอบถูกร้อยละ ๘๘.๕๗) รองลงมา คือระดับ ม.๓ (ม.ศ.๔) - ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ม.๑ - ม.๒ (ป.๕ - ม.ศ.๓) ส่วน ระดับ ป.๔ หรือต่ำกว่า มีความรู้ น้อยที่สุด (นครพนมตอบถูกร้อยละ ๕๓.๒๑, ๘๖.๒๕ และ

^๑ กลุ่มประชากรนักเรียน นิสิต นักศึกษาใน ๒ จังหวัด ที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่าง ในครั้งนี้คัดเลือกเอาเฉพาะผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ตั้งแต่ระดับชั้น ม.ศ.๔ ขึ้นไป ซึ่งมีอายุอยู่ในระหว่าง ๑๗-๒๕ ปี (ต่ำกว่า ๒๕ ปี).

ตารางที่ ๕ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา แสดงอัตราส่วนร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับเวียตนาม จำแนกตามระดับการศึกษา, พ. ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นครพนม					มหาสารคาม				รวมทั้งสิ้น	
	จบป.๔ หรือ ต่ำกว่า	ม.๑-ม.๒ (ป.๕- มศ.๓)	ม.๓(มศ. ๔)- ต่ำกว่า ระดับ ปริญญาตรี	จบปริญญา ตรีหรือ เทียบเท่า ขึ้นไป	รวม	จบป.๔ หรือ ต่ำกว่า	ม.๑-ม.๒ (ป.๕- มศ.๓)	ม.๓(มศ. ๔)- ต่ำกว่า ระดับ ปริญญา ตรี	จบปริญญา ตรีหรือ เทียบเท่า ขึ้นไป		รวม
	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	รวม	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก		รวม
ปัจจุบันเวียตนามรวมเป็นประเทศเดียวกันแล้วใช่หรือไม่	๖๑.๑๘ (๒๓๓)	๗๑.๔๓ (๘๐)	๘๓.๒๐ (๔๔)	๑๐๐.๐๐ (๖)	๖๕.๗๖ (๓๖๓)	๔๘.๔๐ (๒๐๖)	๗๕.๒๒ (๘๕)	๘๒.๑๖ (๔๗)	๑๐๐.๐๐ (๑๔)	๕๘.๑๖ (๓๕๒)	๖๒.๓๔ (๗๑๕)
เวียตนามมีระบบการปกครองแบบใด	๘๓.๔๖ (๓๑๘)	๘๔.๖๔ (๑๐๖)	๘๔.๓๔ (๕๐)	๑๐๐.๐๐ (๖)	๘๖.๘๖ (๔๘๐)	๖๗.๑๕ (๒๘๐)	๘๘.๓๘ (๑๐๑)	๘๖.๐๘ (๔๘)	๘๒.๘๖ (๑๓)	๗๔.๔๕ (๔๔๓)	๘๐.๔๗ (๕๒๓)
เวียตนามเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศใด	๗๖.๖๔ (๒๘๒)	๗๘.๕๗ (๘๘)	๘๔.๓๔ (๕๐)	๑๐๐.๐๐ (๖)	๗๘.๘๘ (๔๓๖)	๗๓.๘๖ (๓๐๘)	๘๔.๐๓ (๕๕)	๘๔.๑๒ (๔๘)	๑๐๐.๐๐ (๑๔)	๗๘.๑๕ (๔๖๕)	๗๘.๕๕ (๕๐๑)
ชาวเวียตนามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางใด	๖๘.๒๘ (๒๖๔)	๘๓.๗๕ (๑๐๕)	๘๔.๓๔ (๕๐)	๑๐๐.๐๐ (๖)	๗๖.๘๘ (๔๒๕)	๖๕.๔๗ (๒๗๓)	๘๖.๔๖ (๑๐๘)	๘๘.๐๘ (๕๐)	๑๐๐.๐๐ (๑๔)	๗๔.๘๖ (๔๖๖)	๗๕.๘๔ (๘๗๑)
เมืองหลวงของเวียตนามปัจจุบันชื่ออะไร	๕๕.๓๘ (๒๑๑)	๘๒.๘๖ (๑๐๔)	๑๐๐.๐๐ (๕๓)	๑๐๐.๐๐ (๖)	๖๗.๗๕ (๓๗๔)	๖๐.๑๘ (๒๕๑)	๘๔.๘๔ (๕๗)	๘๘.๐๘ (๕๐)	๑๐๐.๐๐ (๑๕)	๖๘.๒๔ (๔๑๒)	๖๘.๕๓ (๗๘๖)
เฉลี่ย	๖๘.๑๘ (๒๖๔)	๘๖.๒๕ (๘๗)	๘๓.๒๑ (๕)	๑๐๐.๐๐ (๖)	๗๕.๒๘ (๔๑๖)	๖๓.๒๑ (๒๖๔)	๘๖.๑๘ (๕๗)	๘๕.๖๘ (๔๘)	๘๘.๕๗ (๑๔)	๗๑.๑๘ (๔๒๔)	๗๓.๑๖ (๘๔๐)

รูปภาพที่ ๔ แสดงอัตราส่วนร้อยละของการตอบถูก คำถามความรู้เกี่ยวกับเว็คนาม
จำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑

๖๕.๑๕ มหาสารคามตอบถูกร้อยละ ๕๕.๖๕ ๘๖.๑๕ และ ๖๓.๒๑ ตามลำดับ) เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ของประชากรในแต่ละจังหวัดแยกตามระดับการศึกษาแล้วปรากฏว่าอัตราส่วนการตอบคำถามถูกของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (ดูจากตารางที่ ๕ และแผนภาพที่ ๔)

ถกพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม จากตารางที่ ๑๐ ปรากฏว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนามของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ได้ค่าอัตราความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๒๔ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำ

หากแยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่าในจังหวัดนครพนมระดับการศึกษาของประชากรเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ของประชากรเกี่ยวกับเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ได้ค่าอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวเท่ากับ ๐.๒๑ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำ ส่วนมหาสารคามระดับการศึกษาเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ของประชากรแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ได้ค่าอัตราความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๒๖ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน แสดงว่าตัวแปรอิสระของประชากร ๒ จังหวัด (ระดับการศึกษา) เป็นปัจจัยที่มีผลต่อตัวแปรตาม (ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม) น้อยมากเช่นเดียวกัน

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่า จังหวัดมหาสารคามระดับการศึกษาของประชากร เป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนามของประชากรแตกต่างกันมากกว่าประชากรจังหวัดนครพนม ซึ่งพอสรุปได้ว่าระดับการศึกษามีผลทำให้ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดมีระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้แตกต่างกัน

การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะเช่นนี้ อาจพิจารณาได้ว่าการที่ผู้มีการศึกษาสูงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างดีนั้นเพราะเหตุว่า ผู้มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในหน้าที่การงานเกี่ยวข้องกับทางวิชาการ ย่อมมีโอกาสศึกษาหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง ทำให้รอบรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เป็นอย่างดี แตกต่างจากผู้มีการศึกษาค่ำซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการใช้แรงงาน ลักษณะงานอาชีพและ

ตารางที่ ๑๑ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับระดับความรู้เกี่ยวกับ
 weed names ของประชากรจังหวัดนครพนมกับมหาสารคาม
 พ.ศ. ๒๕๒๑

ระดับการศึกษา	ระดับความรู้เกี่ยวกับ weed names		รวม	χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=3)	Sig.
	ดี	ไม่ดี					
<u>นครพนม</u>							
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๒๖๔	๑๑๓	๓๗๗	๒๕.๕๐	๐.๒๑	๓.๘๑	๐.๐๕
ม.๑ - ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๕๓	๑๕	๖๘				
ม.๗ (มศ.๔) -ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	๔๕	๔	๔๙				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	๖	๐	๖				
รวม	๔๑๒	๑๓๒	๕๔๔				
<u>มหาสารคาม</u>							
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๒๖๔	๑๕๓	๔๑๗	๔๕.๕๕	๐.๒๖	๓.๘๑	๐.๐๕
ม.๑-ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๕๓	๑๖	๖๙				
ม.๗ (มศ.๔) -ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	๔๕	๒	๔๗				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	๑๔	๐	๑๔				
รวม	๔๒๔	๑๗๑	๕๙๕				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>							
จบ ป.๔ หรือต่ำกว่า	๕๒๘	๒๖๖	๗๙๔	๓๐.๓๕	๐.๒๔	๓.๘๑	๐.๐๕
ม.๑ - ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๑๐๖	๓๑	๑๓๗				
ม.๗ (มศ.๔) -ต่ำกว่าปริญญาตรี	๙๐	๖	๙๖				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	๒๐	๐	๒๐				
รวม	๘๔๔	๓๓๓	๑๑๗๗				

พื้นฐานความรู้ เป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการศึกษาหาความรู้ เป็นอย่างมาก นับว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้แตกต่างกันของกลุ่มประชากร ดัง กล่าว

๕. ความรู้เกี่ยวกับเวียดนามจำแนกตามอาชีพ ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาคัดจำแนกตามอาชีพออกเป็น ๗ กลุ่ม คือ เกษตรกร กรรมกร ผู้ประกอบการค้าและบริการ เอกชน ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ใช้วิชาชีพ ทหารหรือตำรวจ และนักเรียน นิสิต นักศึกษา พิจารณาผลการศึกษาคัดจำแนกที่ ๑๑ ปรากฏว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความรู้เรื่องนี้ดีที่สุด (นครพนมตอบถูกร้อยละ ๘๒.๘๓ มหาสารคามตอบถูกร้อยละ ๘๖.๖๓) รองลงมาได้แก่ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ใช้วิชาชีพ ทหารหรือตำรวจ กรรมกร ผู้ประกอบการค้าและบริการ เอกชนและ เกษตรกรตามลำดับ (ดูจากตารางที่ ๑๑ และแผนภาพที่ ๕) เกษตรกรมีความรู้เรื่องนี้น้อยที่สุด (นครพนมตอบถูกร้อยละ ๖๕.๑๕ มหาสารคามตอบถูกร้อยละ ๖๘.๘๕) เปรียบเทียบระดับความรู้ของประชากรในแต่ละจังหวัดปรากฏว่า จังหวัดนครพนม ผู้ใช้วิชาชีพมีความรู้เรื่องนี้ดีที่สุด รองลงมาคือ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ทหารหรือตำรวจ กรรมกร ผู้ประกอบการค้าและบริการ เอกชนและ เกษตรกรตามลำดับ ส่วนจังหวัดมหาสารคามปรากฏว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความรู้เรื่องนี้ดีที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ทหารหรือตำรวจ ผู้ใช้วิชาชีพ ผู้ประกอบการค้าและบริการ เอกชน กรรมกร และ เกษตรกรตามลำดับ

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนามจากตารางที่ ๑๒ ปรากฏว่า อาชีพเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ได้ค่าอัตราความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๑๓ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก

หากแยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่า นครพนม อาชีพเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ของประชากรเกี่ยวกับเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ได้ค่า

ตารางที่ ๑๑ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา แสดงอัตราส่วนร้อยละของ ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียคนาม จำแนกตามอาชีพ, พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นศ.iform							รวม
	เกษตรกร	กรรมกร	ผู้ประกอบการและ บริการเอกชน	ข้าราชการ และพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ผู้เฒ่าหรือ ผู้เฒ่าอาชีพ	ทหารหรือ ตำรวจ	นักเรียน วิทยาลัย นักศึกษา	
	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	
ปัจจุบันเวียคนามรวมเป็นประเทศเดียวกัน แล้วหรือไม	๒๓.๒๐ (๒๕๗)	๓๕.๐๐ (๑๘)	๕๐.๐๐ (๖)	๕๐.๕๑ (๑๐)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	๖๕.๒๓ (๕)	๘๕.๗๑ (๑๒)	๖๕.๗๖ (๓๖๓)
เวียคนามมีระบบการปกครองแบบใด	๘๖.๗๒ (๔๐๕)	๓๕.๐๐ (๑๘)	๕๑.๖๗ (๑๑)	๕๐.๕๑ (๑๐)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	๘๔.๖๒ (๑๑)	๑๐๐.๐๐ (๑๔)	๘๖.๕๖ (๔๘๐)
เวียคนามเคยตกเป็นอาณานิคมของ ประเทศใด	๓๘.๑๒ (๓๖๕)	๘๗.๕๐ (๒๑)	๓๕.๐๐ (๕)	๘๑.๘๒ (๕)	๓๒.๗๓ (๘)	๕๒.๓๐ (๑๒)	๘๕.๗๑ (๑๒)	๓๘.๕๕ (๔๓๖)
ชาวเวียคนามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทางใด	๓๖.๖๖ (๓๕๘)	๓๕.๑๓ (๑๕)	๕๘.๓๓ (๓)	๘๑.๘๒ (๕)	๕๐.๕๑ (๑๐)	๓๖.๕๒ (๑๐)	๘๕.๗๑ (๑๒)	๓๖.๕๕ (๔๒๕)
เมืองหลวงของเวียคนามปัจจุบันชื่อว่า อะไร	๖๔.๕๕ (๓๐๑)	๕๘.๓๓ (๑๕)	๘๓.๓๓ (๑๐)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	๑๐๐.๐๐ (๑๓)	๑๐๐.๐๐ (๑๔)	๖๗.๗๕ (๓๗๕)
เฉลี่ย	๖๒.๑๕ (๓๕๕)	๓๕.๐๐ (๑๘)	๓๑.๖๗ (๕)	๘๕.๐๕ (๑๐)	๕๒.๗๓ (๑๐)	๘๔.๖๒ (๑๑)	๕๑.๔๓ (๑๓)	๓๕.๒๕ (๔๑๖)

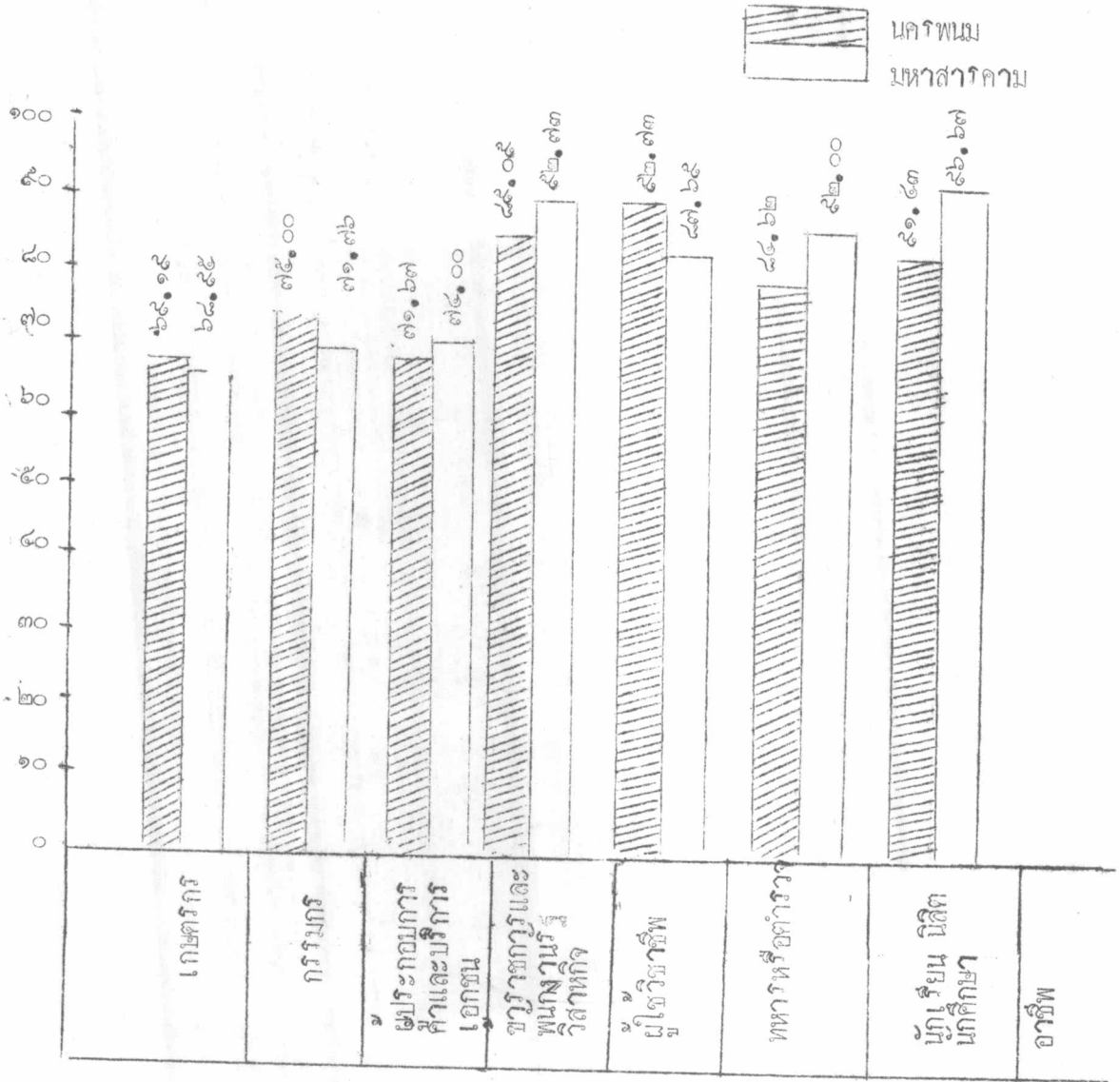
ตารางที่ ๑๑ (ต่อ) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา แสดงอัตราส่วนร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม จำแนกตามอาชีพ, พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	มหาสารคาม							รวม	รวมทั้งสิ้น
	เกษตรกร	กรรมกร	ผู้ประกอบการ และบริหารเอกชน	ข้าราชการและ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ผู้บริจาชีพ	ทหารหรือตำรวจ	นิสิต ผู้เรียน นักศึกษา		
	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก	ตอบถูก		
ปัจจุบันเวียดนามรวมเป็นประเทศเดียวกัน แล้วหรือไม	๕๕.๒๓ (๒๘๕)	๖๔.๓๑ (๑๑)	๗๐.๐๐ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	๕๒.๓๑ (๑๒)	๕๐.๐๐ (๕)	๕๔.๕๔ (๑๓)	๕๕.๑๖ (๓๕๒)	๖๒.๓๔ (๓๑๕)
เวียดนามมีระบบการปกครองแบบใด	๓๑.๕๑ (๓๖๕)	๘๘.๒๔ (๑๕)	๘๐.๐๐ (๘)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	๕๒.๓๑ (๑๒)	๑๐๐.๐๐ (๑๐)	๑๐๐.๐๐ (๖)	๓๔.๕๕ (๔๓)	๘๐.๓๓ (๕๒๓)
เวียดนามเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศ ใด	๓๘.๑๐ (๔๐๓)	๓๖.๔๓ (๑๓)	๓๐.๐๐ (๓)	๘๑.๘๒ (๕)	๖๔.๒๓ (๕)	๘๐.๐๐ (๘)	๘๘.๘๘ (๑๖)	๓๘.๑๕ (๖๕)	๓๘.๘๕ (๕๐๑)
ชาวเวียดนามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางใด	๓๓.๒๖ (๓๓๘)	๖๔.๓๑ (๑๑)	๘๐.๐๐ (๘)	๕๐.๕๑ (๑๐)	๕๒.๓๑ (๑๒)	๕๐.๐๐ (๕)	๑๐๐.๐๐ (๑๘)	๓๔.๕๖ (๔๖)	๓๕.๕๔ (๘๓๑)
เมืองหลวงของเวียดนามปัจจุบันชื่อว่าอะไร	๖๖.๖๓ (๓๔๔)	๖๔.๓๑ (๑๑)	๗๐.๐๐ (๓)	๕๐.๕๑ (๑๐)	๕๒.๓๑ (๑๒)	๑๐๐.๐๐ (๑๐)	๑๐๐.๐๐ (๑๘)	๖๕.๒๔ (๔๑๒)	๖๘.๕๓ (๓๘๖)
เฉลี่ย	๖๘.๕๕ (๓๕๖)	๗๑.๓๖ (๑๒)	๗๔.๐๐ (๓)	๕๒.๓๓ (๑๐)	๕๓.๖๘ (๑๒)	๕๒.๐๐ (๕)	๕๖.๖๓ (๑๘)	๗๑.๑๕ (๕๒๔)	๗๓.๑๖ (๘๔๐)

รูปภาพที่ ๕ แสดงอัตราส่วนร้อยละของการตอบถูก คำถามความรู้อยู่เกี่ยวกับเวียนาม จำแนกตามอาชีพ, พ.ศ. ๒๕๒๑

อัตราส่วนร้อยละของการตอบถูก

ตารางที่ ๑๒ ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความรู้เกี่ยวกับเวียคนามของ
ประชากรจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม

อาชีพ	ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียคนาม		รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	ดี	ไม่ดี					
<u>นครพนม</u>							
เกษตรกร กรรมกร	๓๔๕	๑๒๒	๔๖๗				
ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน	๑๘	๖	๒๔				
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๕	๓	๑๒				
ผู้ใช้วิชาชีพ	๑๑	๑	๑๑	๖.๒๔	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
ทหารหรือตำรวจ	๑๑	๒	๑๓				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๑๓	๑	๑๔				
รวม	๔๑๖	๑๓๖	๕๕๒				
<u>มหาสารคาม</u>							
เกษตรกร กรรมกร	๓๕๖	๑๖๐	๕๑๖				
ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน	๑๒	๕	๑๗				
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๓	๓	๖	๑๕.๑๖	๐.๑๕	๑๒.๕๕	๐.๐๕
ผู้ใช้วิชาชีพ	๑๐	๑	๑๑				
ทหารหรือตำรวจ	๑๒	๑	๑๓				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๖	๑	๗				
รวม	๔๒๔	๑๗๑	๕๙๕				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>							
เกษตรกร กรรมกร	๓๑๑	๒๘๒	๕๙๓				
ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน	๓๐	๑๑	๔๑				
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๑๖	๖	๒๒	๒๐.๘๕	๐.๑๓	๑๒.๕๕	๐.๐๕
ผู้ใช้วิชาชีพ	๒๑	๒	๒๓				
ทหารหรือตำรวจ	๒๒	๒	๒๔				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๒๑	๓	๒๔				
รวม	๔๕๑	๓๐๓	๗๕๔				

อัตราความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก (๐.๑๐) ส่วนมหาสารคามอาชีพเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ของประชากรเกี่ยวกับเว็คนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ได้ค่าอัตราความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๑๕ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก เช่นเดียวกัน

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่า มหาสารคาม อาชีพเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้ของประชากรเกี่ยวกับเว็คนามแตกต่างกันมากกว่าอาชีพของประชากรจังหวัดนครพนม ดังนั้นพอสรุปได้ว่าอาชีพเป็นปัจจัยทำให้ระดับความรู้เกี่ยวกับเว็คนามของประชากรใน ๒ จังหวัดแตกต่างกันแต่มีอัตราส่วนค่อนข้างต่ำ

การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะเช่นนี้ พอสรุปได้ว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีความรู้เกี่ยวกับเว็คนามอยู่ในเกณฑ์ดี การที่นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ดีที่สุด น่าจะเนื่องมาจากการศึกษาที่อยู่ในระหว่าง การศึกษาเล่าเรียน ทำให้มีเวลาและโอกาสในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ทั้งในและนอกสถานที่ย่างเต็มที่ สำหรับข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ทหารหรือตำรวจ ผู้ใช้วิชาชีพมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้รองลงมา นั้น พอสรุปได้ว่ากลุ่มอาชีพทั้ง ๓ นี้ มีพื้นฐานความรู้อยู่ในระดับสูง มีหน้าที่การงานเกี่ยวข้องกับทางวิชาการมากพอสมควร จึงมีความสนใจในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ส่วนอาชีพกรรมกร ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์ดีพอสมควรนั้น อาจเนื่องมาจากประชากรกลุ่มอาชีพดังกล่าวตื่นตัวในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยุ หนังสือพิมพ์ภาษาไทย สำหรับเกษตรกรแม้จะมีความรู้เรื่องนี้น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอาชีพอื่นก็ตาม ถ้าพิจารณาตามเกณฑ์การตอบคำถามถูกแล้ว ก็นับว่ามีความรู้อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างดีเช่นเดียวกัน

สำหรับคำถามที่ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยเฉลี่ยแล้วตอบถูกมากที่สุด (นครพนม : มหาสารคาม) ได้แก่คำถามว่า "เว็คนามมีระบบการปกครองแบบใด" (ร้อยละ ๘๖.๕๖ : ๘๐.๘๓) รองลงมาได้แก่คำถามว่า "เว็คนามเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศใด" (ร้อยละ ๗๘.๕๕ : ๗๘.๕๕)

ส่วนคำถามที่ตอบถูกน้อยที่สุดได้แก่คำถามว่า "เวียดนามรวมเป็นประเทศเดียวกันแล้ว
ใช่หรือไม่" (ร้อยละ ๖๕.๗๖ : ๖๖.๕๔) เป็นที่น่าสนใจ เกตว่าประชากรทั้ง ๒ จังหวัด
มีความรู้เกี่ยวกับคำถามรายชอคล้ายคลึงกันมาก

สรุปผลจากการวิจัยระดับความรู้ของประชากรใน ๒ จังหวัด จำแนกตาม
เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ ปรากฏว่า ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยที่มีผลต่อ
การวัดระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนามค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะประชากรในทั้ง ๒ จังหวัด
มีความรู้เกี่ยวกับเวียดนามอยู่ในเกณฑ์ดี (กลุ่มตัวอย่างใน ๒ จังหวัดตอบถูกโดยเฉลี่ย
ร้อยละ ๗๓.๑๖) และพบว่าประชากรจังหวัดนครพนมมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับเวียดนาม
ดีกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคาม (นครพนมตอบถูกเฉลี่ยร้อยละ ๗๕.๒๕ มหาสารคาม
ตอบถูกเฉลี่ยร้อยละ ๗๑.๑๕) ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่า จังหวัดนครพนมมีชาวนอพยพ
อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวนอพยพน่าจะเป็นตัวแปรสำคัญที่มีส่วนกระตุ้นให้ประชากรใน
จังหวัดนี้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเวียดนามเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะ
ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดนครพนมอาศัยอยู่ร่วมกับชาวนอพยพมาเป็นเวลาช้านาน
ต่างจากต่างจังหวัดมหาสารคามซึ่งไม่มีชาวนอพยพอาศัยอยู่ จึงขาดแรงกระตุ้นเกี่ยวกับ
เรื่องนี้ การที่ประชากรใน ๒ จังหวัดมีความรู้เกี่ยวกับเวียดนามแตกต่างกัน จะนำไปสู่
การมีทัศนคติต่อเวียดนามแตกต่างกันไปด้วยหรือไม่จะได้พิจารณาต่อไป อย่างไรก็ตาม
การที่ระดับความรู้โดยเฉลี่ยของประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดอยู่ในเกณฑ์ดีนั้น น่าจะมีผล
มาจากองค์ประกอบสำคัญหลายประการกล่าวคือ ประการแรก เวียดนามมีบทบาทสำคัญ
อย่างมากในการเมืองระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทการต่อสู้เพื่อเอกราช
ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ครั้งสุดท้ายสามารถบชนะสหรัฐอเมริกา ในการทำสงครามรวม
ประเทศ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ทำให้เวียดนามเป็นที่สนใจของคนไทยมาก ประการ
ที่สอง ไทยและเวียดนามมีประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดมาเป็นเวลาช้านาน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทร่วมกันในสงครามอินโดจีนในช่วง ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา
ประการที่สาม บทบาทของชาวนอพยพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
เป็นตัวแปรสำคัญที่กระตุ้นให้คนไทยในภาคนี้สนใจศึกษาเรื่องเกี่ยวกับเวียดนามมากยิ่งขึ้น
ประการสุดท้ายที่สำคัญที่สุด คือ การที่นายกรัฐมนตรี พาม วัน ดง แห่งเวียดนามเดินทาง

มาเยือนประเทศไทยในช่วงวันที่ ๒-๑๐ กันยายน ๒๕๒๑ ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาก่อนที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เพียงเล็กน้อยน่าจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเวียดนามของคนไทยโดยทั่วไปอยู่บ้าง ทั้งนี้เพราะเหตุการณ์ดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามในรอบศตวรรษนี้ ได้มีการแพร่ข่าวเรื่องราวเกี่ยวกับเวียดนามทางสื่อมวลชนต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งน่าจะมีผลสำคัญต่อการเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเวียดนามของคนไทยโดยทั่วไปบ้างไม่มากนัก

ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ในลำดับต่อไป จะเสนอข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแง่ที่เกี่ยวกับความรู้สึกของประชากรที่ทำการศึกษาในทั้ง ๒ จังหวัดต่อชาวญวนอพยพ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนาม และการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพตามลำดับ เพื่อสรุปเกี่ยวกับทัศนคติต่อเวียดนามโดยแยกพิจารณาข้อมูลทั้งหมดเป็น ๒ ส่วน คือ ๑) พิจารณาความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนาม และการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามของประชากรที่ทำการศึกษาในแต่ละจังหวัด ๒) พิจารณาเปรียบเทียบความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนามและการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามของประชากรใน ๒ จังหวัด

๑. ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพ พิจารณาผลการศึกษจากตารางที่ ๑๓ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้วอัตราส่วนร้อยละของการตอบคำถามทั้งหมด จังหวัดนครพนมประชากรทั้งเพศชายและหญิงมีความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพคล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือ ส่วนใหญ่มีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพ (ร้อยละ ๗๕.๕๕ : ๗๕.๒๓) รองลงมาคือพวกที่วางตนเป็นกลาง (ไม่ออกความเห็น) (ร้อยละ ๑๑.๖๕ : ๑๑.๕๔) ส่วนพวกที่มีความรู้สึกในทางที่ดีต่อชาวญวนอพยพมีจำนวนเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ ๘.๘๐ : ๘.๒๓) จังหวัดมหาสารคามมีลักษณะเช่นเดียวกันกับจังหวัดนครพนม กล่าวคือทั้งเพศชายและหญิงมีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพมากที่สุด เช่นเดียวกัน

ตารางที่ ๑๓ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพ จำแนกตามเพศ, พ. ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นครพนม						มหาสารคาม					
	ชาย			หญิง			ชาย			หญิง		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น
การแสดงความเกลียดชังชาวญวนอพยพของคนไทยบางกลุ่ม	๕๑.๓๘ (๒๒๘)	๐	๔๘.๖๒ (๒๔)	๕๑.๕๔ (๒๓๘)	๑.๐๐ (๒)	๓.๖๕ (๒๐)	๕๓.๑๐ (๑๘๑)	๓.๓๘ (๑๒)	๓๕.๑๒ (๑๒๔)	๒๒.๒๓ (๑๓๓)	๐.๓๒ (๒)	๓๓.๐๕ (๑๐๓)
ชาวญวนอพยพไม่มีความจงรักภักดีต่อรัฐบาลไทย	๓๓.๓๔ (๒๒๓)	๖.๑๖ (๑๘)	๑๖.๑๐ (๘๓)	๓๔.๖๒ (๑๕๔)	๖.๑๕ (๑๖)	๑๕.๒๓ (๕๐)	๕๕.๖๒ (๑๘๕)	๑๑.๖๓ (๓๓)	๒๘.๓๑ (๕๑)	๒๒.๕๕ (๑๓๕)	๓.๕๕ (๒๑)	๒๕.๕๐ (๘๒)
คนไทยไม่ควรวางตนเป็นเพื่อนกับคนที่ติดกับชาวญวนอพยพ	๕๓.๑๕ (๑๖๓)	๒๐.๕๕ (๖๐)	๒๒.๒๒ (๖๕)	๕๖.๕๕ (๑๘๓)	๒๐.๓๓ (๕๔)	๒๒.๓๐ (๕๕)	๒๓.๓๖ (๘๘)	๓๕.๓๘ (๑๐๕)	๓๓.๘๖ (๑๒๐)	๓๐.๕๘ (๘๕)	๓๒.๓๓ (๕๐)	๓๓.๐๕ (๑๐๓)
การที่คนไทยสมรสกับชาวญวนอพยพเป็นสิ่งที่ไม่บังเกียจ	๓๐.๕๕ (๒๐๖)	๑๒.๓๓ (๓๖)	๑๓.๑๒ (๕๐)	๓๕.๐๐ (๑๕๕)	๑๓.๐๘ (๓๔)	๑๑.๕๒ (๓๑)	๔๓.๖๓ (๑๕๑)	๓๖.๒๘ (๑๑๕)	๑๖.๐๕ (๕๑)	๕๒.๘๘ (๑๔๓)	๒๘.๐๖ (๓๘)	๑๕.๐๖ (๕๓)
รัฐบาลควรวางมาตรการเข้มงวดกวดขันในการควบคุมชาวญวนอพยพ	๘๕.๕๖ (๒๕๑)	๑๐.๕๖ (๓๖)	๓.๐๘ (๕)	๘๓.๖๖ (๒๑๓)	๑๑.๑๕ (๒๕)	๕.๓๕ (๑๔)	๓๒.๕๖ (๒๓๐)	๑๖.๕๐ (๕๒)	๑๑.๐๕ (๓๕)	๒๒.๕๕ (๑๓๔)	๑๕.๖๒ (๕๔)	๑๓.๕๕ (๕๐)
ชาวญวนอพยพเป็นพวกที่ซอมแค้นใจไม่เค และคิดร้ายต่อประเทศไทยอยู่ตลอดเวลา	๘๓.๕๐ (๒๕๕)	๓.๕๕ (๒๒)	๘.๕๖ (๒๕)	๘๔.๖๒ (๒๒๐)	๖.๕๒ (๑๘)	๘.๕๖ (๒๒)	๖๖.๖๓ (๑๕๑)	๒๓.๑๓ (๘๖)	๒๕.๒๔ (๘๐)	๕๑.๕๕ (๑๓๓)	๓๒.๐๑ (๘๕)	๑๖.๕๕ (๕๖)
รัฐบาลไทยไม่ควรอนุญาตให้ชาวญวนอพยพอาศัยอยู่ในประเทศไทยต่อไป	๕๒.๐๓ (๒๖๓)	๔.๓๕ (๑๔)	๕.๑๕ (๑๕)	๘๕.๕๖ (๒๓๐)	๖.๑๖ (๑๖)	๕.๓๘ (๑๔)	๓๐.๐๓ (๒๒๒)	๑๖.๓๒ (๕๓)	๑๓.๒๕ (๔๒)	๓๑.๒๒ (๑๕๘)	๕.๓๕ (๑๖)	๑๕.๕๓ (๕๔)
เฉลี่ย	๓๕.๕๕ (๒๓๒)	๘.๕๐ (๒๖)	๑๑.๕๕ (๓๔)	๓๕.๒๓ (๒๐๖)	๕.๒๓ (๒๔)	๑๑.๘๔ (๓๐)	๕๔.๕๓ (๑๓๓)	๒๐.๘๒ (๖๖)	๒๔.๖๑ (๓๘)	๕๖.๑๑ (๑๕๖)	๑๘.๓๑ (๕๒)	๒๕.๑๘ (๓๐)

(ร้อยละ ๕๔.๕๓ : ๕๖.๑๑) รองลงมาคือกลุ่มที่ว่างคนเป็นกลาง (ไม่ออกความเห็น)
 (ร้อยละ ๒๔.๖๑ : ๒๕.๑๘) ส่วนพวกที่มีความรู้สึกในทางที่ดีคือชาวญวนอพยพมีจำนวน
 น้อยที่สุด (ร้อยละ ๒๐.๘๒ : ๑๘.๓๑) เปรียบเทียบความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพของ
 ประชากรใน ๒ จังหวัดจำแนกตามเพศ ปรากฏว่า ประชากรจังหวัดนครพนมส่วนใหญ่
 มีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพมากกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคาม (เพศชาย
 ร้อยละ ๓๙.๔๕ : ๕๔.๕๓ เพศหญิง ร้อยละ ๓๙.๒๓ : ๕๖.๑๑) ในขณะที่เดียวกันปรากฏ
 ว่าประชากรจังหวัดมหาสารคามมีความรู้สึกในทางที่ดีต่อชาวญวนอพยพและว่างตัว เป็นกลาง
 มากกว่าประชากรในจังหวัดนครพนม (ดูจากตารางที่ ๑๓)

สำหรับคำถามรายชื่อในแบบสอบถามที่ประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามเพศ
 ตอบแสดงความเห็นคล้ายคลึงกันมากที่สุด คือ คำถามว่า "รัฐบาลควรวางมาตรการ
 เข้มงวดกวดขันกับชาวญวนอพยพ" แสดงให้เห็นว่า ประชากรใน ๒ จังหวัดทั้ง ๒ เพศ
 มีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพจากตารางที่
 ๑๔ ปรากฏว่า เพศไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดและในแต่ละ
 จังหวัดที่มีต่อชาวญวนอพยพแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แต่ถ้าเปรียบเทียบ
 ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ระหว่าง เพศชายและหญิงใน ๒ จังหวัด จากการวิเคราะห์
 ตารางที่ ๑๓ แล้ว พอสรุปได้ว่า เพศเป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องนี้
 แตกต่าง เพียงเล็กน้อย กล่าวคือ เพศชายในทั้ง ๒ จังหวัดมีทัศนคติไม่ดีต่อชาวญวนอพยพ
 ค่อนข้างมากกว่าเพศหญิง

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่า มหาสารคามเพศเป็นปัจจัย
 ทำให้ความรู้สึกของประชากรต่อชาวญวนอพยพแตกต่างกันมากกว่านครพนม เมื่อพิจารณา
 ทั้ง ๒ จังหวัดพอสรุปได้ว่า เพศเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด
 ที่มีต่อชาวญวนอพยพแตกต่างกัน แต่มีอัตราส่วนน้อยมาก

ตารางที่ ๑๔ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพของประชากร
ในจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

เพศ	ความรู้สึกต่อชาวญวน			รวม	χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=2)	Sig.
	อพยพ							
	เห็นด้วย เต็มที่	เห็นด้วย ไม่เต็มที่	ไม่เห็น ด้วย					
<u>นครพนม</u>								
ชาย	๒๓๒	๒๖	๓๔	๒๙๒	๑.๑๒	๐	๕.๙๙	๐.๑๕
หญิง	๒๑๖	๒๔	๓๐	๒๖๐				
<u>มหาสารคาม</u>								
ชาย	๑๓๓	๖๖	๓๘	๒๓๗	๑.๘๒	๐	๕.๙๙	๐.๑๕
หญิง	๑๕๖	๕๖	๓๑	๒๔๓				
รวม	๓๒๙	๑๑๘	๑๐๘	๕๕๕				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
ชาย	๔๐๕	๙๒	๑๑๒	๖๐๙	๑.๒๑	๐	๕.๙๙	๐.๑๕
หญิง	๓๖๒	๓๖	๑๑๐	๕๐๘				
รวม	๗๖๗	๑๒๘	๒๑๒	๑๑๐๗				

พิจารณาจากผลการวิจัยพบว่า ประชากรจำแนกตามเพศจังหวัดนครพนมมีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวนวนอพยพมากกว่าประชากร จังหวัดมหาสารคามกลุ่มเดียวกันนั้น ทั้งนี้ น่าจะมีสาเหตุสำคัญมาจากประสบการณ์ตรงที่ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดได้รับการเคยอาศัยอยู่ร่วมกับชาวนวนอพยพแตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะประชากรจังหวัดนครพนมส่วนใหญ่เคยอาศัยอยู่ร่วมกับชาวนวนอพยพมาเป็นเวลานานย่อมมีโอกาสได้เรียนรู้ถึงบทบาท พฤติกรรมต่าง ๆ ของคนเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี นิดกับจังหวัดมหาสารคามซึ่งไม่มีชาวนวนอพยพอาศัยอยู่ ประสบการณ์อันนี้อาจมีผลสำคัญต่อทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อชาวนวนอพยพแตกต่างกันด้วย

๒. ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของ
เวียดนาม พิจารณาผลการศึกษากจากตารางที่ ๑๕ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของการตอบคำถามทั้งหมด ประชากรจังหวัดนครพนมทั้ง เพศชายและหญิง มีความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนามแตกต่างกันเพียง เล็กน้อย กล่าวคือ ส่วนใหญ่เชื่อว่า เวียดนามเป็นชาติที่ก้าวร้าวรุกรานมากที่สุด (ร้อยละ ๓๗.๓๔ : ๓๖.๕๒) ไม่ออกความเห็นหรือวางตัวเป็นกลาง (ร้อยละ ๑๕.๔๑ : ๑๘.๐๘) ส่วนที่มีความเห็นคัดค้านมีเพียง เล็กน้อยเท่านั้น (๖.๘๕ : ๕.๐๐) สำหรับมหาสารคามนั้นปรากฏว่าประชากรทั้ง เพศชายและหญิง มีความรู้สึกต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันค่อนข้างมาก กล่าวคือ ประชากรทั้ง ๒ เพศของจังหวัดนี้ส่วนใหญ่ก็มีความเชื่อว่า เวียดนามเป็นชาติที่ก้าวร้าวรุกรานเช่นเดียวกัน (ร้อยละ ๔๑.๕๖ : ๓๗.๐๕) ไม่ออกความเห็นหรือวางตัวเป็นกลาง ร้อยละ ๔๐.๐๖ : ๔๕.๖๔ และมีความเห็นคัดค้านความเชื่อดังกล่าว ร้อยละ ๑๗.๕๘ : ๑๓.๓๑ เมื่อเปรียบเทียบความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศแล้ว

ตารางที่ ๑๕ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา แสดงอัตราการสว่นร้อยละของความรู้สึกลึกซึ้งต่อพฤติกรรมการวางตัวของเวียตนาม
 จำแนกตามเพศ. พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	บุรุษ						สตรี						
	ชาย			หญิง			ชาย			หญิง			
	ไม่เชื่อ	ไม่แน่ใจ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่แน่ใจ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่แน่ใจ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่แน่ใจ	เชื่อ	
เวียตนามชอบบุกรุกมากกว่าชอบสันติ เวียตนามเคยบุกรุกมาประเทศไทย เวียตนามสมควรได้แต่แยกออกราย คนมิวนิสต์ในประเทศไทย ในอนาคตเวียตนามจะขยายอำนาจ ออกไปจนเป็นอันตรายต่อประเทศไทย	๓๕.๕๕ (๒๓๒)	๐.๒๗ (๒)	๑๕.๘๗ (๕๘)	๓๗.๓๑ (๒๐๑)	๑.๕๒ (๕)	๒๐.๓๗ (๕๔)	๓๕.๕๕ (๑๑๐)	๑๖.๓๒ (๕๓)	๓๕.๕๕ (๑๑๐)	๒.๕๗ (๘)	๒๖.๕๗ (๘๖)	๓๕.๕๕ (๑๑๐)	๕๓.๕๖ (๑๕๐)
	๓๐.๘๘ (๒๐๓)	๖.๑๖ (๑๘)	๒๒.๕๕ (๖๗)	๓๔.๒๓ (๑๕๓)	๑.๕๔ (๔)	๒๔.๒๓ (๖๓)	๓๒.๑๘ (๑๐๒)	๑๓.๒๕ (๔๒)	๒๕.๕๗ (๗๖)	๑๓.๒๕ (๔๒)	๒๖.๕๗ (๘๖)	๒๕.๕๕ (๗๖)	๖๐.๕๓ (๑๖๗)
	๕๑.๑๐ (๒๖๖)	๖.๕๐ (๑๕)	๒.๕๐ (๗)	๕๖.๕๒ (๒๖๖)	๕.๓๓ (๑๕)	๓.๓๑ (๑๕)	๖๐.๕๘ (๑๕๓)	๑๕.๕๑ (๔๖)	๕๐.๕๑ (๑๕๓)	๑๕.๕๑ (๔๖)	๒๖.๕๗ (๘๖)	๕๐.๕๑ (๑๕๓)	๓๕.๕๖ (๑๐๖)
	๖๕.๕๖ (๒๐๕)	๑๓.๓๖ (๓๕)	๑๖.๓๖ (๔๕)	๓๐.๐๐ (๑๕๒)	๑๐.๓๘ (๒๗)	๑๕.๖๒ (๔๑)	๔๐.๐๖ (๑๒๗)	๒๓.๑๓ (๖๖)	๒๖.๕๗ (๘๖)	๒๓.๑๓ (๖๖)	๒๖.๕๗ (๘๖)	๒๖.๕๗ (๘๖)	๕๕.๖๘ (๑๖๗)
	๓๗.๓๖ (๒๒๗)	๖.๘๕ (๒๐)	๑๕.๕๑ (๔๕)	๓๖.๕๒ (๒๐๐)	๕.๐๐ (๑๓)	๑๕.๕๑ (๔๕)	๕๕.๕๖ (๑๓๗)	๑๗.๕๑ (๕๓)	๕๕.๕๖ (๑๓๗)	๑๗.๕๑ (๕๓)	๒๖.๕๗ (๘๖)	๕๕.๕๖ (๑๓๗)	๕๕.๖๘ (๑๖๗)
	๓๗.๓๖ (๒๒๗)	๖.๘๕ (๒๐)	๑๕.๕๑ (๔๕)	๓๖.๕๒ (๒๐๐)	๕.๐๐ (๑๓)	๑๕.๕๑ (๔๕)	๕๕.๕๖ (๑๓๗)	๑๗.๕๑ (๕๓)	๕๕.๕๖ (๑๓๗)	๑๗.๕๑ (๕๓)	๒๖.๕๗ (๘๖)	๕๕.๕๖ (๑๓๗)	๕๕.๖๘ (๑๖๗)

พบว่า ประชากรใน ๒ จังหวัดเชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติที่ก้าวร้าวรุนแรงมากที่สุด เช่นเดียวกัน แต่ประชากรจังหวัดนครพนมมีความเชื่อดังกล่าวมากกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคาม (เพศชาย ร้อยละ ๗๗.๗๔ : ๘๑.๘๖ เพศหญิง ร้อยละ ๗๖.๘๖ : ๗๗.๐๕) ในขณะที่ประชากรจังหวัดมหาสารคามเชื่อว่าเวียดนามไม่เป็นชาติที่ก้าวร้าวรุนแรงและวางตัวเป็นกลางมากกว่าประชากรจังหวัดนครพนม (ดูจากตารางที่ ๑๕)

คำถามที่ประชากรทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามอายุตอบแสดงความเห็นคล้ายคลึงกันมากที่สุดได้แก่คำถามว่า "ท่านเชื่อหรือไม่ว่าเวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย" ส่วนคำถามว่า "ในอนาคตเวียดนามจะขยายอำนาจอิทธิพลออกไปจนเป็นอันตรายต่อประเทศไทย" นั้น เป็นที่น่าสังเกตุว่าประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดตอบเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยที่สุด (ดูการเลือกตอบคำถามรายชื่อจากตารางที่ ๑๕)

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรูสึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนามจากตารางที่ ๑๖ แล้วปรากฏว่า เพศเป็นปัจจัยทำให้ความรูสึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ได้ค่าอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวเพียง ๐.๐๗ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก

แยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่า มหาสารคาม เพศเป็นปัจจัยทำให้ความรูสึกของประชากรที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ได้ค่าอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวเพียง ๐.๐๕ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก จากผลการวิจัยพอสรุปได้ว่าเพศชายเชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติที่ก้าวร้าวรุนแรงมากกว่าเพศหญิง สำหรับนครพนมพบว่า เพศไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรูสึกของประชากรที่มีต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ หากพิจารณาวิเคราะห์จากตารางที่ ๑๕ แล้ว พอสรุปได้ว่าเพศเป็นปัจจัยทำให้ความรูสึกของประชากรเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย กล่าวคือ โดยเฉลี่ยแล้วเพศชายในทั้ง ๒ จังหวัดมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างมากกว่าเพศหญิง เล็กน้อย

ตารางที่ ๑๖ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้สึกลึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าว
 รุกรานของเวียดนามของประชากรจังหวัดนครพนมและ
 มหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

เพศ	ความรู้สึกลึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนาม			รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=2)	Sig.
	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่ออกความเห็น					
<u>นครพนม</u>								
ชาย	๒๒๓	๒๐	๔๕	๒๘๘	๑.๕๐	๐	๕.๙๙	๐.๐๕
หญิง	๒๐๐	๑๓	๔๓	๒๕๖				
รวม	๔๒๓	๓๓	๘๘	๕๔๔				
<u>มหาสารคาม</u>								
ชาย	๑๓๓	๕๓	๑๒๓	๓๐๙	๖.๐๐	๐.๐๙	๕.๙๙	๐.๐๕
หญิง	๑๐๓	๓๓	๑๓๔	๒๗๐				
รวม	๒๓๖	๘๖	๒๕๗	๕๗๙				
<u>รวมทั้งจังหวัด</u>								
ชาย	๓๖๐	๗๓	๑๖๘	๖๐๑	๖.๗๔	๐.๐๗	๕.๙๙	๐.๐๕
หญิง	๓๐๓	๕๐	๑๗๕	๕๒๘				
รวม	๖๖๓	๑๒๓	๓๔๓	๑๑๒๙				

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่า มหาสารคามเพศเป็นปัจจัย ทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันมากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกันของจังหวัดนครพนม ซึ่งพอสรุปได้ว่า การที่เพศเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรจังหวัดนครพนมมีความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนามแตกต่างกันน้อยมากนั้น น่าจะมีผลสืบเนื่องมาจากกลุ่มประชากรดังกล่าว ได้รับการสร้างสมความรู้สึกนึกคิดตลอดจนการเรียนรู้เกี่ยวกับเวียดนามในต่าง ๆ คล้ายคลึงกันมาก ซึ่งน่าจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ตรงที่ได้รับจากการ เคยอาศัยอยู่ร่วมกับชาวญวนอพยพมาเป็นเวลานาน จึงทำให้ความรู้สึกทัศนคติของประชากรกลุ่มดังกล่าวต่อเวียดนามมีลักษณะคล้ายคลึงกันมากที่สุด ตรงกันข้ามกับประชากรของจังหวัดมหาสารคามซึ่งมีสภาพแตกต่างกัน

๓. ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับความรู้สึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม พิจารณาผลการศึกษาจากตารางที่ ๑๗ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของการตอบคำถามจังหวัดนครพนม ทั้งเพศชายและหญิงมีความรู้สึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามคล้ายคลึงกันมากกว่าคือ คำตอบที่ไม่เห็นด้วยกับการที่ประเทศทั้งสองดำเนินความสัมพันธ์ต่อกันมีอัตราส่วนสูงสุด (ร้อยละ ๑๑.๗๔ : ๑๑.๑๕) รองลงมาคือ เห็นด้วย (ร้อยละ ๓๗.๓๓ : ๓๗.๓๑) ที่ไม่ออกความเห็นหรือวางตัวเป็นกลางมีอัตราส่วนต่ำสุด (ร้อยละ ๒๐.๘๕ : ๒๑.๕๔) ในขณะที่จังหวัดมหาสารคามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศทั้งสองดำเนินความสัมพันธ์ต่อกัน (ร้อยละ ๕๒.๓๓ : ๔๔.๒๕) ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ ๒๘.๗๑ : ๓๑.๖๕) ไม่ออกความเห็นหรือวางตัวเป็นกลาง (ร้อยละ ๑๘.๙๒ : ๒๔.๑๐) เปรียบเทียบความรู้สึกของประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม จำแนกตามเพศ ปรากฏว่า ประชากรจังหวัดมหาสารคามเห็นด้วยกับการที่ประเทศทั้งสองดำเนินความสัมพันธ์ต่อกันมากกว่าประชากรจังหวัดนครพนม (เพศชาย ร้อยละ ๕๒.๓๓ : ๓๓.๓๓ เพศหญิง ร้อยละ ๔๔.๒๕ : ๓๗.๓๑) ในขณะที่ประชากรจังหวัดนครพนมส่วนใหญ่คัดค้านการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง เป็นที่น่าสังเกตว่าคำถามที่ประชากร

ตารางที่ ๑๗ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : อัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกต่อการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม
จำแนกตามเพศ, พ.ศ. ๒๕๒๑.

คำถาม	นครพนม						มหาสารคาม					
	ชาย			หญิง			ชาย			หญิง		
	จำนวน ผู้ตอบ	จำนวน ที่เห็น ชอบ	จำนวน ที่เห็น ไม่ชอบ	จำนวน ผู้ตอบ	จำนวน ที่เห็น ชอบ	จำนวน ที่เห็น ไม่ชอบ	จำนวน ผู้ตอบ	จำนวน ที่เห็น ชอบ	จำนวน ที่เห็น ไม่ชอบ	จำนวน ผู้ตอบ	จำนวน ที่เห็น ชอบ	จำนวน ที่เห็น ไม่ชอบ
ความเห็นต่อการที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตก่อน	๒๘. ๒๒ (๘๓)	๕๑. ๓๒ (๑๕๑)	๑๘. ๘๖ (๕๘)	๒๓. ๓๐ (๓๑)	๔๘. ๖๒ (๑๒๘)	๒๓. ๐๘ (๖๐)	๕๐. ๓๘ (๑๖๑)	๓๒. ๘๑ (๑๐๘)	๑๖. ๘๐ (๕๒)	๓๘. ๕๓ (๑๑๑)	๓๓. ๓๓ (๑๐๕)	๒๒. ๓๐ (๖๒)
การที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ประสบความสำเร็จ	๓๘. ๓๐ (๑๑๓)	๓๘. ๓๐ (๑๑๓)	๒๒. ๖๐ (๖๖)	๓๕. ๐๐ (๘๑)	๔๓. ๐๘ (๑๑๒)	๒๑. ๘๒ (๕๓)	๔๘. ๕๓ (๑๕๓)	๒๘. ๐๘ (๘๕)	๒๒. ๓๘ (๓๑)	๓๘. ๕๘ (๑๐๗)	๒๒. ๓๐ (๓๗)	๓๓. ๘๑ (๘๘)
การที่ทั้ง ๒ ประเทศมีความสัมพันธ์ทางการทูตก่อนจะก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย	๓๖. ๖๘ (๑๐๗)	๓๒. ๘๘ (๘๖)	๓๐. ๘๘ (๘๘)	๒๘. ๘๖ (๗๘)	๔๑. ๑๕ (๑๐๗)	๓๐. ๓๘ (๗๘)	๔๓. ๘๕ (๑๓๘)	๓๑. ๒๓ (๘๘)	๒๘. ๘๒ (๗๘)	๓๖. ๓๓ (๑๐๑)	๓๒. ๓๗ (๘๐)	๓๑. ๓๐ (๘๗)
อนาคตความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองจะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ	๔๕. ๘๘ (๑๓๘)	๓๕. ๖๒ (๑๐๘)	๑๘. ๘๘ (๕๘)	๕๒. ๑๓ (๑๓๖)	๓๑. ๕๘ (๘๒)	๑๖. ๑๕ (๕๒)	๕๕. ๒๑ (๑๓๕)	๒๒. ๐๘ (๗๐)	๒๒. ๓๑ (๗๒)	๕๖. ๓๖ (๑๓๐)	๑๘. ๓๘ (๕๕)	๓๓. ๘๖ (๘๓)
ถ้าเวียดนามเสนอให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทย เราควรรับความช่วยเหลือนั้น	๒๓. ๖๓ (๖๘)	๕๘. ๘๕ (๑๕๘)	๒๑. ๘๒ (๖๘)	๓๓. ๐๘ (๘๖)	๔๗. ๓๑ (๑๒๓)	๑๘. ๖๑ (๕๑)	๕๑. ๓๘ (๑๐๘)	๓๘. ๐๗ (๑๐๘)	๑๘. ๑๘ (๕๕)	๔๗. ๑๒ (๑๓๑)	๓๘. ๑๓ (๑๐๖)	๑๘. ๓๕ (๕๑)
ถ้าเวียดนามร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศไทย เราควรรีให้ความช่วยเหลือ	๑๘. ๘๘ (๕๘)	๖๐. ๒๓ (๑๗๖)	๒๑. ๒๘ (๖๒)	๑๘. ๒๓ (๕๐)	๖๐. ๓๘ (๑๕๗)	๒๐. ๓๘ (๕๓)	๔๕. ๓๓ (๑๔๘)	๓๘. ๓๘ (๑๐๘)	๒๐. ๑๘ (๖๘)	๔๑. ๐๑ (๑๑๘)	๓๘. ๑๓ (๑๐๖)	๒๐. ๘๖ (๕๘)
ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง คือ การที่เวียดนามสนับสนุนกองการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย	๖๘. ๕๒ (๒๐๓)	๑๗. ๑๒ (๕๐)	๑๓. ๓๖ (๓๘)	๖๘. ๖๒ (๑๖๘)	๑๖. ๑๕ (๔๒)	๑๘. ๒๓ (๕๐)	๓๐. ๓๘ (๒๒๓)	๑๘. ๓๐ (๕๘)	๑๑. ๓๕ (๓๖)	๖๑. ๕๑ (๑๗๑)	๒๖. ๖๒ (๗๘)	๑๑. ๘๗ (๓๓)
เฉลี่ย	๓๓. ๓๓ (๑๐๘)	๔๑. ๓๘ (๑๒๒)	๒๐. ๘๘ (๖๑)	๓๗. ๓๑ (๘๗)	๔๑. ๕๕ (๑๐๗)	๒๑. ๕๘ (๕๖)	๕๒. ๓๗ (๑๖๖)	๒๘. ๓๑ (๘๑)	๑๘. ๘๒ (๖๐)	๔๕. ๒๘ (๑๒๓)	๓๑. ๖๕ (๘๘)	๒๘. ๑๐ (๖๗)

ใน ๒ จังหวัดทั้ง เพศชายและหญิง เห็นคล้อยตามมากที่สุดคือ เห็นด้วยกับคำถามที่ว่า "ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง คือการที่เวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย" (นครพนม ร้อยละ ๖๘.๕๒ : ๖๘.๖๒ มหาสารคาม ร้อยละ ๗๐.๓๕ : ๖๑.๕๑) (ดูจากการเลือกตอบคำถามรายชื่อในตารางที่ ๑๗)

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้สึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามจากตารางที่ ๑๘ ปรากฏว่า เพศไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

แยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่า ทั้งนครพนมและมหาสารคามเพศไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรในแต่ละจังหวัดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ และพบว่าเพศชายจังหวัดนครพนมมีความรู้สึกสนับสนุนการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองค่อนข้างมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เดียวกันเพศชายจังหวัดมหาสารคามก็มีความรู้สึกสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวค่อนข้างมากกว่าเพศหญิงด้วย

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดปรากฏว่า มหาสารคามเพศเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามแตกต่างกันค่อนข้างมากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกันของจังหวัดนครพนม

สรุปผลจากการวิจัยความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศ ต่อชาวญวนอพยพ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนาม และการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามดังกล่าวมาแล้วข้างต้น พิจารณาจากตารางที่ ๑๘ พอสรุปได้ว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนามเช่นเดียวกัน

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดต่อเวียดนามปรากฏว่า เพศไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดต่อเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ และพบว่า เพศชายมีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนามค่อนข้างมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ ๑๘ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้ดีต่อการดำเนินความสัมพันธ์
ระหว่างไทยกับเวียดนามของประชากรในจังหวัดนครพนมกับมหาสารคาม
พ.ศ. ๒๕๒๑

เพศ	ความรู้ดีต่อการดำเนิน ความสัมพันธ์ระหว่างไทย กับเวียดนาม			รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=2)	Sig.
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ตอบ					
<u>นครพนม</u>								
ชาย	๑๐๙	๑๒๒	๖๑	๒๙๒	๑.๑๘	๐	๕.๙๙	๐.๐๕
หญิง	๕๓	๑๑๓	๕๖	๒๒๒				
รวม	๒๐๖	๒๓๕	๑๑๗	๕๕๘				
<u>มหาสารคาม</u>								
ชาย	๑๖๖	๙๑	๖๑	๓๑๗	๕.๑๓	๐	๕.๙๙	๐.๐๕
หญิง	๑๒๓	๘๘	๖๓	๒๗๔				
รวม	๒๘๙	๑๗๙	๑๒๔	๕๙๒				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
ชาย	๒๗๕	๒๑๓	๑๒๑	๖๐๙	๒.๕๓	๐	๕.๙๙	๐.๐๕
หญิง	๒๒๒	๑๙๕	๑๒๓	๕๓๘				
รวม	๔๙๕	๔๐๘	๒๔๔	๑๑๔๗				

ตารางที่ ๑๕ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อ
 เวียดนาม เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมกับมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

เขต เพศ	ทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อ เวียดนาม			รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=2)	Sig.
	ดี	ไม่ดี	วางตัว เป็นกลาง					
<u>นครพนม</u>								
ชาย	๑๓.๘๑ (๕๒)	๒๖.๔๔ (๑๕๔)	๑๕.๓๕ (๕๖)	๑๑๑.๐๑ (๒๔๒)	๑.๑๓	๑	๕.๙๙๖	๑.๐๕
หญิง	๑๓.๓๑ (๕๕)	๒๕.๓๓ (๑๓๑)	๑๖.๕๒ (๕๘)	๑๑๑.๐๑ (๒๒๑)				
รวม	๑๓.๕๓ (๕๓)	๒๖.๑๒ (๓๒๕)	๑๖.๓๑ (๕๑)	๑๑๑.๐๑ (๕๕๒)				
<u>มหาสารคาม</u>								
ชาย	๓๑.๖๑ (๕๓)	๔๑.๖๔ (๑๓๒)	๒๓.๗๖ (๘๘)	๑๑๑.๐๑ (๓๑๓)	๒.๕๔	๑	๕.๙๙๖	๑.๐๕
หญิง	๒๕.๑๘ (๓๑)	๔๑.๓๓ (๑๑๖)	๓๓.๑๕ (๕๒)	๑๑๑.๐๑ (๒๓๘)				
รวม	๒๘.๑๓ (๑๒๓)	๔๑.๖๘ (๒๔๘)	๓๓.๒๕ (๑๘๑)	๑๑๑.๐๑ (๕๕๕)				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
ชาย	๒๔.๕๓ (๑๔๕)	๕๓.๕๓ (๓๒๖)	๒๒.๑๑ (๑๓๔)	๑๑๑.๐๑ (๒๑๕)	๒.๕๔	๑	๕.๙๙๖	๑.๐๕
หญิง	๒๑.๓๘ (๑๑๕)	๕๓.๓๔ (๒๘๓)	๒๕.๒๘ (๑๓๖)	๑๑๑.๐๑ (๕๓๘)				
รวม	๒๓.๑๒ (๒๖๔)	๕๓.๕๔ (๖๑๓)	๒๓.๕๔ (๒๓๑)	๑๑๑.๐๑ (๑๑๔๓)				

แยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่า ทั้งนครพนมและมหาสารคามเพศไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แสดงว่า เพศไม่ใช่ตัวแปรที่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดแตกต่างกันแต่อย่างใด

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดปรากฏว่า มหาสารคาม เพศค่อนข้างเป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรต่อเวียดนามแตกต่างกันมากกว่านครพนม

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เพศเป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดต่อเวียดนามแตกต่างกันนั้น พบว่าข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ไม่ยอมรับสมมติฐานดังกล่าวที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม

๑. ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับความรู้สึกลึกต่อชาวญวนอพยพ ผลการศึกษาจากตารางที่ ๒๐ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของการตอบคำถามทั้งหมด จังหวัดนครพนม ประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุโดยทั่วไปมีความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ส่วนใหญ่มีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพ เรียงตามลำดับลงไปดังนี้ กลุ่มอายุ ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๘๓.๕๐ ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๘๒.๕๘ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๘๑.๘๒ และอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๗๑.๕๕ ไม่ออกความเห็นหรือวางตัวเป็นกลาง เรียงตามกลุ่มอายุดังนี้ ร้อยละ ๑๖.๘๕, ๙.๕๐, ๘.๕๑ และ ๙.๐๕ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอายุที่มีความรู้สึกในทางที่ดีต่อชาวญวนอพยพมีจำนวนเพียง เล็กน้อย ร้อยละ ๑๑.๘๐, ๗.๐๐, ๘.๕๑ และ ๙.๐๕ ตามลำดับ จังหวัดมหาสารคามมีลักษณะคล้ายกันกับนครพนม กล่าวคือ ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพเช่นเดียวกันแต่มีอัตราส่วนน้อยกว่า จำแนกตามลำดับดังนี้ อายุ ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๖๓.๘๑ ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๕๘.๕๕ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๕๓.๗๕ และอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๔๘.๘๕ ไม่ออกความเห็นหรือวางตัวเป็นกลาง เรียงตามลำดับกลุ่มอายุดังนี้ ร้อยละ ๒๘.๒๕,

ตารางที่ ๒๐ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพ จำแนกตามอายุ, พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นครพนม											
	ต่ำกว่า ๒๕ ปี			๒๕ - ๓๕ ปี			๓๕ - ๔๕ ปี			๖๐ ปี ขึ้นไป		
	เพศชาย (ชาย)	เพศหญิง (หญิง)	เพศชาย (ชาย)	เพศหญิง (หญิง)	เพศชาย (ชาย)	เพศหญิง (หญิง)	เพศชาย (ชาย)	เพศหญิง (หญิง)	เพศชาย (ชาย)	เพศหญิง (หญิง)	เพศชาย (ชาย)	เพศหญิง (หญิง)
การแสดงความเกลียดชังชาวญวนอพยพ ของคนไทยบางกลุ่ม	๘๘.๘๘ (๑๖๐)	๐	๑๐.๑๑ (๑๘)	๕๓.๐๐ (๑๘๖)	๑.๐๐ (๒)	๖.๐๐ (๑๒)	๕๑.๕๕ (๑๒๕)	๐	๘.๕๑ (๑๒)	๕๓.๕๕ (๓๑)	๐	๖.๐๖ (๒)
ชาวญวนอพยพไม่มีความจงรักภักดีต่อ รัฐบาลไทย	๖๖.๘๘ (๑๑๘)	๖.๓๕ (๑๒)	๒๒.๕๐ (๕๓)	๓๘.๕๐ (๑๕๓)	๖.๐๐ (๑๒)	๑๕.๕๐ (๓๑)	๘๓.๖๕ (๑๑๘)	๕.๖๓ (๘)	๑๐.๖๕ (๑๕)	๘๑.๘๒ (๒๓)	๖.๐๖ (๒)	๑๒.๑๒ (๔)
คนไทยไม่ควรวางตนเป็นเพื่อนบ้าน ที่คึกกับชาวญวนอพยพ	๓๖.๕๑ (๖๕)	๓๐.๓๕ (๕๕)	๓๓.๑๕ (๕๕)	๖๓.๐๐ (๑๓๕)	๑๓.๕๐ (๒๓)	๑๕.๕๐ (๓๕)	๖๕.๒๕ (๕๒)	๑๕.๓๖ (๒๘)	๑๕.๘๕ (๒๑)	๖๕.๓๐ (๒๓)	๑๕.๑๕ (๕)	๑๕.๑๕ (๕)
การที่คนไทยสมรสกับชาวญวนอพยพ เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ	๖๐.๖๓ (๑๐๘)	๑๘.๕๕ (๓๓)	๒๐.๓๕ (๓๓)	๘๐.๐๐ (๑๖๐)	๓.๕๐ (๑๕)	๑๒.๕๐ (๒๕)	๓๕.๘๕ (๑๐๓)	๑๒.๓๓ (๑๘)	๑๑.๓๕ (๑๖)	๓๘.๓๕ (๒๖)	๑๒.๑๒ (๔)	๕.๐๕ (๓)
รัฐบาลควรวางมาตรการเข้มงวด กวดขันกับชาวญวนอพยพ	๘๖.๕๒ (๑๕๘)	๓.๘๓ (๑๕)	๕.๖๑ (๑๐)	๘๕.๕๐ (๑๖๕)	๑๒.๐๐ (๒๕)	๓.๕๐ (๓)	๘๓.๒๓ (๑๒๓)	๑๐.๖๕ (๑๕)	๒.๑๓ (๓)	๖๖.๖๓ (๒๒)	๒๕.๒๕ (๘)	๕.๐๕ (๓)
ชาวญวนอพยพเป็นพวกที่เนรคุณไว้ใจ ไม่ได้และคิดร้ายต่อประเทศไทยอยู่ ตลอดเวลา	๓๑.๓๕ (๑๒๓)	๑๑.๘๐ (๒๑)	๑๖.๘๕ (๓๐)	๕๑.๐๐ (๑๘๒)	๖.๐๐ (๑๒)	๓.๐๐ (๖)	๕๐.๐๓ (๑๒๓)	๕.๒๖ (๖)	๕.๖๓ (๘)	๘๓.๘๘ (๒๕)	๓.๐๓ (๑)	๕.๐๕ (๓)
รัฐบาลไม่ควรอนุญาตให้ชาวญวนอพยพ อาศัยอยู่ในประเทศไทยตลอดไป	๘๘.๒๐ (๑๕๓)	๓.๘๓ (๑๕)	๓.๕๓ (๓)	๘๕.๘๐ (๑๓๕)	๕.๕๐ (๕)	๖.๐๐ (๑๒)	๕๐.๐๕ (๑๒๓)	๕.๕๖ (๕)	๕.๕๖ (๕)	๕๓.๕๑ (๓๐)	๐	๕.๕๕ (๕)
เฉลี่ย	๓๑.๓๕ (๑๒๓)	๑๑.๘๐ (๒๑)	๑๖.๘๕ (๓๐)	๘๓.๕๐ (๑๖๓)	๓.๐๐ (๑๕)	๕.๕๐ (๑๕)	๘๒.๕๕ (๑๑๓)	๘.๕๑ (๑๒)	๘.๕๑ (๑๒)	๘๑.๘๒ (๒๓)	๕.๐๕ (๓)	๕.๐๕ (๓)

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกที่มีต่อชาวญวนอพยพ จำแนกตามอายุ, พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	มหาสารคาม											
	ต่ำกว่า ๒๕ ปี			๒๕-๓๕ ปี			๓๕-๔๕ ปี			๕๐ ปี ขึ้นไป		
	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ ออก ความเห็น	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ ออก ความเห็น	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ ออก ความเห็น	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ ออก ความเห็น
การแสดงความเกลียดชังชาวญวนอพยพ ของคนไทยบางกลุ่ม	๕๒.๐๖ (๑๐๑)	๔.๖๔ (๙)	๓๓.๓๐ (๘๔)	๖๔.๑๔ (๑๒๓)	๑.๐๑ (๒)	๓๔.๘๕ (๖๙)	๖๐.๑๖ (๑๑๔)	๑.๖๓ (๓)	๓๘.๒๑ (๗๓)	๖๕.๐๐ (๑๒๖)	๑.๒๕ (๑)	๓๓.๓๕ (๖๓)
ชาวญวนอพยพไม่มีความจงรักภักดีต่อ รัฐบาลไทย	๕๒.๕๘ (๑๐๒)	๑๑.๘๕ (๒๓)	๓๕.๕๗ (๖๙)	๖๔.๑๔ (๑๒๓)	๙.๐๙ (๑๘)	๒๖.๓๓ (๕๓)	๓๑.๕๕ (๖๘)	๖.๕๐ (๑๒)	๒๑.๙๕ (๔๓)	๕๘.๗๕ (๑๑๓)	๑๑.๒๕ (๒)	๓๐.๐๐ (๕๖)
คนไทยไม่ควรวางตนเป็นเพื่อนมาที่ ลิดชาวญวนอพยพ	๒๙.๓๘ (๕๗)	๓๔.๐๓ (๖๖)	๓๖.๕๙ (๗๑)	๒๒.๓๓ (๔๔)	๓๙.๓๙ (๗๘)	๓๓.๘๘ (๖๕)	๓๕.๓๓ (๖๘)	๒๖.๐๒ (๕๑)	๓๘.๒๑ (๗๓)	๓๓.๓๕ (๖๓)	๒๘.๗๕ (๕๖)	๓๓.๕๐ (๖๓)
การที่คนไทยสมรสกับชาวญวนอพยพ เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ	๔๓.๓๐ (๘๔)	๓๖.๐๘ (๗๐)	๒๐.๖๒ (๔๐)	๔๙.๔๔ (๙๘)	๓๐.๘๑ (๖๑)	๑๙.๓๐ (๓๘)	๕๖.๙๑ (๑๑๐)	๓๒.๕๒ (๖๐)	๑๐.๕๓ (๒๑)	๓๔.๕๐ (๖๖)	๒๓.๕๐ (๔๖)	๑๕.๐๐ (๒๖)
รัฐบาลควรวางมาตรการเข้มงวด กวดขันกับชาวญวนอพยพ	๕๖.๓๐ (๑๑๐)	๒๘.๘๓ (๕๖)	๑๑.๔๓ (๒๒)	๘๐.๓๐ (๑๕๙)	๑๐.๑๐ (๒๐)	๙.๖๐ (๑๙)	๓๕.๖๑ (๖๙)	๘.๑๓ (๑๖)	๑๖.๒๖ (๓๒)	๕๒.๕๐ (๑๐๒)	๒๔.๐๐ (๔๖)	๒๒.๕๐ (๔๒)
ชาวญวนอพยพเป็นพวกที่แสร้ง ไว้ใจไม่ได้และคิดร้ายต่อประเทศไทย โดยตลอดเวลา	๓๓.๖๓ (๖๓)	๒๙.๙๐ (๕๘)	๓๒.๓๓ (๖๓)	๕๙.๕๕ (๑๐๘)	๒๖.๓๓ (๕๓)	๑๘.๖๘ (๓๗)	๖๓.๕๑ (๑๒๖)	๓๐.๐๘ (๖๑)	๖.๕๑ (๑๒)	๓๓.๓๕ (๖๓)	๓๓.๓๕ (๖๓)	๒๒.๕๐ (๔๒)
รัฐบาลไม่ควรอนุญาตให้ชาวญวนอพยพ อาศัยอยู่ในประเทศไทยต่อไป	๖๕.๕๖ (๑๒๗)	๑๓.๕๓ (๒๖)	๑๓.๐๑ (๒๖)	๓๑.๓๒ (๖๑)	๑๓.๑๓ (๒๖)	๑๑.๑๑ (๒๒)	๓๘.๘๖ (๗๖)	๒.๕๔ (๕)	๑๘.๓๐ (๓๖)	๖๓.๕๐ (๑๒๖)	๑๑.๐๐ (๒)	๒๒.๕๐ (๔๒)
เฉลี่ย	๔๘.๕๕ (๙๖)	๒๓.๒๐ (๔๕)	๒๘.๓๕ (๕๕)	๕๘.๕๕ (๑๑๖)	๑๙.๑๙ (๓๘)	๒๒.๒๒ (๔๔)	๖๓.๕๑ (๑๒๖)	๑๘.๕๕ (๓๖)	๒๑.๑๔ (๔๒)	๕๓.๓๕ (๑๐๖)	๒๐.๐๐ (๓๖)	๒๒.๕๕ (๔๖)

๒๒, ๒๒, ๒๑.๑๔ และ ๒๒, ๒๕ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอายุที่มีความรู้สึกในทางที่คือ ชาวภูวนอพยพมีจำนวนเพียงเล็กน้อย ร้อยละ ๒๘.๓๕, ๑๘.๑๘, ๑๘.๔๕ และ ๒๐.๐๐ ตามลำดับ เปรียบเทียบความรู้สึกต่อชาวภูวนอพยพของประชากร ๒ จังหวัด จำแนกตามกลุ่มอายุ ปรากฏว่า กลุ่มอายุที่มีความรู้สึกในทางที่ไม่คือชาวภูวนอพยพมากที่สุด ใน ๒ จังหวัดนั้น จังหวัดนครพนมได้แก่กลุ่มอายุ ๒๕-๓๔ ปี จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่กลุ่มอายุ ๔๐-๔๙ ปี ร้อยละ ๘๓.๕๐ : ๒๓.๒๑ กลุ่มอายุที่มีความรู้สึกในทางที่ไม่คือชาวภูวนอพยพน้อยที่สุดใน ๒ จังหวัดได้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี เช่นเดียวกัน ร้อยละ ๓๑.๕๕ : ๔๘.๔๕ ส่วนกลุ่มอายุอื่น ๆ นอกจากนี้แล้วปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมาก (ดูจากตารางที่ ๒๐) สำหรับความรู้สึกที่เห็นคล้อยตามกันมากที่สุดของ ประชากรใน ๒ จังหวัด จำแนกตามอายุ คือ เห็นด้วยกับการที่รัฐบาลควรวาง มาตรการ เข้มงวดกวดขันชาวภูวนอพยพและรัฐบาลไม่ควรอนุญาตให้ชาวภูวนอพยพ อาศัยอยู่ในประเทศไทยต่อไป (ดูการ เลือกตอบคำถามรายชื่อในตารางที่ ๒๐)

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้สึกต่อชาวภูวนอพยพจาก ตารางที่ ๒๑ ปรากฏว่า อายุเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากร ทั้ง ๒ จังหวัด ต่อชาวภูวนอพยพแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ และพบว่าอัตราความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำมาก (๐.๑๓) จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ ๒๐ พบว่า มีความแตกต่างกันในทัศนคติของกลุ่มประชากร ดังกล่าวพอสมควร

แยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่า ทั้งจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม อายุไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากร ในแต่ละจังหวัดที่มีต่อชาวภูวนอพยพแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ซึ่งพอสรุปได้ว่า อายุเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของ ประชากร ในแต่ละจังหวัดที่มีต่อชาวภูวนอพยพแตกต่างกันน้อยมาก

พิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดปรากฏว่า นครพนมอายุค่อนข้าง เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของ ประชากรต่อชาวภูวนอพยพแตกต่างกันมากกว่าประชากร กลุ่มเดียวกันของมหาสารคาม (ดูจากตารางที่ ๒๑)

ตารางที่ ๒๑ ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้อีกต่อชาวภูวนอพยพของประชากร
ในจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

อายุ	ความรู้อีกต่อชาว ภูวนอพยพ			รวม	χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	ประเภท ที่ 1	ประเภท ที่ 2	ประเภท ที่ 3					
<u>นครพนม</u>								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๑๒๓	๒๑	๓๑	๑๗๕	๑๐.๕๔	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
๒๕-๓๕ ปี	๑๖๓	๑๔	๑๕	๒๑๒				
๔๐-๕๕ ปี	๑๑๓	๑๒	๑๒	๑๓๗				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๕๓	๓	๓	๖๓				
รวม	๔๕๒	๕๐	๖๑	๕๖๓				
<u>มหาสารคาม</u>								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๕๔	๔๕	๖๕	๑๖๔	๘.๓๕	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๑๑๖	๓๘	๔๔	๑๙๘				
๔๐ - ๕๕ ปี	๓๘	๑๕	๒๖	๑๒๑				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๔๓	๑๖	๒๑	๘๐				
รวม	๓๓๑	๑๑๔	๑๕๖	๕๘๑				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๒๒๑	๖๖	๙๖	๓๗๓	๑๕.๗๕	๐.๑๓	๑๒.๕๕	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๒๗๙	๕๒	๖๓	๓๙๔				
๔๐ - ๕๕ ปี	๑๕๕	๓๑	๓๘	๒๒๔				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๙๖	๑๕	๒๖	๑๓๗				
รวม	๗๕๑	๑๖๔	๒๒๓	๑๑๓๘				

การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะนี้ อาจพิจารณาได้ว่า การที่กลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปีของทั้ง ๒ จังหวัดมีความรู้สึกในทางที่ดีต่อชาวญวนอพยพมากที่สุดนี้น่าจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากกลุ่มประชากรดังกล่าวส่วนใหญ่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน มีความรู้สึกนึกคิดก้าวหน้าและเป็นวิชาการมากพอสมควร น่าจะทำให้มีเหตุผลในการวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ผิดแผกไปจากกลุ่มอายุอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหานี้

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้สึกต่อพฤติกรรมกบฏการรุกรานของเวียดนาม ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ ๒๒ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของการตอบคำถามทั้งหมด ประชากรในแต่ละจังหวัดจำแนกตามอายุมีความรู้สึกต่อพฤติกรรมกบฏการรุกรานของเวียดนามแตกต่างกัน และพบว่าในจังหวัดนครพนม ประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุโดยทั่วไปมีความรู้สึกต่อพฤติกรรมกบฏการรุกรานของเวียดนามคล้ายคลึงกันกล่าวคือ ส่วนใหญ่เชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติกบฏการรุกรานเรียงตามลำดับลงไปดังนี้ กลุ่มอายุ ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๘๓.๖๕ ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๘๑.๕๐ ๒๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๗๘.๗๕ ต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๖๗.๕๘ ไม่ออกความเห็นหรือวางตัวเป็นกลาง เรียงตามลำดับกลุ่มอายุดังนี้ ต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๒๕.๘๔, ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๑๓.๕๐, ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๕.๕๓ และ ๒๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๑๕.๑๕ ตามลำดับ ไม่เชื่อมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเรียงตามลำดับกลุ่มอายุดังนี้ ต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๖.๑๘, ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๕.๐๐, ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๖.๓๘ และ ๒๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๖.๐๖ ตามลำดับ จังหวัดมหาสารคามแตกต่างจากจังหวัดนครพนมเป็นอย่างมากกล่าวคือ ประชากรส่วนใหญ่วางตนเป็นกลางไม่ออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้เรียงตามลำดับกลุ่มอายุดังนี้ ต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๔๔.๘๔, ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๔๓.๔๔, ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๗๒.๐๐ และ ๒๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๕๕.๐๐ ตามลำดับ เชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติกบฏการรุกราน อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๓๘.๑๘, ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๓๘.๘๘, ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๔๗.๘๗ และ ๒๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๓๑.๒๕ ตามลำดับ ไม่เชื่อว่าเวียดนาม

ตารางที่ ๒๒ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนาม
จำแนกตามอายุ พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นกริพนม											
	ต่ำกว่า ๒๕ ปี			๒๕ - ๓๕ ปี			๔๐ - ๕๕ ปี			๖๐ ปี ขึ้นไป		
	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น
เวียดนามชอบรุนแรงมากกว่าสันติ	๖๓.๘๘ (๑๑๓)	๒.๒๕ (๔)	๓๔.๒๓ (๖๑)	๘๓.๕๐ (๑๖๓)	๐.๕๐ (๑)	๑๖.๐๐ (๓๒)	๘๘.๖๕ (๑๒๕)	๑.๕๒ (๒)	๕.๕๓ (๑๔)	๘๔.๘๕ (๒๘)	๐	๑๕.๑๕ (๕)
เวียดนามเคยรุนแรงประเทศอื่น	๕๕.๕๕ (๑๐๖)	๓.๕๓ (๗)	๓๖.๕๒ (๖๕)	๗๘.๕๐ (๑๕๓)	๔.๐๐ (๘)	๑๗.๕๐ (๓๕)	๗๕.๔๓ (๑๑๒)	๓.๘๕ (๕)	๑๗.๐๒ (๒๔)	๗๕.๗๖ (๒๕)	๖.๐๖ (๒)	๑๘.๑๘ (๖)
เวียดนามสนับสนุนแผนการรุกราน คอมมิวนิสต์ในประเทศไทย	๘๖.๕๒ (๑๕๘)	๔.๘๕ (๘)	๘.๕๕ (๑๖)	๕๐.๕๐ (๑๘๑)	๗.๑๐ (๑๔)	๒.๕๐ (๕)	๕๒.๒๐ (๑๓๐)	๖.๓๘ (๕)	๑.๕๒ (๒)	๘๑.๘๒ (๒๗)	๕.๐๕ (๓)	๕.๐๕ (๓)
ในอนาคตเวียดนามจะขยายอำนาจ ออกไปจะเป็นอันตรายต่อประเทศไทย	๖๑.๘๐ (๑๑๑)	๑๓.๘๘ (๒๘)	๒๔.๑๖ (๔๓)	๗๓.๐๐ (๑๕๖)	๕.๐๐ (๑๘)	๑๘.๐๐ (๓๖)	๗๔.๔๓ (๑๐๕)	๑๓.๘๘ (๑๕)	๑๒.๐๖ (๑๗)	๗๒.๗๓ (๒๔)	๑๕.๑๕ (๕)	๑๒.๑๒ (๔)
รวม	๖๗.๕๘ (๑๒๑)	๖.๑๘ (๑๑)	๒๕.๘๘ (๔๖)	๘๑.๕๐ (๑๖๓)	๕.๐๐ (๑๐)	๑๓.๕๐ (๒๗)	๘๓.๖๕ (๑๑๘)	๖.๓๘ (๕)	๕.๕๓ (๑๔)	๗๘.๗๕ (๒๖)	๖.๐๖ (๒)	๑๕.๑๕ (๕)

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกรอคอบพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของ เวยคนาม
จำแนกตามอายุ พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	มหาสารคาม											
	ต่ำกว่า ๒๕ ปี			๒๕ - ๓๔ ปี			๓๕ - ๔๔ ปี			๕๐ ปี ขึ้นไป		
	ใช่	ไม่ ใช่	ไม่ ตอบ ความเห็น	ใช่	ไม่ ใช่	ไม่ ตอบ ความเห็น	ใช่	ไม่ ใช่	ไม่ ตอบ ความเห็น	ใช่	ไม่ ใช่	ไม่ ตอบ ความเห็น
เวียคนามชอบรุกรานมากกว่าสันติ	๓๖.๐๘ (๓๐)	๘.๓๖ (๑๓)	๕๕.๖๖ (๑๐๓)	๓๐.๘๑ (๖๑)	๑๘.๖๘ (๓๓)	๕๐.๕๐ (๑๐๐)	๕๓.๖๖ (๖๖)	๐.๘๑ (๑)	๕๕.๕๖ (๕๖)	๒๘.๓๕ (๒๓)	๒๐.๐๐ (๑๖)	๕๑.๖๕ (๕๑)
เวียคนามเคยรุกรานประเทศอื่น	๓๕.๐๒ (๖๖)	๑๒.๘๕ (๒๕)	๕๓.๐๘ (๑๐๓)	๒๕.๒๕ (๕๐)	๑๑.๖๖ (๒๓)	๖๓.๑๓ (๑๒๕)	๓๘.๐๒ (๔๘)	๕.๖๘ (๓)	๕๕.๖๘ (๖๘)	๒๒.๕๐ (๑๘)	๒๑.๖๕ (๑๓)	๕๖.๒๕ (๕๕)
เวียคนามสนับสนุนแผนการ คอมมิวนิสต์ในประเทศไทย	๕๕.๑๕ (๑๐๓)	๑๓.๕๐ (๒๖)	๓๑.๕๕ (๖๑)	๕๘.๕๕ (๑๑๖)	๑๕.๑๕ (๓๐)	๒๖.๒๖ (๕๒)	๖๑.๓๕ (๓๖)	๕.๕๕ (๖)	๓๓.๓๓ (๕๑)	๓๑.๓๕ (๓๕)	๑๘.๓๕ (๑๕)	๓๓.๕๐ (๓๐)
ในอนาคต เวยคนามจะขยายอำนาจ ออกไปจนเป็นอนครายต่อประเทศไทย	๓๐.๕๓ (๖๐)	๒๘.๘๓ (๕๖)	๕๐.๒๐ (๓๘)	๓๖.๕๐ (๓๕)	๒๕.๒๕ (๕๐)	๓๕.๕๕ (๖๘)	๓๖.๕๕ (๕๕)	๑๓.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๓ (๕๖)	๓๒.๕๐ (๒๖)	๓๒.๕๐ (๒๖)	๓๕.๐๐ (๒๘)
เฉลี่ย	๓๕.๑๘ (๓๖)	๑๕.๕๘ (๓๑)	๕๐.๘๓ (๘๓)	๓๘.๕๕ (๓๓)	๑๓.๖๘ (๓๕)	๕๑.๕๓ (๘๖)	๕๓.๕๓ (๕๕)	๓.๓๖ (๕)	๕๕.๓๖ (๕๕)	๓๑.๒๕ (๒๕)	๒๓.๓๕ (๑๕)	๕๕.๐๐ (๓๖)

เป็นชาติที่ก้าวร้าวรุนแรง อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ๑๕.๕๘, ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๑๗.๖๘, ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๗.๓๒ และ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๒๓.๗๕ ตามลำดับ

เปรียบเทียบความรู้ลึกซึ้งของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดต่อพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรงของ เวียดนามจำแนกตามอายุปรากฏว่า กลุ่มอายุ ๔๐-๕๕ ปี ของทั้ง ๒ จังหวัดเชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติที่ก้าวร้าวรุนแรงมากที่สุด (นครพนมร้อยละ ๘๓.๖๕ มหาสารคามร้อยละ ๘๗.๖๗) นครพนมกลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี และมหาสารคามกลุ่ม อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีความเชื่อกันว่าน้อยที่สุด (ร้อยละ ๖๗.๕๘ ; ๓๑.๒๕) ส่วน กลุ่มอายุอื่น ๆ นอกนั้น ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมาก (ดูจากตารางที่ ๒๒) คำถามที่ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามอายุเห็นคล้ายตามกันมากที่สุดคือ คำถามว่า "เวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย" สำหรับคำถามว่า "ในอนาคตเวียดนามจะขยายอำนาจออกไปจนเป็นอันตรายต่อประเทศไทย" นั้น ปรากฏว่า มีผู้ตอบเห็นด้วย เกี่ยวกับเรื่องนี้เพียง เล็กน้อยเท่านั้น (ดูการ เลือกตอบคำถามใน ตารางที่ ๒๒)

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้ลึกซึ้งต่อพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง ของ เวียดนามจากตารางที่ ๒๓ ปรากฏว่า อายุเป็นตัวแปรทำให้ความรู้ลึกซึ้งของ ประชากร ในแต่ละจังหวัดและรวมทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ ๐.๐๕ แต่พบว่าอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก (๐.๑๔) ซึ่งพอสรุปได้ว่าอายุเป็นปัจจัยทำให้ความรู้ลึกซึ้งของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มี ต่อพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรงของ เวียดนามแตกต่างกันแต่ไม่มากนัก

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่าในนครพนมอายุเป็นปัจจัย ทำให้ความรู้ลึกซึ้งของประชากรที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรงของ เวียดนามแตกต่างกัน มากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกันของ จังหวัดมหาสารคาม

การที่ผลสำรวจวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะนี้อาจพิจารณาได้ว่า การที่ ประชากร กลุ่มอายุ ๔๐-๕๕ ปี ในทั้ง ๒ จังหวัดเชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติที่ก้าวร้าว รุนแรง

ตารางที่ ๒๓ ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกราน
ของ เวียดนามของ ประชากรในจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม
พ.ศ. ๒๕๒๑

อายุ	ความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนาม			รวม	χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	ดี	ไม่ ดี	ไม่ ดี เลย					
<u>นครพนม</u>								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๑๒๑	๑๑	๕๖	๑๙๘	๑๓.๕๙	๐.๑๓	๑๒.๕๙	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๑๒๓	๑๐	๒๓	๒๐๖				
๔๐ - ๕๕ ปี	๑๑๘	๙	๑๔	๑๔๑				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๒๖	๒	๕	๓๓				
รวม	๔๒๘	๓๒	๙๘	๕๕๘				
<u>มหาสารคาม</u>								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๓๖	๓๑	๘๓	๑๔๙	๑๒.๘๘	๐.๑๔	๑๒.๕๙	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๓๓	๓๕	๘๖	๑๕๔				
๔๐ - ๕๕ ปี	๕๕	๙	๕๕	๑๒๓				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๓๕	๑๙	๓๖	๘๐				
รวม	๒๓๙	๙๔	๒๖๐	๕๙๓				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๑๕๗	๔๒	๑๓๙	๓๓๘	๒๖.๘๓	๐.๑๔	๑๒.๕๙	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๒๕๐	๔๕	๑๑๓	๓๙๘				
๔๐ - ๕๕ ปี	๑๗๓	๑๘	๖๙	๒๖๐				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๕๑	๒๑	๔๑	๑๑๓				
รวม	๖๖๕	๑๒๖	๓๕๖	๑๑๔๗				

มากที่สุดนั้น น่าจะมีสาเหตุสำคัญมาจากกลุ่มประชากรดังกล่าวอยู่ในวัยสูงอายุ เคยใช้ชีวิตช่วงระยะเวลาหนึ่งอยู่ในระหว่าง เหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ซึ่ง เวียดนามมีบทบาทสำคัญและ เกี่ยวข้องกับประเทศไทยเป็นอย่างมาก เช่น บทบาทการต่อสู้เพื่อเอกราชจากฝรั่งเศส บทบาททางการเมือง ของโฮจิมินห์ผู้นำคนสำคัญของ เวียดนามที่เคยเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ในระหว่างการต่อสู้เพื่อเรียกร้องเอกราช การอพยพอย่างขนานใหญ่ของชาวนานเข้าสู่ประเทศไทยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นมา บทบาทพฤติกรรมของชาวนานอพยพในประเทศไทยและสงครามเวียดนาม เป็นต้น ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้และพบเห็นมาด้วยตนเองมีส่วนสร้าง สมความรู้ สึกทัศน์คติที่มีต่อเวียดนามแตกต่างไปจากกลุ่มอายุอื่น ๆ พอสมควร^๑ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชากรจังหวัดนครพนมซึ่งมีชาวนานอพยพอาศัยอยู่มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความรู้ สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดเกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้ สึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่าง

ไทยกับเวียดนาม พิจารณาผลการศึกษามาจากตารางที่ ๒๔ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของการตอบคำถามทั้งหมดประชากรในแต่ละจังหวัดจำแนกตามอายุมีความรู้ สึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามแตกต่างกัน กล่าวคือ จังหวัดนครพนมประชากรส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม แต่มีอัตราส่วนมากกว่าความรู้ สึกเห็นด้วยและไม่ออกความเห็นเพียงเล็กน้อย ในขณะที่ประชากรจังหวัดมหาสารคามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศทั้งสองดำเนินความสัมพันธ์ต่อกัน เมื่อเปรียบเทียบความรู้ สึกของประชากรใน ๒ จังหวัดปรากฏว่า ตอบเห็นด้วยเรียงตามลำดับอายุจังหวัดนครพนมและมหาสารคามดังนี้ต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๔๖.๖๓ : ๔๘.๕๔, ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๓๘.๐๐ : ๕๕.๐๕, ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๔๑.๑๔ : ๓๓.๐๕ และ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๒๑.๒๑ : ๔๑.๒๕, ไม่เห็นด้วยต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๒๘.๒๑ : ๒๘.๒๕, ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๔๑.๐๐ : ๒๕.๒๕, ๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๔๑.๘๔ : ๓๖.๕๘ และ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๕๓.๕๘ : ๓๖.๒๕ ไม่ออกความเห็นหรือว่างตัวเป็นกลางต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๒๔.๑๖ : ๒๓.๒๐, ๒๕-๓๕ ปี ร้อยละ ๒๑.๐๐ : ๑๘.๓๐,

^๑ Ibid.

ตารางที่ ๒๔ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดง อัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกต่อการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม
จำแนกตามอายุ พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นครพนม											
	ต่ำกว่า ๒๕ ปี			๒๕ - ๓๕ ปี			๔๐ - ๕๕ ปี			๖๐ ปี ขึ้นไป		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น
ความเห็นต่อการที่ประเทศไทยทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน	๕๕.๐๖ (๕๘)	๒๐.๒๒ (๓๖)	๒๔.๗๒ (๔๔)	๕๘.๕๐ (๕๕)	๓๑.๕๐ (๖๓)	๑๕.๐๐ (๓๘)	๕๘.๖๑ (๗๗)	๓๑.๒๑ (๔๔)	๑๐.๑๘ (๒๐)	๓๐.๓๐ (๑๐)	๕๑.๕๒ (๑๗)	๑๘.๑๘ (๖)
การที่ประเทศไทยทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จ	๕๒.๑๓ (๗๕)	๒๖.๕๗ (๔๘)	๓๐.๕๐ (๕๕)	๓๕.๕๐ (๗๑)	๔๘.๕๐ (๘๗)	๑๖.๐๐ (๓๒)	๓๘.๓๐ (๕๔)	๕๒.๕๕ (๖๐)	๑๕.๑๕ (๒๗)	๑๒.๑๒ (๔)	๖๐.๖๑ (๒๐)	๒๗.๒๗ (๙)
การที่ทั้ง ๒ ประเทศมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันจะก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย	๓๘.๗๖ (๖๙)	๒๖.๕๗ (๔๘)	๓๔.๒๓ (๖๑)	๒๘.๐๐ (๕๖)	๓๕.๐๐ (๗๘)	๓๓.๐๐ (๖๕)	๓๘.๗๕ (๕๘)	๕๒.๕๕ (๖๐)	๒๒.๓๐ (๓๒)	๒๑.๒๑ (๗)	๕๑.๕๒ (๑๗)	๒๗.๒๗ (๙)
อนาคตความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยทั้งสองจะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ	๕๗.๘๗ (๑๐๓)	๒๒.๔๓ (๔๐)	๑๙.๖๖ (๓๕)	๔๘.๐๐ (๙๖)	๓๕.๐๐ (๗๐)	๑๗.๐๐ (๓๔)	๕๖.๑๐ (๖๕)	๓๕.๗๒ (๕๖)	๑๕.๑๘ (๒๐)	๑๘.๑๘ (๖)	๖๐.๖๑ (๒๐)	๒๑.๒๑ (๗)
ถ้าเวียดนามเสนอให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยเราควรรับความช่วยเหลือนั้น	๓๑.๕๖ (๕๖)	๓๘.๗๖ (๖๙)	๒๙.๗๘ (๕๓)	๒๖.๐๐ (๕๒)	๕๓.๐๐ (๑๐๖)	๒๑.๐๐ (๔๒)	๓๑.๕๑ (๕๕)	๕๖.๐๓ (๗๙)	๑๒.๐๖ (๑๗)	๖.๐๖ (๒)	๘๔.๘๕ (๒๘)	๙.๐๙ (๓)
ถ้าเวียดนามร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศไทยเราควรให้ความช่วยเหลือ	๒๕.๒๘ (๔๕)	๕๒.๒๕ (๙๓)	๒๒.๔๓ (๔๐)	๑๕.๐๐ (๒๘)	๖๕.๐๐ (๑๒๘)	๒๒.๐๐ (๔๔)	๒๑.๕๙ (๓๑)	๖๑.๗๐ (๘๗)	๑๖.๓๑ (๒๓)	๖.๐๖ (๒)	๖๙.๗๐ (๒๓)	๒๔.๒๔ (๘)
ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยทั้งสอง คือการที่เวียดนามสนับสนุนกองกำลังคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย	๗๖.๙๗ (๑๓๗)	๑๕.๖๑ (๒๖)	๘.๔๓ (๑๕)	๖๕.๕๐ (๑๓๑)	๑๖.๕๐ (๓๓)	๑๘.๐๐ (๓๖)	๖๐.๒๘ (๘๕)	๑๙.๘๖ (๒๘)	๑๙.๘๖ (๒๘)	๕๕.๕๕ (๑๘)	๑๕.๑๕ (๕)	๓๐.๓๐ (๑๐)
เฉลี่ย	๕๖.๖๓ (๘๓)	๒๙.๒๑ (๕๒)	๒๔.๑๖ (๔๓)	๓๘.๐๐ (๗๖)	๔๑.๐๐ (๘๒)	๒๑.๐๐ (๔๒)	๔๑.๑๕ (๕๘)	๕๑.๘๔ (๕๙)	๑๗.๐๒ (๒๘)	๒๑.๒๑ (๗)	๕๗.๕๘ (๑๙)	๒๑.๒๑ (๗)

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกรอคอยการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม
จำแนกตามอายุ พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	มหาสารคาม											
	ต่ำกว่า ๒๕ ปี			๒๕ - ๓๕ ปี			๔๐ - ๕๕ ปี			๖๐ ปีขึ้นไป		
	เพศชาย	เพศหญิง	เพศชาย	เพศชาย	เพศหญิง	เพศชาย	เพศหญิง	เพศชาย	เพศหญิง	เพศชาย	เพศหญิง	เพศชาย
ความเห็นต่อการที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน	๕๕.๓๖ (๘๘)	๓๑.๘๖ (๖๒)	๒๒.๖๘ (๔๔)	๕๕.๐๕ (๑๐๕)	๓๐.๓๐ (๖๐)	๑๘.๖๕ (๒๕)	๕๒.๒๘ (๕๒)	๔๘.๗๑ (๕๕)	๑๓.๐๑ (๑๖)	๒๘.๗๕ (๒๓)	๔๐.๐๐ (๓๒)	๓๑.๒๕ (๒๕)
การที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ ประสพผลสำเร็จ	๔๒.๒๓ (๘๒)	๓๐.๔๑ (๕๕)	๒๗.๓๒ (๕๓)	๕๓.๕๔ (๑๐๖)	๒๒.๒๒ (๔๔)	๒๘.๒๔ (๔๘)	๓๖.๕๕ (๔๕)	๓๐.๘๕ (๓๘)	๓๒.๕๒ (๔๐)	๓๘.๗๕ (๓๑)	๓๑.๒๕ (๒๕)	๓๐.๐๐ (๒๔)
การที่ทั้ง ๒ ประเทศมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน จะก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย	๓๗.๖๓ (๗๓)	๒๘.๘๗ (๕๖)	๓๓.๕๐ (๖๕)	๔๗.๔๗ (๙๔)	๒๗.๗๘ (๕๕)	๒๔.๗๕ (๔๘)	๓๖.๕๕ (๔๕)	๔๐.๖๕ (๕๐)	๒๒.๗๖ (๒๘)	๓๕.๐๐ (๒๘)	๓๕.๐๐ (๒๘)	๓๐.๐๐ (๒๔)
อนาคตความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองจะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ	๕๕.๖๗ (๑๐๘)	๑๘.๐๗ (๓๗)	๒๕.๒๒ (๔๘)	๕๘.๐๘ (๑๑๕)	๑๓.๖๔ (๒๗)	๒๘.๒๘ (๕๖)	๑๑.๖๖ (๑๑)	๓๐.๘๕ (๓๘)	๒๗.๖๕ (๓๔)	๓๘.๗๕ (๓๑)	๒๘.๗๕ (๒๓)	๓๒.๕๐ (๒๖)
ถ้าเวียดนามเสนอให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทย เราควรให้ความช่วยเหลือ	๕๑.๐๓ (๙๙)	๓๐.๔๑ (๕๕)	๑๘.๕๖ (๓๖)	๕๐.๐๐ (๙๙)	๓๕.๘๖ (๗๑)	๑๔.๑๔ (๒๘)	๒๖.๓๔ (๕๗)	๔๐.๖๕ (๕๐)	๑๓.๐๑ (๑๖)	๕๐.๐๐ (๕๐)	๒๒.๕๐ (๓๔)	๗.๕๐ (๖)
ถ้าเวียดนามร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศไทย เราควรให้ความช่วยเหลือ	๔๐.๒๑ (๗๘)	๓๖.๐๘ (๗๐)	๒๓.๗๑ (๔๖)	๔๙.๔๙ (๙๘)	๒๙.๘๐ (๕๙)	๒๐.๗๑ (๔๑)	๑๑.๖๖ (๒๑)	๓๙.๘๕ (๕๙)	๑๘.๗๐ (๒๓)	๓๘.๗๕ (๓๑)	๒๖.๒๕ (๓๗)	๑๕.๐๐ (๑๒)
ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง คือการที่เวียดนามสนับสนุนกองกำลังคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย	๖๘.๕๖ (๑๓๗)	๒๑.๖๕ (๔๒)	๙.๗๕ (๑๕)	๗๑.๒๑ (๑๑๑)	๑๖.๕๗ (๓๓)	๑๒.๑๒ (๒๔)	๖๐.๑๖ (๗๔)	๒๗.๖๔ (๓๔)	๑๒.๒๐ (๑๕)	๕๗.๕๐ (๔๖)	๒๘.๗๕ (๒๓)	๑๓.๗๕ (๑๑)
เฉลี่ย	๔๘.๔๕ (๙๔)	๒๘.๓๕ (๕๕)	๒๓.๒๐ (๔๕)	๕๕.๐๕ (๑๐๕)	๒๕.๒๕ (๕๐)	๑๙.๗๐ (๓๘)	๓๐.๐๘ (๕๓)	๓๖.๕๕ (๕๕)	๒๐.๓๓ (๒๕)	๑๑.๒๕ (๓๓)	๓๖.๒๕ (๒๘)	๒๒.๕๐ (๑๘)

๔๐-๕๕ ปี ร้อยละ ๑๓.๐๒ : ๒๐.๓๓ และ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๒๑.๒๑ : ๒๒.๕๐
 กลุ่มอายุที่มีความรู้สึกเห็นด้วยกับเรื่องนี้มากที่สุด นครพนมได้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี
 (ร้อยละ ๔๖.๒๓) มหาสารคามได้แก่กลุ่มอายุ ๒๕-๓๕ ปี (ร้อยละ ๕๕.๐๕) ส่วนกลุ่ม
 อายุที่มีความรู้สึกไม่เห็นด้วยมากที่สุด นครพนมได้แก่กลุ่มอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป (ร้อยละ ๕๓.๕๔)
 มหาสารคามได้แก่กลุ่มอายุ ๔๐-๕๕ ปี (ร้อยละ ๓๖.๕๕)

ถ้าหากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่าง
 ไทยกับเวียดนาม จากตารางที่ ๒๕ ปรากฏว่า อายุเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของ
 ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕
 แต่อัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (๐.๑๑) ซึ่งพบว่าประชากร
 รัศมีอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ของทั้ง ๒ จังหวัดมีความรู้สึกสนับสนุนการดำเนินการความสัมพันธ์
 ระหว่างไทยกับเวียดนามค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ

หากแยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่า นครพนมอายุเป็นปัจจัยทำให้ความ
 รู้สึกของประชากรที่มีต่อการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามแตกต่างกัน
 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แต่พบว่าอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวอยู่
 ในเกณฑ์ต่ำมาก (๐.๑๖) และพบว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี มีความรู้สึกต่อเรื่องดังกล่าว
 ต่างจากกลุ่มอื่นมากที่สุด สำหรับมหาสารคามอายุไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของ
 ประชากรต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่า รัศมีอายุของประชากรจังหวัด
 นครพนมเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกต่อการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม
 ต่างกันมากกว่าจังหวัดมหาสารคาม และพบว่ามีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยใน
 ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ของประชากรใน ๒ จังหวัดจำแนกตามอายุ

ถ้าพิจารณาการตอบคำถามในแบบสอบถามรายข้อแล้วกลับปรากฏว่า ในส่วน
 ที่เกี่ยวกับคำถามบางข้อที่นับว่าสำคัญ ประชากรทุกระดับอายุของจังหวัดนครพนมตอบ
 เห็นด้วยมากกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคามกลุ่มเดียวกัน เช่น คำถามว่า "ท่านเห็นด้วย
 หรือไม่ที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน" และ "ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า

ตารางที่ ๒๕ ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความถี่ของการค่าเงินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามของประชากรในจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

อายุ	ความถี่ที่มี ต่อความสัมพันธ์ ระหว่างไทยกับ เวียดนาม			รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออก ความเห็น					
<u>นครพนม</u>								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๘๓	๕๒	๔๓	๑๗๘	๑๘.๗๓	๐.๑๖	๑๒.๕๘	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๗๖	๘๒	๕๒	๒๑๐				
๔๐ - ๕๕ ปี	๕๘	๕๘	๒๘	๑๔๑				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๗	๑๕	๗	๓๓				
รวม	๒๒๔	๒๑๒	๑๑๐	๕๕๖				
<u>มหาสารคาม</u>								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๙๘	๕๕	๔๕	๑๙๘	๘.๘๘	๐	๑๒.๕๘	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๑๘๙	๕๑	๓๙	๒๗๙				
๔๐ - ๕๕ ปี	๕๓	๔๕	๒๕	๑๒๓				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๓๓	๒๙	๑๘	๘๐				
รวม	๒๘๓	๑๗๙	๑๒๗	๕๘๙				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๑๗๑	๑๐๗	๘๘	๓๖๖	๑๘.๑๖	๐.๑๑	๑๒.๕๘	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๑๘๕	๑๓๓	๘๑	๓๙๙				
๔๐ - ๕๕ ปี	๑๑๑	๑๐๔	๕๓	๒๖๘				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๔๐	๔๔	๒๕	๑๐๙				
รวม	๕๐๗	๓๘๘	๒๔๗	๑๑๔๒				

ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง คือ การที่เวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย" ส่วนคำถามนอกนั้นได้คำตอบที่มีความใกล้เคียงกันมาก สำหรับคำถามว่า "ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง คือการที่เวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย" นั้น ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดตอบเห็นด้วยมากที่สุด แสดงให้เห็นถึงความวิตกกังวลร่วมกันต่อภัยคอมมิวนิสต์ซึ่งอาจสรุปได้ว่า คนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๒ จังหวัด) ทุกวัยอายุยังคงมีความรู้สึกเกลียดกลัวคอมมิวนิสต์อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชากรในจังหวัดนครพนม ซึ่งมีชาวนอพยพอาศัยอยู่มากที่สุดในประเทศไทย

สรุปผลจากการวิจัยความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามอายุต่อชาวนอพยพ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนาม และการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามดังกล่าวข้างต้น จากตารางที่ ๒๖ พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วประชากรทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามอายุส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนาม และพบว่ามีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในทัศนคติต่อเวียดนามของกลุ่มอายุต่าง ๆ ในแต่ละจังหวัด เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่า ประชากรจังหวัดนครพนมจำแนกตามอายุมีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนามมากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกันของจังหวัดมหาสารคาม

พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทัศนคติต่อเวียดนามพบว่า อายุไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดต่อเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดพบว่าในนครพนมอายุเป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ทัศนคติของประชากรแตกต่างกันมากกว่าจังหวัดมหาสารคาม

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า อายุของประชากรจะเป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดแตกต่างกันนั้น พบว่าข้อมูลจากการศึกษานี้ไม่ยอมรับสมมติฐานดังกล่าวที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

ตารางที่ ๒๖

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม
เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมกับมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

อายุ	ทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม				χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	ดี	ไม่ดี	วางตัว เป็นกลาง	รวม				
นครพนม								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๒๑.๓๕ (๓๘)	๕๖.๑๘ (๑๐๐)	๒๒.๕๓ (๔๐)	๑๐๐.๐๐ (๗๘)	๑๑.๐๗	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๑๗.๐๐ (๓๔)	๖๘.๕๐ (๑๓๗)	๑๕.๕๐ (๒๘)	๑๐๐.๐๐ (๒๐๐)				
๔๐ - ๕๕ ปี	๑๘.๔๔ (๒๒)	๖๕.๕๐ (๘๘)	๑๖.๐๖ (๑๗)	๑๐๐.๐๐ (๑๔๑)				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๑๒.๑๒ (๔)	๗๒.๗๓ (๒๔)	๑๕.๑๕ (๕)	๑๐๐.๐๐ (๓๓)				
รวม	๑๘.๔๘ (๑๐๒)	๖๕.๐๘ (๓๕๕)	๑๖.๔๘ (๘๑)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๒)				
มหาสารคาม								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๒๘.๓๘ (๕๗)	๓๘.๖๖ (๗๕)	๓๑.๙๖ (๖๒)	๑๐๐.๐๐ (๑๙๔)	๕.๐๗	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๓๐.๘๑ (๖๑)	๔๐.๙๑ (๘๑)	๒๘.๒๘ (๕๖)	๑๐๐.๐๐ (๑๙๘)				
๔๐ - ๕๕ ปี	๒๑.๙๕ (๒๓)	๕๙.๕๙ (๖๑)	๒๘.๔๖ (๓๕)	๑๐๐.๐๐ (๑๒๓)				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๒๘.๓๕ (๒๓)	๔๐.๐๐ (๓๒)	๓๑.๒๕ (๒๕)	๑๐๐.๐๐ (๘๐)				
รวม	๒๘.๒๘ (๑๖๘)	๔๑.๘๕ (๒๔๙)	๒๙.๙๑ (๑๗๘)	๑๐๐.๐๐ (๕๙๕)				
รวมทั้ง ๒ จังหวัด								
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๒๕.๕๔ (๕๕)	๕๗.๐๘ (๑๑๕)	๒๓.๕๒ (๑๐๒)	๑๐๐.๐๐ (๓๗๗)	๑๒.๘๘	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๒๓.๘๓ (๕๕)	๕๔.๗๓ (๒๑๘)	๒๑.๓๖ (๘๕)	๑๐๐.๐๐ (๓๙๘)				
๔๐ - ๕๕ ปี	๒๐.๐๗ (๕๓)	๖๐.๒๓ (๑๕๕)	๑๙.๗๐ (๕๒)	๑๐๐.๐๐ (๒๖๒)				
๖๐ ปี ขึ้นไป	๒๓.๘๘ (๒๓)	๕๙.๕๖ (๕๖)	๒๒.๕๕ (๓๐)	๑๐๐.๐๐ (๑๑๓)				
รวม	๒๓.๕๔ (๒๗๐)	๕๓.๐๑ (๖๐๘)	๒๓.๕๕ (๒๖๘)	๑๐๐.๐๐ (๑๑๔๗)				

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพ พิจารณาผลการศึกษาจากตารางที่ ๒๗ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของการตอบคำถามทั้งหมด ประชากรใน ๒ จังหวัดจำแนกตามระดับการศึกษามีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพคล้ายคลึงกัน พิจารณาเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม ได้ดังนี้ จบ ป.๔ หรือต่ำกว่า ร้อยละ ๕๖.๑๕ : ๕๕.๖๔, ม.๑-ม.๖ (ป.๕ - ม.ศ.๓) ร้อยละ ๓๕.๘๕ : ๕๕.๓๕ ม.๗ (ม.ศ.๔) - ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ ๖๕.๘๑ : ๕๖.๕๔ จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ร้อยละ ๕๐.๐๐ : ๕๗.๑๕ จังหวัดมหาสารคามวางตัวเป็นกลาง (ไม่ออกความเห็น) มากที่สุดในกลุ่มเดียวกัน ส่วนพวกที่มีความรู้สึกในทางที่ดีต่อชาวญวนอพยพมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ในขณะที่นครพนมพวกที่วางตัวเป็นกลางและมีความรู้สึกในทางที่ดีต่อชาวญวนอพยพเป็นส่วนน้อยไล่เลียงกันที่สุด กลุ่มระดับการศึกษาที่มีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพมากที่สุด นครพนมได้แก่ ระดับการศึกษาจบ ป.๔ หรือต่ำกว่า (ร้อยละ ๕๖.๑๕) มหาสารคามได้แก่ระดับการศึกษาจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป (ร้อยละ ๕๗.๑๕) ส่วนระดับการศึกษาที่มีความรู้สึกในทางที่ดีต่อชาวญวนอพยพมากที่สุดนั้น นครพนมได้แก่ระดับการศึกษาจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป (ร้อยละ ๕๐.๐๐) มหาสารคามได้แก่ระดับการศึกษา ม.๗ (ม.ศ.๔) - ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๖.๕๔) เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วพบว่า มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากในความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ กล่าวคือ ประชากรจังหวัดนครพนมจำแนกตามระดับการศึกษาทุกระดับมีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพมากกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคามกลุ่มเดียวกัน (ดูตารางที่ ๒๗)

ถ้าหากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพจากตารางที่ ๒๘ แล้วปรากฏว่า ระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อชาวญวนอพยพแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

ตารางที่ ๒๓ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละ ของความรู้ลึกต่อชาวญวนอพยพ จำแนกตามระดับการศึกษา พ. ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นครพนม											
	จบป.๔ หรือต่ำกว่า			ม.๑-ม.๖(ป.๕-มศ.๓)			ม.๗-ต่ำกว่าปริญญาตรี			จบปริญญาตรีขึ้นไป		
	เห็น ดี	ไม่เห็น ดี	ไม่ออก ความเห็น	เห็น ดี	ไม่เห็น ดี	ไม่ออก ความเห็น	เห็น ดี	ไม่เห็น ดี	ไม่ออก ความเห็น	เห็น ดี	ไม่เห็น ดี	ไม่ออก ความเห็น
การแสดงความเกลียดชังชาวญวนอพยพของ ไทยบางกลุ่ม	๕๑.๐๘ (๓๕๓)	๐	๔.๕๒ (๓๕)	๕๔.๖๔ (๑๐๖)	๐	๕.๓๖ (๖)	๕๒.๕๕ (๕๕)	๐	๓.๕๕ (๕)	๖๐.๖๓ (๕)	๓๓.๓๓ (๒)	๐
ชาวญวนอพยพไม่มีความจงรักภักดีต่อ รัฐบาลไทย	๘๐.๐๕ (๓๐๕)	๕.๓๓ (๑๘)	๑๕.๒๒ (๕๘)	๓๕.๐๐ (๘๕)	๓.๑๔ (๘)	๑๓.๘๖ (๒๐)	๕๖.๖๐ (๓๐)	๑๑.๓๒ (๖)	๓๒.๐๘ (๑๓)	๓๓.๓๓ (๒)	๓๓.๓๓ (๒)	๓๓.๓๔ (๒)
คนไทยไม่ควรวางตนเป็นเพื่อนบ้านที่คึกกับ ชาวญวนอพยพ	๖๖.๖๓ (๒๕๕)	๑๒.๘๖ (๕๕)	๒๐.๕๓ (๓๘)	๓๓.๕๒ (๓๘)	๓๓.๐๘ (๓๓)	๓๓.๐๘ (๓๓)	๓๓.๓๔ (๒๐)	๕๕.๒๘ (๒๕)	๑๖.๕๘ (๕)	๓๓.๓๓ (๒)	๖๖.๖๓ (๕)	๐
การที่คนไทยสมรสกับชาวญวนอพยพเป็นสิ่ง รังเกียจ	๓๖.๖๔ (๒๕๒)	๕.๑๕ (๓๕)	๑๕.๑๓ (๕๕)	๓๐.๕๕ (๓๕)	๑๕.๖๔ (๒๒)	๕.๘๒ (๑๑)	๕๒.๘๓ (๒๘)	๑๖.๕๘ (๕)	๓๐.๑๕ (๑๖)	๓๓.๓๓ (๒)	๖๖.๖๓ (๕)	๐
รัฐบาลควรวางมาตรการเข้มงวดมากขึ้น กับชาวญวนอพยพ	๘๓.๒๐ (๓๑๓)	๑๒.๖๐ (๕๘)	๕.๒๐ (๑๖)	๘๓.๕๐ (๕๘)	๕.๘๒ (๑๑)	๒.๖๘ (๓)	๖๐.๕๓ (๕๘)	๓.๓๓ (๒)	๕.๖๖ (๓)	๘๓.๓๓ (๕)	๐	๖๖.๖๓ (๑)
ชาวญวนอพยพเป็นพวกที่เผลอใจไปไม่ได้ และคิดร้ายต่อประเทศไทยอยู่ตลอดเวลา	๘๖.๘๘ (๓๓๑)	๖.๐๘ (๒๓)	๓.๐๘ (๒๓)	๘๐.๓๖ (๕๐)	๘.๐๘ (๕)	๑๑.๖๐ (๑๓)	๓๓.๕๘ (๓๕)	๑๓.๒๑ (๓)	๑๓.๒๑ (๓)	๘๓.๓๓ (๕)	๑๖.๖๓ (๑)	๐
รัฐบาลไม่ควรอนุญาตให้ชาวญวนอพยพอาศัย อยู่ในประเทศไทยต่อไป	๘๕.๓๖ (๓๕๒)	๕.๖๖ (๑๓)	๕.๓๘ (๒๒)	๕๑.๐๓ (๑๐๒)	๘.๐๘ (๕)	๐.๘๕ (๑)	๘๓.๐๑ (๕๕)	๓.๕๕ (๕)	๕.๕๕ (๕)	๘๓.๓๓ (๕)	๐	๑๖.๖๓ (๑)
เฉลี่ย	๘๒.๑๕ (๓๑๓)	๓.๐๕ (๒๓)	๑๐.๓๖ (๕๑)	๓๕.๘๘ (๘๕)	๑๒.๕๐ (๑๕)	๑๑.๖๑ (๑๓)	๖๕.๘๑ (๓๓)	๑๓.๒๑ (๓)	๑๖.๕๘ (๕)	๕๐.๐๐ (๓)	๓๓.๓๓ (๒)	๑๖.๖๓ (๑)

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความถี่ลักษณะทางคุณภาพ พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	มหาสารคาม						รวม			
	จ.ม.๑ หรือ ต.ก.ก.		ม.๑-ม.๖ (ป.๕-ม.๓)		ม.๗-๖ (ป.๕-ม.๓)		รวม		รวม	
	บุคคล	บุคคล	บุคคล	บุคคล	บุคคล	บุคคล	บุคคล			
การแสดงความเกลียดชังชาวอพยพของคนไทยบางกลุ่ม ชาวญวนอพยพ ไทย คนไทยในควรวางตนเป็นเพื่อนบ้านที่ดีกับชาวญวนอพยพ การที่คนไทยสมัครกับชาวญวนอพยพเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ รัฐบาลควรร่างมาตรการเข้มงวดมากขึ้นกับชาวญวนอพยพ ชาวญวนอพยพเป็นพวกที่แรงกล้าไม่เกรงกลัว และกีดกันชาว ประเทศไทยอยู่ตลอดเวลา รัฐบาลไม่ควรมองเห็นว่าชาวญวนอพยพอาศัยอยู่ในประเทศไทย ไทยต่อไป	๖๕.๕๕ (๒๓๕)	๖๒.๕๐ (๑๐)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๕)	๕๑.๕๕ (๕๕)	๕๑.๕๕ (๕๕)	๕๑.๕๕ (๕๕)	๕๑.๕๕ (๕๕)	๕๑.๕๕ (๕๕)	๕๑.๕๕ (๕๕)
	๕๖.๑๒ (๒๒๔)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)
	๕๕.๕๕ (๒๒๕)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๕.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)	๕๑.๕๕ (๒๒)

เฉลี่ย

ตารางที่ ๒ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพ
ของประชากรจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

ระดับการศึกษา	ความรู้สึกที่มีต่อชาวญวนอพยพ			รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	ดี ทีเดียว	พอ ทนทาน	ไม่ ชอบด้วย เท่า					
นครพนม								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๓๑๓	๒๓	๕๑	๓๘๗				
ม.๑ - ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๑๘๕	๑๔	๑๓	๑๑๒	๑๑.๕๖	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
ม.๗ (มศ.๔) - <u>ต่ำกว่า</u> <u>กว่าปริญญาตรี</u>	๓๓	๓	๕	๔๑				
จบปริญญาตรีหรือเทียบ เท่าขึ้นไป	๓	๒	๑	๖				
รวม	๕๓๔	๕๐	๖๔	๕๕๒				
มหาสารคาม								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๒๓๒	๓๘	๑๐๓	๔๑๓				
ม.๑ - ม.๖ (ป.๕ - มศ.๓)	๒๓	๒๓	๒๓	๖๙	๒.๓๕	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
ม.๗ (มศ.๔) - <u>ต่ำกว่า</u> <u>ระดับปริญญาตรี</u>	๒๓	๑๐	๑๔	๔๗				
ระดับ จบปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าขึ้นไป	๘	๒	๔	๑๔				
รวม	๓๓๖	๑๑๓	๑๔๔	๕๙๓				
รวมทั้ง ๒ จังหวัด								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๕๔๕	๑๐๕	๑๕๔	๗๐๔				
ม.๑ - ม.๖ (ป.๕ - มศ.๓)	๑๘๘	๔๑	๓๖	๒๖๕	๖.๙๒	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
ม.๗ (มศ.๔) - <u>ต่ำกว่า</u> <u>ระดับปริญญาตรี</u>	๖๔	๑๓	๒๓	๑๐๐				
จบปริญญาตรีหรือเทียบ เท่าขึ้นไป	๑๑	๔	๕	๒๐				
รวม	๗๒๘	๑๖๓	๒๑๖	๑๑๐๗				

หากพิจารณาแต่ละจังหวัดแล้วปรากฏว่า ระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยทำให้
 ความรู้สึกของ ประชากรแต่ละจังหวัดต่อชาวนอพยพแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ
 ๐.๐๕ ถ้าเปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วพบว่า นครพนมระดับการศึกษาเป็นปัจจัย
 ทำให้ความรู้สึกของ ประชากรที่มีต่อชาวนอพยพแตกต่างกันมากกว่าประชากร กลุ่มเดียวกัน
 ของ จังหวัดมหาสารคาม

จากการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่า ผู้มีการศึกษาสูงในทั้ง ๒ จังหวัดค่อนข้างมี
 ความรู้สึกในทางที่ดีต่อชาวนอพยพมากกว่าผู้มีการศึกษาค่ำ ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่า
 ผู้ที่มีการศึกษาสูงน่าจะมีความรู้โลกทัศน์กว้างขวางและใช้ดุลยพินิจในการวินิจฉัยปัญหา
 ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย ซึ่งจะเห็นได้ว่า ประชากร จังหวัดนครพนม
 แม้ว่าจะมีประสบการณ์ตรงจากการที่เคยอาศัยอยู่ร่วมกับชาวนอพยพมาเป็นเวลานาน
 ก็ตาม สำหรับประชากร จังหวัดมหาสารคาม การที่ระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยทำให้
 ความรู้สึกของ ประชากรที่มีต่อชาวนอพยพแตกต่างกันนั้น น่าจะมีสาเหตุสำคัญประการแรก
 มาจากการที่ประชากรในจังหวัดนี้ไม่มีประสบการณ์ตรง เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น
 ประการที่สอง ลักษณะการศึกษาในระดับต่าง ๆ ของคนไทยโดยทั่วไปในส่วนเกี่ยวกับ
 ชาวนอพยพและ เวียดนามนั้นส่วนใหญ่ขบวนการ เรียนรู้มักเป็นไปในทางลบมากที่สุด อาจเป็น
 เพราะปัญหาความขัดแย้งทางลัทธิการเมืองระหว่างประเทศทั้งสอง การปลุกฝังความ
 เกลียดกลัวคอมมิวนิสต์อย่างไร เหตุผลของรัฐบาลที่ยึดเยียดให้แก่ประชาชนมาเป็นเวลา
 ช้านาน หรืออาจเป็นเพราะการ เรียนรู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวน้อยเกินไป
 จึงทำให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาระดับต่าง ๆ ของ จังหวัดนี้มีความรู้สึกต่อชาวนอพยพแตกต่างกัน
 น้อยมาก

เป็นที่น่าสังเกตว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามระดับการศึกษา ยังคง
 ทัศนคติเกี่ยวกับคำถามสำคัญ ๒ ข้อคล้ายคลึงกันคือ คำถามว่า "รัฐบาลควรวางมาตรการ
 เข้มงวดกวดขันกับชาวนอพยพ" และคำถามว่า "รัฐบาลไม่ควรอนุญาตให้ชาวนอพยพ
 อาศัยอยู่ในประเทศไทยต่อไป" แสดงให้เห็นว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดทุกระดับการศึกษา
 มีความสนใจต่อปัญหานี้คล้ายคลึงกัน ส่วนคำถามอื่น ๆ นอกจากนั้นปรากฏว่ามีความแตกต่างกัน
 ในคำตอบเป็นอย่างมาก (ดูการตอบคำถามรายข้อในตารางที่ ๒๗)

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกต่อพฤติกรรม ก้าวร้าว รุกราน
 ของ เวียดนาม จากผลการวิจัยปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของการตอบคำถาม
 ทั้งหมดประชากรในแต่ละจังหวัดจำแนกตามระดับการศึกษามีความรู้สึกต่อพฤติกรรม ก้าวร้าว
 รุกรานของ เวียดนามแตกต่างกันมาก กล่าวคือ ประชากรจังหวัดนครพนมส่วนใหญ่เชื่อว่า
 เวียดนามเป็นชาติก้าวร้าว รุกราน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่จะมีความ
 เชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้มีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประชากรที่
 จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไปกับ ม.๗-ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีกับ ม.๑-ม.๖ (ป.๕-ป.๓) และจบ ป.๔
 หรือต่ำกว่าได้ดังนี้ ตอบเชื่อ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๗๕.๒๕ : ๖๘.๗๕ : ๗๕.๕๓
 ตามลำดับ ตอบไม่เชื่อ ร้อยละ ๐.๐๐ : ๒๖.๖๗ : ๕.๘๒ : ๕.๗๖ วางตัวเป็นกลาง
 (ไม่ออกความเห็น) ร้อยละ ๐.๐๐ : ๒๓.๓๓ : ๒๖.๕๓ : ๑๘.๗๕ จังหวัดมหาสารคาม
 ส่วนใหญ่เชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติก้าวร้าว รุกรานเช่นเดียวกันโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้มีการศึกษา
 สูงมีความเชื่อคล้ายคลึงกันกับประชากรกลุ่มเดียวกันของ จังหวัดนครพนม แต่มีอัตราส่วน
 น้อยกว่ามาก เรียงตามลำดับการศึกษาจากสูงที่สุดลงมาดังนี้ เชื่อ ร้อยละ ๕๗.๑๔ :
 ๖๒.๗๕ : ๘๖.๕๐ : ๓๔.๒๕ ไม่เชื่อ ร้อยละ ๑๔.๒๕ : ๑๓.๗๓ : ๒๗.๕๓ : ๑๒.๗๑
 วางตัวเป็นกลาง (ไม่ออกความเห็น) ร้อยละ ๒๘.๕๗ : ๒๓.๕๖ : ๒๕.๔๔ : ๕๓.๐๐
 ซึ่งพบว่าประชากรจังหวัดมหาสารคามวางตัวเป็นกลางและตอบไม่เชื่อมากกว่าประชากร
 จังหวัดนครพนม พอสรุปได้ว่าประชากรจังหวัดนครพนมจำแนกตามระดับการศึกษามีความ
 เชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้มีมากที่สุด ในขณะที่ประชากรกลุ่มเดียวกันของจังหวัดมหาสารคาม
 วางตัวเป็นกลางมากที่สุด สำหรับคำถามว่า "เวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์
 ในประเทศไทย" ปรากฏว่าประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดมีความเชื่อคล้ายคลึงกันมากที่สุด
 แสดงให้เห็นว่า ประชากรทุกระดับการศึกษาให้ความสำคัญต่อปัญหานี้คล้ายคลึงกันมากที่สุด
 ในขณะที่ส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่าในอนาคตเวียดนามจะขยายอำนาจออกไปจนเป็นอันตรายต่อ
 ประเทศไทย (ดูการตอบคำถามรายข้อในตารางที่ ๒๕)

ถ้าหากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกต่อพฤติกรรม
 ก้าวร้าว รุกรานของ เวียดนาม จากตารางที่ ๓๐ ปรากฏว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัย

ตารางที่ ๒๕ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของ เวียดนาม จำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นครพนม											
	จบป.๔ หรือต่ำกว่า			ม.๑-ม.๖ (ป.๓-มศ.๓)			ม.๗-ต่ำกว่าปริญญาตรี			จบปริญญาตรีขึ้นไป		
	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น
เวียดนามชอบรุกรานมากกว่าสันติ	๘๑.๓๖ (๓๑๐)	๐.๓๘ (๓)	๑๗.๘๕ (๖๘)	๖๘.๗๕ (๓๓)	๒.๖๘ (๓)	๒๘.๕๓ (๓๒)	๓๗.๓๖ (๕๑)	๑.๘๘ (๑)	๒๐.๓๕ (๑๑)	๘๓.๓๓ (๕)	๐	๑๖.๖๗ (๑)
เวียดนามเคยรุกรานประเทศอื่น	๗๕.๕๕ (๒๘๘)	๒.๖๒ (๑๐)	๒๑.๗๕ (๘๓)	๕๕.๕๓ (๖๖)	๘.๕๓ (๑๐)	๓๒.๑๘ (๓๖)	๗๕.๕๗ (๘๐)	๓.๗๗ (๒)	๒๐.๗๖ (๑๑)	๑๐๐.๐๐ (๖)	๐	๐
เวียดนามสนับสนุนเผด็จการราย คอมมิวนิสต์ในประเทศไทย	๘๕.๒๘ (๓๘๐)	๕.๒๕ (๒๐)	๕.๕๑ (๒๑)	๘๘.๘๒ (๕๕)	๑๐.๗๒ (๑๒)	๕.๕๖ (๕)	๗๖.๒๓ (๕๑)	๕.๗๗ (๒)	๐	๑๐๐.๐๐ (๖)	๐	๐
ในอนาคตเวียดนามจะพยายามนำ ออกไปจนเป็นอันตรายต่อประเทศไทย	๗๒.๑๘ (๒๗๕)	๘.๗๑ (๓๓)	๑๘.๑๑ (๖๕)	๖๓.๓๕ (๓๑)	๑๖.๐๗ (๑๘)	๒๐.๕๖ (๒๓)	๖๖.๐๘ (๓๕)	๑๘.๘๗ (๑๐)	๑๕.๐๕ (๘)	๘๓.๓๓ (๕)	๑๖.๖๗ (๑)	๐
เฉลี่ย	๗๕.๕๓ (๓๐๓)	๕.๗๒ (๑๘)	๑๕.๗๕ (๖๐)	๖๘.๗๕ (๓๗)	๕.๘๒ (๑๑)	๒๑.๕๓ (๒๘)	๗๕.๕๗ (๕๒)	๒.๖๗ (๕)	๒๓.๓๓ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๖)	๐	๐

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสวง อัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกร่วมต่อพฤติกรรมก้าวร้าว รุกรานของวัยรุ่น
 จำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	มหาสารคาม											
	จบป. หรือต่ำกว่า			ม.๑-ม.๖ (ป.๗-มศ.๓)			ม.๗-ต่ำกว่าปริญญาตรี			จบปริญญาตรีขึ้นไป		
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ออกความเห็น	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ออกความเห็น	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ออกความเห็น	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ออกความเห็น
วัยรุ่นชอบรุกรานมากกว่าผู้ใหญ่	๓๖.๒๑ (๑๕๑)	๖.๔๓ (๒๗)	๕๗.๓๖ (๒๓๕)	๓๒.๓๔ (๓๗)	๓๒.๓๔ (๓๗)	๓๕.๕๒ (๓๕)	๕๐.๕๘ (๒๒)	๙.๘๐ (๕)	๓๕.๒๖ (๒๐)	๕๒.๘๖ (๖)	๑๕.๒๘ (๒)	๕๒.๘๖ (๖)
วัยรุ่นเคยรุกรานประเทศอื่น	๒๐.๑๔ (๘๔)	๕.๑๑ (๓๘)	๗๐.๓๔ (๒๙๕)	๕๕.๓๖ (๖๓)	๒๒.๑๒ (๒๕)	๒๒.๑๒ (๒๕)	๕๖.๘๖ (๒๕)	๑๑.๓๖ (๖)	๓๑.๓๗ (๑๖)	๕๒.๘๖ (๖)	๒๑.๓๗ (๓)	๓๕.๓๑ (๕)
วัยรุ่นสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย	๕๕.๑๖ (๒๐๕)	๑๓.๕๓ (๕๖)	๓๑.๔๑ (๑๕๖)	๖๑.๕๕ (๗๐)	๑๕.๕๓ (๑๘)	๒๒.๑๒ (๒๕)	๕๖.๐๘ (๕๕)	๑.๕๖ (๑)	๑.๕๖ (๑)	๗๕.๕๒ (๑๐)	๑๕.๒๘ (๒)	๑๕.๒๘ (๒)
ในอนาคตวัยรุ่นจะขยายอำนาจออกไปจนเป็นอันตรายต่อประเทศไทย	๓๑.๕๒ (๑๓๑)	๒๑.๕๘ (๘๐)	๕๗.๐๐ (๑๕๖)	๓๓.๕๕ (๔๕)	๓๕.๕๓ (๔๕)	๒๒.๑๒ (๒๕)	๕๕.๐๒ (๒๕)	๓๓.๓๓ (๑๗)	๑๗.๖๕ (๕)	๗๑.๕๓ (๑๐)	๒๑.๓๗ (๓)	๗.๑๔ (๑)
เฉลี่ย	๓๕.๒๕ (๑๕๓)	๑๒.๓๑ (๕๓)	๕๓.๐๐ (๒๒๑)	๕๖.๕๐ (๕๓)	๒๗.๕๓ (๓๑)	๒๕.๕๕ (๒๕)	๖๒.๓๕ (๓๖)	๑๓.๓๓ (๗)	๒๓.๕๒ (๑๒)	๕๗.๑๔ (๘)	๑๕.๒๘ (๒)	๒๕.๕๓ (๕)

ตารางที่ ๓๑ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าว
 รุกรานของวัยรุ่นตามชื่อประชากรในจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม
 พ.ศ. ๒๕๒๑

ระดับการศึกษา	ความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของวัยรุ่นตามชื่อ			รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	ได้	ไม่ได้	ไม่กล้า ความเห็น					
<u>นครพนม</u>								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๓๐๓	๑๘	๖๑	๓๘๑	๕.๑๕	๐	๑๒.๕๕	๐.๐๕
ม.๑-ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๓๓	๑๑	๒๔	๖๘				
ม.๗ (มศ.๔) -ต่ำกว่าระดับ ปริญญาตรี	๕๒	๔	๗	๕๓				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ขึ้นไป	๖	๑	๑	๖				
รวม	๔๑๔	๓๔	๙๓	๕๔๑				
<u>มหาสารคาม</u>								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๑๕๓	๕๓	๒๖๑	๔๖๗	๕๖.๘๓	๐.๒๖	๑๒.๕๕	๐.๐๕
ม.๑-ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๕๓	๓๑	๒๕	๑๐๙				
ม.๗ (มศ.๔) -ต่ำกว่า ระดับปริญญาตรี	๓๖	๗	๑๒	๕๕				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ขึ้นไป	๘	๒	๔	๑๔				
รวม	๒๖๐	๙๓	๕๑๒	๘๖๕				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๔๕๖	๗๑	๒๘๑	๗๐๘	๓๕.๕๕	๐.๑๓	๑๒.๕๕	๐.๐๕
ม.๑-ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๑๓๐	๔๒	๕๓	๒๒๕				
ม.๗ (มศ.๔) -ต่ำกว่า ระดับปริญญาตรี	๗๘	๑๑	๑๙	๑๐๘				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ขึ้นไป	๑๔	๒	๕	๒๑				
รวม	๖๖๘	๑๒๖	๓๕๙	๑๑๕๓				

ทำให้ความรู้สึกรวมของประชากร ทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แต่พบว่าอัตราค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (๐.๑๓)

หากพิจารณาแต่ละจังหวัดพบว่า มหาสารคามระดับการศึกษาเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อพฤติกรรมรบกวนของเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ในขณะที่นครพนมระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

เปรียบเทียบระหว่างทั้ง ๒ จังหวัดปรากฏว่า ระดับการศึกษาของประชากรจังหวัดมหาสารคามเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อพฤติกรรมรบกวนของเวียดนามแตกต่างกันค่อนข้างมากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกันในจังหวัดนครพนม

จากการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ พอสรุปได้ว่าในจังหวัดมหาสารคามระดับการศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลทำให้ความรู้สึกต่อพฤติกรรมรบกวนของเวียดนามแตกต่างกันมากกว่าจังหวัดนครพนม และเมื่อรวมทั้ง ๒ จังหวัดแล้วพบว่า ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ความรู้สึกของประชากรใน ๒ จังหวัดเกี่ยวกับเรื่องนี้แตกต่างกันค่อนข้างมาก การที่ผู้มีการศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติที่ก่อกวนรบกวนมากที่สุดนั้น น่าจะเป็นผลมาจากการที่ได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทและพฤติกรรมของเวียดนามมากกว่าประชากรกลุ่มอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขบวนการให้ความรู้เกี่ยวกับเวียดนามไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชนต่าง ๆ เอกสารและตำราทั่วไปในประเทศไทย มักโน้มแนวโน้มให้ทัศนคติต่อเวียดนามในทางลบเป็นอย่างมาก ซึ่งน่าจะมีผลสำคัญที่ทำให้ผู้มีการศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกต่อเวียดนามในลักษณะดังกล่าวด้วย

รัฐบาลไทยทุกยุคทุกสมัยมีแนวนโยบายต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์มาโดยตลอด และดำเนินนโยบายเป็นศัตรูกับคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๗ เป็นต้นมา จนกระทั่งเสรีจีนสงครามอินโดจีน ประเทศทั้งสองจึงมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน เมื่อปลายปี ๒๕๑๕.

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกต่อการดำเนินการ
ระหว่างไทยกับเวียดนาม จากผลการวิจัยปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของ
 การตอบคำถาม ประชากรใน ๒ จังหวัดจำแนกตามระดับการศึกษา มีความรู้สึกต่อการ
 ดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามแตกต่างกัน และพบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยกับ
 การที่ทั้ง ๒ ประเทศดำเนินการสัมพันธ์ต่อกัน (จังหวัดมหาสารคาม อัตราส่วนการ
 เห็นด้วย เกี่ยวกับเรื่องนี้มีจำนวนมากกว่าจังหวัดนครพนมเพียง เล็กน้อย) ผู้มีการศึกษาสูง
 ส่วนใหญ่เห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องนี้มากกว่าผู้มีการศึกษาค่ำกว่า พิจารณาจากการตอบคำถาม
 เห็นด้วย นครพนม : มหาสารคามดังนี้ จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป (ร้อยละ ๘๓.๓๓
 : ๖๔.๒๕) ม.๗ (ม.ศ.๔)-ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๐.๕๔ : ๖๔.๗๑) ม.๑-ม.๖
 (ป.๕-ม.ศ.๓) (ร้อยละ ๕๑.๗๕ : ๘๗.๗๕) และจบ ป.๔ หรือต่ำกว่า (๓๕.๑๗ : ๒๖.๒๘)
 ตามลำดับ กลุ่มระดับการศึกษาที่ตอบเห็นด้วยกับเรื่องนี้มากที่สุดนครพนมได้แก่ระดับการ
 ศึกษาจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป (ร้อยละ ๘๓.๓๓) มหาสารคามได้แก่กลุ่มระดับ
 การศึกษาเดียวกัน (ร้อยละ ๖๔.๒๕) กลุ่มระดับการศึกษาที่ตอบเห็นด้วยน้อยที่สุด ทั้ง ๒
 จังหวัดได้แก่ระดับการศึกษา จบ ป.๔ หรือต่ำกว่า นครพนม (ร้อยละ ๓๕.๑๗) มหาสารคาม
 (ร้อยละ ๔๖.๒๘) ส่วนผู้ที่ตอบไม่เห็นด้วยและวางตัวเป็นกลาง (ไม่ออกความเห็น) ของ
 ประชากรใน ๒ จังหวัด พบว่ามีจำนวนใกล้เคียงกันมาก จึงพอสรุปได้ว่า ความรู้สึกของ
 ประชากรใน ๒ จังหวัดจำแนกตามระดับการศึกษา ต่อการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่าง
 ไทยกับเวียดนามมีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด (ดูจากตารางที่ ๓๑)

สำหรับคำถามว่า "ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
 ทั้งสอง คือการที่เวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย" และ "อนาคต
 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองจะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ" นั้น ประชากร
 ทั้ง ๒ จังหวัดตอบเห็นด้วยคล้ายคลึงกันมากที่สุด (ดูการเลือกตอบคำถามรายชื่อในตาราง
 ที่ ๓๑)

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกต่อการดำเนินการ
 สัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามจากตารางที่ ๓๒ ปรากฏว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัย

คำถาม	นักเรียน											
	จบป.๔ หรือต่ำกว่า			ม.๑-ม.๖(ป.๕-มศ.๓)			ม.๗ -ต่ำกว่าปริญญาตรี			จบปริญญาตรีขึ้นไป		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ตอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ตอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ตอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ตอบ
ความเห็นต่อการที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน	๔๖.๑๕ (๑๓๖)	๓๓.๐๓ (๑๒๖)	๒๐.๘๔ (๗๕)	๖๓.๓๕ (๓๑)	๑๓.๕๖ (๒๐)	๑๕.๓๕ (๒๑)	๖๐.๓๕ (๓๒)	๒๖.๕๒ (๑๕)	๑๓.๒๐ (๓)	๘๓.๓๓ (๕)	๐	๑๖.๖๓ (๑)
การที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ประสพผลสำเร็จ	๓๒.๐๒ (๑๒๒)	๔๘.๘๘ (๑๓๑)	๒๓.๑๐ (๘๘)	๖๖.๕๓ (๕๒)	๓๐.๓๖ (๓๕)	๒๓.๒๑ (๒๒)	๔๓.๑๓ (๒๕)	๓๕.๘๕ (๑๕)	๑๖.๕๕ (๕)	๘๓.๓๓ (๕)	๑๖.๖๓ (๑)	๐
การที่ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน จะก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย	๒๖.๕๑ (๑๐๑)	๔๑.๒๑ (๑๕๓)	๓๒.๒๘ (๑๒๓)	๔๘.๖๔ (๕๐)	๒๔.๑๑ (๒๓)	๓๑.๒๕ (๓๕)	๔๓.๑๓ (๒๕)	๓๓.๕๖ (๑๘)	๑๕.๘๓ (๑๐)	๘๓.๓๓ (๕)	๑๖.๖๓ (๑)	๐
อนาคตความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง จะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ	๔๓.๐๔ (๑๖๔)	๓๘.๕๘ (๑๔๓)	๑๘.๓๘ (๗๐)	๖๔.๒๕ (๓๒)	๒๒.๓๒ (๒๕)	๑๓.๓๕ (๑๕)	๕๕.๓๒ (๒๕)	๒๕.๓๓ (๑๓)	๒๐.๓๕ (๑๑)	๘๓.๓๓ (๕)	๑๖.๖๓ (๑)	๐
ถ้าเวียดนามเสนอให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทย เราควรรับความช่วยเหลือนั้น	๒๔.๕๓ (๘๕)	๕๓.๒๘ (๒๐๓)	๒๑.๓๕ (๘๓)	๓๕.๓๑ (๕๐)	๔๒.๘๖ (๕๘)	๒๑.๕๓ (๒๔)	๓๐.๑๕ (๑๖)	๕๕.๓๒ (๒๕)	๑๕.๐๕ (๘)	๖๖.๖๓ (๔)	๓๓.๓๓ (๒)	๐
ถ้าเวียดนามร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศไทย เราควรรีความช่วยเหลือ	๑๒.๐๔ (๔๖)	๖๓.๕๖ (๒๕๓)	๒๐.๕๓ (๗๘)	๓๐.๓๖ (๓๔)	๕๕.๕๕ (๕๑)	๒๕.๑๐ (๒๓)	๓๕.๖๒ (๒๑)	๔๑.๕๑ (๒๒)	๑๕.๘๓ (๑๐)	๘๓.๓๓ (๕)	๑๖.๖๓ (๑)	๐
ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง คือ การที่เวียดนามสนับสนุนการรุกรานคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย	๖๒.๒๐ (๒๓๓)	๑๓.๘๕ (๖๘)	๑๕.๕๕ (๖๖)	๓๓.๖๘ (๘๓)	๑๕.๑๘ (๑๓)	๓.๑๕ (๘)	๓๕.๒๕ (๔๒)	๑๑.๓๒ (๖)	๕.๕๓ (๕)	๘๓.๓๓ (๕)	๑๖.๖๓ (๑)	๐
เฉลี่ย	๓๕.๑๓ (๑๓๔)	๔๒.๕๒ (๑๖๒)	๒๒.๓๑ (๘๕)	๕๑.๓๕ (๕๘)	๒๔.๕๓ (๓๒)	๑๕.๖๔ (๒๒)	๕๐.๕๕ (๒๓)	๓๒.๐๘ (๑๓)	๑๖.๕๘ (๕)	๘๓.๓๓ (๕)	๑๖.๖๓ (๑)	๐

ตารางที่ ๓๑ (ต่อ) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกต่อการดำเนินการดำเนินงานสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม

จำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	มหาสารคาม											
	จบป.๕หรือต่ำกว่า			ม.๑-ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)			ม.๗-ต่ำกว่าปริญญาตรี			จบปริญญาตรีขึ้นไป		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็น	ไม่เห็น	ไม่ออกความเห็น
ความเห็นต่อการที่ประเทศไทยทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน	๕๐.๒๕ (๑๖๘)	๓๗.๘๗ (๑๕๘)	๒๑.๘๒ (๘๑)	๕๓.๑๐ (๒๐)	๒๘.๓๒ (๑๒)	๑๘.๕๘ (๒๑)	๖๘.๖๓ (๓๔)	๒๘.๕๑ (๑๕)	๑.๘๖ (๑)	๖๕.๒๕ (๕)	๒๘.๕๗ (๕)	๗.๑๘ (๑)
การที่ประเทศไทยทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ประสพผลสำเร็จ	๕๑.๕๕ (๑๗๓)	๒๕.๗๐ (๑๐๓)	๓๓.๘๑ (๑๕๑)	๕๑.๕๕ (๑๗)	๕๕.๒๕ (๕๐)	๑๕.๑๖ (๑๖)	๖๖.๖๗ (๓๔)	๒๓.๕๓ (๑๒)	๕.๘๐ (๕)	๗๑.๕๓ (๑๐)	๗.๑๘ (๑)	๒๑.๕๓ (๓)
การที่ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน จะก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย	๓๖.๕๕ (๑๕๒)	๓๓.๐๕ (๑๓๘)	๓๐.๕๖ (๑๒๗)	๓๘.๐๕ (๑๓)	๓๕.๕๑ (๓๕)	๒๗.๕๕ (๓๑)	๖๕.๗๑ (๓๓)	๒๓.๕๓ (๑๒)	๑๑.๗๖ (๖)	๘๕.๗๑ (๑๒)	๐	๑๕.๒๕ (๒)
อนาคตความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยทั้งสอง จะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ	๕๕.๕๐ (๒๐๖)	๒๓.๕๐ (๙๘)	๒๑.๑๐ (๑๑๓)	๕๕.๒๕ (๕๐)	๑๕.๕๓ (๑๕๘)	๓๕.๘๒ (๕๕)	๘๐.๓๕ (๕๑)	๑๓.๗๓ (๗)	๕.๘๘ (๓)	๕๗.๑๕ (๘)	๑๕.๒๕ (๒)	๒๘.๕๗ (๕)
ถ้าเวียดนามเสนอให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทย เราควรรับความช่วยเหลือนั้น	๕๓.๒๕ (๒๒๒)	๓๕.๒๕ (๑๕๓)	๑๒.๕๗ (๕๒)	๓๕.๘๒ (๕๕)	๓๕.๘๒ (๕๕)	๒๐.๓๖ (๒๓)	๕๑.๑๘ (๒๑)	๕๓.๑๕ (๒๒)	๑๕.๖๘ (๘)	๕๐.๐๐ (๗)	๒๕.๕๗ (๕)	๒๑.๕๓ (๓)
ถ้าเวียดนามร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศไทย เราควรให้ความช่วยเหลือ	๕๓.๑๗ (๑๘๐)	๓๖.๕๓ (๑๕๕)	๑๐.๕๐ (๘๓)	๓๘.๕๕ (๕๕)	๓๘.๐๕ (๑๓)	๒๓.๐๑ (๒๖)	๕๐.๕๘ (๒๖)	๒๕.๕๑ (๑๕)	๑๕.๖๑ (๑๐)	๕๗.๑๕ (๘)	๒๑.๕๓ (๓)	๒๑.๕๓ (๓)
ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยสองคือการที่เวียดนามสนับสนุนต่อการร่ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย	๖๐.๖๗ (๒๕๓)	๒๕.๕๒ (๑๐๖)	๑๓.๕๑ (๕๘)	๗๖.๑๑ (๘๖)	๑๖.๘๑ (๑๕)	๗.๐๘ (๘)	๘๕.๓๒ (๕๓)	๑๑.๗๖ (๖)	๓.๕๒ (๒)	๘๕.๗๒ (๑๒)	๗.๑๘ (๑)	๗.๑๘ (๑)
เฉลี่ย	๕๖.๒๘ (๑๕๓)	๓๐.๕๕ (๑๒๘)	๒๒.๑๘ (๘๕)	๕๗.๗๕ (๕๕)	๓๐.๕๗ (๓๕)	๒๑.๒๕ (๒๕)	๖๕.๗๑ (๓๓)	๒๕.๕๒ (๑๓)	๕.๘๐ (๕)	๖๕.๒๕ (๕)	๑๕.๒๕ (๒)	๒๑.๕๓ (๓)

ตารางที่ ๓๒ ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความรู้ลึกต่อการค้าเงิน
ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามของประชากรใน
จังหวัดนครพนมและมหาสารคาม

ระดับการศึกษา	ความรู้ลึกที่มีต่อ ความสัมพันธ์ ระหว่างไทยกับ เวียดนาม			รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย เลย					
<u>นครพนม</u>								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๑๓๔	๑๖๒	๘๕	๓๘๑				
ม.๑ - ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๕๘	๓๒	๒๒	๑๑๒	๑๘.๑๘	๑.๑๓	๑๒.๕๕	๑.๐๕
ม.๗ (มศ.๔) - ต่ำกว่าระดับ ปริญญาตรี	๒๗	๑๓	๕	๔๕				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	๕	๑	๑	๖				
รวม	๒๒๔	๒๑๒	๑๑๖	๕๕๒				
<u>มหาสารคาม</u>								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๑๘๓	๑๒๕	๕๕	๓๖๓				
ม.๑-ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๕๘	๓๕	๒๘	๑๑๓	๕.๑๘	๑	๑๒.๕๕	๑.๐๕
ม.๗(มศ.๔) - ต่ำกว่า ระดับปริญญาตรี	๓๓	๑๓	๕	๕๑				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	๕	๒	๓	๑๐				
รวม	๒๘๙	๑๗๕	๙๑	๕๕๕				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๓๒๗	๒๘๗	๑๔๐	๗๕๔				
ม.๑ - ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๑๑๒	๖๗	๕๐	๒๒๙	๒๑.๑๘	๑.๑๓	๑๒.๕๕	๑.๐๕
ม.๗(มศ.๔)-ต่ำกว่าระดับ ปริญญาตรี	๖๑	๓๑	๑๐	๑๐๒				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ขึ้นไป	๑๐	๓	๓	๑๖				
รวม	๕๑๓	๓๘๗	๒๐๓	๑๑๐๓				

ทำให้ความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งสองแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แต่อัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำมาก (๐.๑๓) ถ้าพิจารณาตัวเลขจากตารางรวมแล้วพบว่า ผู้จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไปของทั้ง ๒ จังหวัด สนับสนุนการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามแตกต่างจากกลุ่มอื่นมากที่สุด

หากพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่า นครพนม ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แต่อัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ (๐.๑๗) ในขณะที่มหาสารคามระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดปรากฏว่า ระดับการศึกษาของประชากรจังหวัดนครพนมเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามแตกต่างกันมากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกับจังหวัดมหาสารคามอย่างเห็นได้ชัด

จากการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่าผู้มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่ใน ๒ จังหวัดเห็นด้วยกับการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะเช่นนี้ อาจพิจารณาได้ว่า โดยทั่วไปแล้วผู้มีการศึกษาสูงน่าจะเป็นผู้มีโลกทัศน์กว้างขวาง รอบรู้ และสามารถวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลมากกว่าผู้มีการศึกษาต่ำ แม้ว่าผลการวิจัยเรื่องที่ผ่านมาซึ่งสรุปว่า ผู้มีการศึกษาสูงใน ๒ จังหวัดส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เวียดนามเป็นชาติก้าวร้าว รุกรานก็ตาม แต่การที่ประชากรกลุ่มเดียวกันดังกล่าวเห็นด้วยกับการแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งระหว่างประเทศทั้งสองโดยให้มีการดำเนินการสัมพันธ์อันดีต่อกัน จึงเป็นความเห็นที่ก็มีเหตุผลควรแก่การยอมรับนับถือเป็นอย่างยิ่ง

อนึ่ง การที่ปรากฏว่าประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีความรู้สึกเห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องนี้คล้ายคลึงกันนั้น อาจสรุปได้ว่า ประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดแม้จะมีความรู้สึกเรื่องอื่น ๆ แตกต่างกันก็ตาม แต่ในส่วนที่นี้จะก่อ

ให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นส่วนรวมร่วมกัน กลับปรากฏว่ามีความเห็น
สอดคล้องคล้อยตามกัน แสดงให้เห็นว่าทัศนคติคนไทยใน ๒ จังหวัดคือเวียดนาม
คงจะดีขึ้นเรื่อย ๆ ภายหลังจากประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันในอนาคต

สรุปผลจากการวิจัยความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามระดับ
การศึกษาต่อชาวญวนอพยพพฤติกรรมกรรมกร วารุกรานของ เวียดนาม และการดำเนิน
ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามดังกล่าวข้างต้น จากตารางที่ ๓๓ พอสรุปได้ว่า
ระดับการศึกษาของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรต่อ
เวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แต่อย่างใด

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดปรากฏว่า ทั้งนครพนมและมหาสารคาม
ระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรต่อเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ เช่นเดียวกัน แต่ถาพิจารณาตัวเลขจากตารางแล้ว พบว่า
มหาสารคามระดับการศึกษาของประชากร เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรต่อเวียดนาม
ค่อนข้างแตกต่างกันมากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกันในจังหวัดนครพนมเล็กน้อย

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากร
ทั้ง ๒ จังหวัดคือเวียดนามแตกต่างกันนั้นพบว่า ข้อมูลจากการศึกษาคั้งนี้ไม่ยอมรับ
สมมติฐานดังกล่าวที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือเวียดนาม

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพ จากผลการวิจัย
ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของการตอบคำถามทั้งหมด ประชากรในแต่ละ
จังหวัดจำแนกตามอาชีพ มีความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพแตกต่างกันเพียง เล็กน้อยเท่านั้น
และพบว่าประชากรทั้ง ๒ จังหวัด ส่วนใหญ่มีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพ
คล้ายคลึงกัน แต่มีอัตราส่วนที่แตกต่างกันออกไปเรียงตามลำดับมากขึ้น นครพนม :
มหาสารคาม คั้งนี้ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ร้อยละ ๘๕.๗๖ : ๖๑.๑๑ กรรมกร
ร้อยละ ๘๓.๓๘ : ๗๐.๕๕ เกษตรกร ร้อยละ ๗๕.๘๗ : ๕๘.๖๖ ข้าราชการและ

ตารางที่ ๓๓ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ต่อเวียดนาม เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมกับมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

ระดับการศึกษา	ทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อเวียดนาม			รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=6)	Sig.
	ดี	ไม่ดี	วางตัว เป็นกลาง					
นครพนม								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๑๕.๓๕ (๖๐)	๖๗.๗๘ (๒๕๕)	๑๖.๒๗ (๖๒)	๑๐๐.๐๐ (๓๘๑)	๓.๑๖	๐	๑๖.๕๕๒	๐.๐๕
ม.๑-ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๒๔.๑๑ (๒๗)	๕๘.๐๔ (๖๕)	๑๗.๘๕ (๒๐)	๑๐๐.๐๐ (๑๑๒)				
ม.๗ (มศ.๔) - ต่ำกว่า ระดับปริญญาตรี	๒๔.๕๓ (๑๓)	๖๐.๓๘ (๓๒)	๑๕.๐๘ (๘)	๑๐๐.๐๐ (๕๓)				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ขึ้นไป	๓๓.๓๓ (๒)	๕๐.๐๐ (๓)	๑๖.๖๗ (๑)	๑๐๐.๐๐ (๖)				
รวม	๑๘.๔๘ (๑๐๒)	๖๕.๐๔ (๓๕๕)	๑๖.๔๘ (๕๑)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๒)				
มหาสารคาม								
จบป.๔ หรือต่ำกว่า	๒๕.๕๐ (๑๐๘)	๔๐.๒๘ (๑๖๘)	๓๓.๘๑ (๑๔๑)	๑๐๐.๐๐ (๔๑๗)	๕.๓๑	๐	๑๖.๕๕๒	๐.๐๕
ม.๑-ม.๖ (ป.๕-มศ.๓)	๓๓.๖๓ (๓๘)	๔๔.๒๕ (๕๐)	๒๒.๑๒ (๒๕)	๑๐๐.๐๐ (๑๑๓)				
ม.๗ (มศ.๔) - ต่ำกว่า ระดับปริญญาตรี	๓๓.๓๓ (๑๗)	๔๗.๐๖ (๒๔)	๑๙.๖๑ (๑๐)	๑๐๐.๐๐ (๕๑)				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ขึ้นไป	๒๘.๕๗ (๔)	๔๒.๘๖ (๖)	๒๘.๕๗ (๔)	๑๐๐.๐๐ (๑๔)				
รวม	๒๘.๐๗ (๑๖๗)	๔๑.๖๘ (๒๔๘)	๓๐.๒๕ (๑๘๐)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๕)				
รวมทั้ง ๒ จังหวัด								
จบ ป.๔ หรือต่ำกว่า	๒๑.๐๕ (๑๖๘)	๕๓.๕๑ (๔๒๗)	๒๕.๔๔ (๒๐๓)	๑๐๐.๐๐ (๓๙๘)	๑๑.๐๔	๐	๑๖.๕๕๒	๐.๐๕
ม.๑ - ม.๖ (ป.๕ - มศ.๓)	๒๘.๘๕ (๖๕)	๕๑.๑๑ (๑๑๕)	๒๐.๐๐ (๔๕)	๑๐๐.๐๐ (๒๒๕)				
ม.๗ (มศ.๔) - ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	๒๘.๘๕ (๓๐)	๕๓.๘๕ (๕๖)	๑๗.๓๐ (๑๘)	๑๐๐.๐๐ (๑๐๔)				
จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ขึ้นไป	๓๐.๐๐ (๖)	๕๕.๐๐ (๙)	๒๕.๐๐ (๕)	๑๐๐.๐๐ (๒๐)				
รวม	๒๓.๔๕ (๒๖๘)	๕๒.๘๒ (๒๐๗)	๒๓.๖๓ (๒๗๑)	๑๐๐.๐๐ (๑๑๔๖)				

พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๗๒,๗๓ : ๒๓,๒๔ ผู้ใช้วิชาชีพ ร้อยละ ๗๒,๗๓ : ๕๓,๘๔
 ทหารหรือตำรวจ ร้อยละ ๒๘,๒๔ : ๒๐,๐๐ ผู้ประกอบการค้าและบริการ เอกชน ร้อยละ
 ๒๒,๒๗ : ๓๐,๐๐ ซึ่งพบว่ากลุ่มอาชีพที่มีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อเวียดนามมากที่สุด
 นครพนมได้แก่ นักเรียน นิสิต สักศึกษา (ร้อยละ ๘๕,๗๒) ส่วนมหาสารคามได้แก่กรรมกร
 (ร้อยละ ๓๐,๕๘) สำหรับกลุ่มอาชีพที่มีความรู้สึกในทางที่ดีต่อชาวญวนอพยพมากที่สุดนั้น
 ในจังหวัดนครพนมได้แก่ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจและผู้ใช้วิชาชีพ รองลงมา
 ได้แก่ผู้ประกอบการค้าและบริการ เอกชนและทหารหรือตำรวจ (ร้อยละ ๑๘,๑๘ : ๑๘,๑๘ :
 ๑๖,๒๒ และ ๑๕,๓๘ ตามลำดับ) จังหวัดมหาสารคามได้แก่ทหารหรือตำรวจ รองลงมาได้แก่
 ผู้ใช้วิชาชีพและเกษตรกร (ร้อยละ ๓๐,๐๐ : ๒๓,๐๘ และ ๒๐,๓๕ ตามลำดับ) ประชากร
 จังหวัดมหาสารคามวางตัวเป็นกลาง (ไม่ออกความเห็น) เกี่ยวกับเรื่องนี้มากกว่าจังหวัด
 นครพนม (ดูการเลือกตอบคำถามรายข้อจากตารางที่ ๓๔)

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพ จากตาราง
 ที่ ๓๕ ปรากฏว่า อาชีพไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด ต่อชาว
 ญวนอพยพแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐,๐๕

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัด ปรากฏว่า ประชากรจำแนกตามอาชีพจังหวัด
 มหาสารคามมีความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพค่อนข้างแตกต่างกันมากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกัน
 ในจังหวัดนครพนม

การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะเช่นนี้ อาจพิจารณาได้ว่า การที่
 ประชากรกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในจังหวัดมหาสารคามมีความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพค่อนข้าง
 แตกต่างกันมากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกับจังหวัดนครพนมนั้น อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจาก
 การที่ประชากรกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในจังหวัดมหาสารคามไม่มีประสบการณ์จากการเคย
 อาศัยอยู่ร่วมกับชาวญวนอพยพ อิทธิพลของชาวญวนอพยพทั้งในทางดีหรือร้ายจึงไม่มีผล
 กระทบต่อทัศนคติของ ประชากรจังหวัดมหาสารคามเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรจังหวัด
 นครพนม และเป็นที่น่าสังเกตว่าการที่นักเรียน นิสิต นักศึกษา และกรรมกรในจังหวัด

ตารางที่ ๓๑ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกล้อชาวภูวนอพยพ จำแนกตามอาชีพ พ. ศ. ๒๕๓๑

คำถาม	มหาสารคาม																				
	เกษตรกร			กรรมกร			ผู้ประกอบการและบริกรเอกชน			ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ			ผู้ใช้วิชาชีพ			ทหารหรือตำรวจ		นักเรียนนิสิตนักศึกษา			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น
การแบ่งความเฉลี่ยครั้งชาวภูวนอพยพของคนไทยบางกลุ่ม	๕๐,๕๘ (๘๒๓)	-	๕,๕๒ (๔๔)	๑๐๐,๐๐ (๒๘)	-	-	๑๐๐,๐๐ (๑๒)	-	-	๕๐,๕๑ (๑๐)	๕,๐๕ (๑)	-	๑๐๐,๐๐ (๑๑)	-	-	๑๐๐,๐๐ (๑๓)	-	-	๕๒,๘๒ (๑๓)	๗,๑๔ (๑)	-
ชาวภูวนอพยพไม่มีความจงรักภักดีต่อรัฐบาลไทย	๓๓,๕๒ (๓๒๒)	๕,๕๑ (๒๒)	๑๖,๕๑ (๗๕)	๓๕,๐๐ (๑๘)	๑๒,๕๐ (๓)	๑๒,๕๐ (๓)	๗๕,๐๐ (๕)	๘,๓๓ (๑)	๑๖,๖๗ (๒)	๘๑,๘๒ (๕)	-	๑๘,๑๘ (๒)	๓๖,๓๖ (๔)	๒๗,๒๘ (๓)	๓๖,๓๖ (๔)	๖๑,๖๘ (๘)	-	๓๘,๖๖ (๕)	๓๘,๕๑ (๑๑)	๗,๑๔ (๑)	๑๘,๒๕ (๒)
คนไทยไม่ควรวางตนเป็นเพื่อนบ้านกับชาวภูวนอพยพ	๕๕,๑๑ (๒๗๖)	๑๗,๑๓ (๘๐)	๒๓,๗๖ (๑๑๑)	๕๐,๐๐ (๑๒)	๑๐,๘๓ (๕)	๒๕,๑๗ (๗)	๓๓,๓๓ (๘)	๕๐,๐๐ (๖)	๑๖,๖๗ (๒)	๓๖,๓๖ (๘)	๕๘,๕๕ (๖)	๕,๐๕ (๑)	๓๖,๓๖ (๔)	๕๘,๕๕ (๖)	๕,๐๕ (๑)	๓๐,๗๗ (๘)	๕๓,๘๕ (๗)	๑๕,๓๘ (๒)	๓๑,๘๓ (๑๐)	๒๘,๕๕ (๖)	-
การที่คนไทยสมรสกับชาวเวียดนามเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ	๓๘,๐๕ (๓๘๖)	๑๑,๑๓ (๕๒)	๑๘,๗๘ (๖๕)	๓๐,๘๓ (๑๗)	๒๐,๘๓ (๕)	๓,๓๓ (๒)	๕๘,๓๓ (๗)	๒๕,๐๐ (๓)	๑๖,๖๗ (๒)	๕๘,๕๕ (๖)	๒๗,๒๘ (๓)	๑๘,๑๘ (๒)	๕๘,๕๕ (๖)	๕๘,๕๕ (๖)	-	๕๓,๘๕ (๗)	๑๕,๓๘ (๒)	๓๐,๗๗ (๘)	๕๘,๗๑ (๑๒)	-	๑๘,๒๕ (๒)
รัฐบาลควรวางมาตรการเข้มงวดมากขึ้นกับชาวภูวนอพยพ	๘๓,๕๑ (๓๕๐)	๑๒,๒๑ (๕๗)	๘,๒๘ (๒๐)	๕๕,๘๓ (๒๓)	๕,๑๗ (๑)	-	๘๓,๓๓ (๑๐)	๘,๓๓ (๑)	๘๑,๘๒ (๑)	๑๘,๑๘ (๒)	-	๕๐,๕๑ (๑๐)	-	๕,๐๕ (๑)	๑๐๐,๐๐ (๑๓)	-	-	๕๒,๘๒ (๑๓)	-	๗,๑๔ (๑)	-
ชาวภูวนอพยพเป็นพวกที่เรารู้สึกไว้อใจไม่ไถ่และคิดร้ายต่อประเทศไทยตลอดเวลา	๘๘,๕๕ (๓๕๕)	๗,๐๗ (๓๓)	๘,๓๕ (๓๕)	๕๑,๖๗ (๒๒)	๘,๓๓ (๒)	-	๖๖,๖๖ (๘)	๑๖,๖๗ (๒)	๑๖,๖๗ (๒)	๘๑,๘๒ (๕)	-	๑๘,๑๘ (๒)	๘๑,๘๒ (๖)	๑๘,๑๘ (๒)	-	๖๕,๒๒ (๕)	๗,๖๕ (๑)	๒๓,๐๘ (๓)	๕๒,๘๒ (๑๓)	-	๗,๑๔ (๑)
รัฐบาลไม่ควรอนุญาตให้ชาวภูวนอพยพอาศัยอยู่ในประเทศไทยต่อไป	๘๕,๐๘ (๔๑๖)	๕,๓๕ (๒๘)	๕,๕๑ (๒๖)	๕๑,๖๗ (๒๒)	๕,๑๖ (๑)	๕,๑๖ (๑)	๗๕,๐๐ (๕)	๑๖,๖๗ (๒)	๘,๓๓ (๑)	๕๐,๕๑ (๑๐)	๕,๐๕ (๑)	-	๕๐,๕๑ (๑๐)	-	๕,๐๕ (๑)	๑๐๐,๐๐ (๑๓)	-	๕๒,๘๒ (๑๓)	๗,๑๔ (๑)	-	-
เฉลี่ย	๓๕,๘๗ (๓๗๓)	๘,๓๕ (๓๕)	๑๑,๗๘ (๕๕)	๘๓,๓๓ (๒๐)	๘,๓๕ (๒)	๘,๓๓ (๒)	๖๖,๖๖ (๘)	๑๖,๖๗ (๒)	๑๖,๖๖ (๒)	๗๑,๗๗ (๘)	๑๘,๑๘ (๒)	๕,๐๕ (๑)	๗๖,๗๗ (๘)	๑๘,๑๘ (๒)	๕,๐๕ (๑)	๖๕,๒๒ (๕)	๑๕,๓๘ (๒)	๑๕,๓๘ (๒)	๕๕,๗๑ (๑๒)	๗,๑๔ (๑)	๑๘,๒๕ (๒)

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกรู้สึกดีต่อชาวภูวนอพยพ จำแนกตามอาชีพ พ.ศ. ๒๕๒๑.

คำถาม	มหาสารคาม																				
	เกษตรกรรม			กรรมกร			ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน			ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ			ผู้ใช้วิชาชีพ			ทหารหรือตำรวจ			ไม่เรียนหนังสือ		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น
การแสดงความเกลียดชังชาวภูวนอพยพของคนไทยบางกลุ่ม	๕๘, ๕๓ (๓๐๒)	๒, ๕๒ (๑๓)	๓๘, ๕๕ (๒๐๑)	๖๘, ๓๑ (๑๑)	๖, ๘๓ (๑)	๒๕, ๘๑ (๕)	๓๐, ๐๐ (๓)	-	๓๐, ๐๐ (๓)	๓๒, ๓๓ (๘)	-	๒๓, ๒๓ (๓)	๖๕, ๒๓ (๕)	-	๓๐, ๓๓ (๘)	๘๐, ๐๐ (๘)	-	๒๐, ๐๐ (๒)	๕๐, ๐๐ (๕)	-	๕๐, ๐๐ (๕)
ชาวภูวนอพยพไม่มีความจงรักภักดีต่อรัฐบาลไทย	๕๘, ๘๘ (๓๐๕)	๑๐, ๕๓ (๕๘)	๒๕, ๖๕ (๑๕๓)	๓๖, ๕๓ (๑๓)	-	๒๓, ๕๓ (๘)	๖๐, ๐๐ (๑)	๑๐, ๐๐ (๑)	๓๐, ๐๐ (๓)	๓๒, ๓๓ (๘)	-	๒๓, ๒๓ (๓)	๖๑, ๕๓ (๕)	๓, ๓๐ (๑)	๓๐, ๓๓ (๘)	๓๐, ๐๐ (๓)	๑๐, ๐๐ (๑)	๒๐, ๐๐ (๒)	๓๒, ๒๓ (๑๓)	๕, ๕๖ (๑)	๒๒, ๒๒ (๘)
คนไทยไม่ควรวางคนเป็นเพื่อนบ้านกับชาวภูวนอพยพ	๒๘, ๘๓ (๑๕๕)	๒๓, ๕๐ (๑๖๕)	๓๘, ๓๓ (๑๕๘)	๓๕, ๒๐ (๖)	๒๓, ๕๓ (๕)	๕๑, ๑๘ (๓)	๕๐, ๐๐ (๓)	๓๐, ๐๐ (๓)	๓๐, ๐๐ (๓)	๑๘, ๑๘ (๒)	๒๓, ๒๓ (๓)	๕๕, ๕๕ (๖)	๓๐, ๓๖ (๔)	๕๓, ๘๕ (๓)	๑๕, ๓๓ (๓)	๓๐, ๐๐ (๓)	๒๐, ๐๐ (๒)	๑๐, ๐๐ (๑)	๒๓, ๓๓ (๕)	๓๘, ๘๘ (๓)	๓๓, ๓๓ (๒)
ควรให้คนไทยบุตรกับชาวเวียดนามเป็นสมาชิกนगर เกียง	๕๑, ๓๘ (๒๒๓)	๓๒, ๑๓ (๑๖๖)	๑๖, ๐๕ (๘๓)	๖๘, ๓๑ (๑๑)	๕, ๘๘ (๑)	๒๕, ๘๑ (๕)	๕๐, ๐๐ (๔)	๕๐, ๐๐ (๔)	๒๐, ๐๐ (๒)	๒๓, ๒๓ (๓)	๑๘, ๑๘ (๒)	๕๕, ๕๕ (๖)	๒๓, ๐๘ (๓)	๖๕, ๒๓ (๕)	๓, ๖๕ (๑)	๕๐, ๐๐ (๕)	๕๐, ๐๐ (๕)	๑๐, ๐๐ (๑)	๒๓, ๓๓ (๕)	๓๘, ๘๘ (๓)	๓๓, ๓๓ (๒)
รัฐบาลควรวางมาตรการเข้มงวดกับชาวภูวนอพยพ	๖๘, ๑๕ (๓๓๑)	๒๐, ๑๖ (๑๐๘)	๑๕, ๖๕ (๘๑)	๕๕, ๑๒ (๑๖)	-	๕, ๘๘ (๑)	๕๐, ๐๐ (๕)	-	๒๐, ๐๐ (๒)	๑๐๐, ๐๐ (๑๑)	-	๘๘, ๖๒ (๑๑)	๓, ๖๕ (๑)	๓, ๖๕ (๑)	๓, ๖๕ (๑)	๑๐๐, ๐๐ (๑๐)	-	-	๕๘, ๕๕ (๑๓)	๕, ๕๖ (๑)	-
ชาวภูวนอพยพเป็นพวกที่เบียดเบียนคนไทยและคิดร้ายต่อประเทศไทยตลอดเวลา	๕๖, ๕๐ (๒๕๒)	๓๒, ๓๖ (๑๖๓)	๒๐, ๓๘ (๑๐๓)	๕๒, ๓๕ (๑๕)	๑๑, ๓๖ (๒)	๕, ๘๘ (๑)	๕๐, ๐๐ (๑)	๑๐, ๐๐ (๑)	๑๐, ๐๐ (๑)	๒๓, ๖๕ (๓)	-	๓๖, ๓๖ (๔)	๖๑, ๕๕ (๘)	๒๓, ๐๘ (๓)	๑๕, ๓๘ (๒)	๒๐, ๐๐ (๒)	๒๐, ๐๐ (๒)	๒๐, ๐๐ (๒)	๕๐, ๐๐ (๕)	-	๕๐, ๐๐ (๕)
รัฐบาลไม่ควรอนุญาตให้ชาวภูวนอพยพอยู่ในประเทศไทยต่อไป	๓๐, ๓๕ (๓๖๓)	๑๖, ๒๑ (๖๓)	๑๓, ๕๘ (๕๐)	๕๕, ๑๒ (๑๕)	-	๕, ๘๘ (๑)	๕๐, ๐๐ (๕)	-	๑๐, ๐๐ (๑)	๒๓, ๖๕ (๓)	๑๘, ๑๘ (๒)	๑๕, ๑๘ (๒)	๖๑, ๕๕ (๘)	๒๓, ๐๘ (๓)	๑๕, ๓๘ (๒)	-	๑๐๐, ๐๐ (๑๐)	-	๕๘, ๕๕ (๑)	๕, ๕๖ (๑)	-
เฉลี่ย	๕๘, ๒๖ (๒๘๐)	๒๐, ๓๕ (๑๐๕)	๒๕, ๕๕ (๑๓๑)	๓๐, ๕๕ (๑๒)	๕, ๘๘ (๓)	๒๓, ๕๓ (๘)	๕๐, ๐๐ (๓)	๑๐, ๐๐ (๑)	๒๐, ๐๐ (๒)	๒๓, ๖๕ (๓)	๕, ๐๕ (๑)	๒๓, ๒๓ (๓)	๕๓, ๘๕ (๘)	๒๓, ๐๘ (๓)	๒๐, ๐๐ (๒)	๓๐, ๐๐ (๓)	๑๐, ๐๐ (๑)	๒๐, ๐๐ (๑)	๒๑, ๑๑ (๑๑)	๑๑, ๑๑ (๒)	๒๓, ๓๓ (๕)

ตารางที่ ๓๕ ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้สึกต่อชาวญวนอพยพของประชากร
จังหวัดนครพนมกับมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

อาชีพ	ความรู้สึกที่มีต่อชาว ญวนอพยพ			รวม	χ^2	C	$\chi^2.05$ (df=12)	Sig.
	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ออก ความเห็น					
<u>นครพนม</u>								
เกษตรกร	๓๗๓	๓๕	๕๕	๔๖๓				
กรรมกร	๒๐	๒	๒	๒๔				
ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน	๘	๒	๒	๑๒				
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๘	๒	๑	๑๑	๕.๓๖	๐	๒๑.๐๕	๐.๐๕
ผู้ใช้วิชาชีพ	๘	๒	๑	๑๑				
ทหารหรือตำรวจ	๕	๒	๒	๑๓				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๑๒	๑	๑	๑๔				
รวม	๔๓๘	๕๐	๖๔	๕๕๒				
<u>มหาสารคาม</u>								
เกษตรกร	๒๘๐	๑๐๕	๑๓๑	๕๑๖				
กรรมกร	๑๒	๑	๔	๑๗				
ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน	๗	๑	๒	๑๐				
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๗	๑	๓	๑๑	๐.๘๐	๐	๒๑.๐๒	๐.๐๕
ผู้ใช้วิชาชีพ	๗	๓	๓	๑๓				
ทหารหรือตำรวจ	๖	๓	๑	๑๐				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๑๑	๒	๕	๑๘				
รวม	๓๓๐	๑๑๖	๑๕๕	๕๘๑				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
เกษตรกร	๖๕๓	๑๔๕	๑๘๖	๙๘๔				
กรรมกร	๓๒	๓	๖	๔๑				
ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน	๑๕	๓	๔	๒๒				
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๑๕	๓	๔	๒๒	๕.๓๕	๐	๒๑.๐๒	๐.๐๕
ผู้ใช้วิชาชีพ	๑๕	๕	๔	๒๔				
ทหารหรือตำรวจ	๑๕	๕	๓	๒๓				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๒๓	๓	๖	๓๒				
รวม	๗๖๘	๑๖๖	๒๑๓	๑๑๔๗				

นครพนมมีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อชาวญวนอพยพมากที่สุดนั้น อาจพิจารณาได้ว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษาคงกล่าว ส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่นมีความรู้สึกนึกคิดรุนแรง แนวคิดและพฤติกรรม ส่วนใหญ่ถูกชักนำให้คล้อยตามหมู่พวกอย่างแนบแน่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลัง เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นมา ซึ่งนักเรียน นิสิต นักศึกษา ได้เข้ามามีบทบาททางการเมือง เป็นอย่างมาก ซึ่งปรากฏต่อมาว่าทิศทาง การต่อสู้ทางการเมือง ของกลุ่มบุคคลดังกล่าว ถูกเบี่ยงเบนไปในรูปแบบที่แตกต่างกันเป็นอย่างมาก สำหรับกรรมกรในจังหวัดนครพนมนั้น ปรากฏว่ามีเป็นจำนวนมากที่ทำงานเป็นลูกจ้าง นายทุนชาวญวนที่ร่ำรวยและทรงอิทธิพล ๑ กรรมกรสามล้อรับจ้างที่มีรายได้น้อยและการศึกษาค่ำ คนเหล่านี้ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดี ต่อชาวญวนอพยพเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ซึ่งน่าจะมีสาเหตุสำคัญมาจากความรู้สึกที่มีต่อความ เหลื่อมล้ำทาง เศรษฐกิจที่พวกญวนอพยพส่วนใหญ่มีฐานะดีกว่าคนไทยจากการแก่งแย่งอาชีพ คนไทย ตัวอย่างที่อธิบายขอกล่าวอ้างดังกล่าวข้างต้นได้ดีที่สุดคือ การเดินขบวนต่อต้าน ชาวญวนอพยพในจังหวัดนครพนมในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๑๙ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และกรรมกรมีส่วนร่วมสำคัญในการนี้เป็นอย่างมาก สำหรับคำถามรายชื่อที่สำคัญปรากฏว่า จังหวัดนครพนม ประชากรกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในจังหวัดนครพนมเห็นด้วยกับคำถาม "การ แสดงความเกลียดชังชาวญวนอพยพของคนไทยบางกลุ่ม" มากที่สุด ในขณะที่ประชากร กลุ่มเดียวกันของจังหวัดมหาสารคามเห็นด้วยไม่มากนัก ส่วนคำถามที่ตอบคล้ายคลึงกัน มากที่สุดนั้นได้แก่คำถามว่า "รัฐบาลควรวางมาตรการ เข้มงวดกวัดขั้นกับชาวญวนอพยพ" และคำถามว่า "รัฐบาลไม่ควรอนุญาตให้ชาวญวนอพยพอาศัยอยู่ในประเทศไทยต่อไป" แสดง ให้เห็นว่าประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามอาชีพ มีความรู้สึกต่อเรื่องดังกล่าวคล้ายคลึงกัน

๑ ศึกษาคำพาณิชย์ และอุตสาหกรรมขนาดย่อมในจังหวัดนครพนมส่วนใหญ่ตกอยู่ในมือของชาวญวนอพยพและชาวจีน อ้างในปกครองจังหวัด, ส่วน. "รายงานขอราชการ จังหวัดนครพนม," หน้า ๑๑. (อัครสำเนา)

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของ

เวียดนาม จากผลการวิจัยปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนร้อยละของคำตอบทั้งหมด ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามอาชีพส่วนใหญ่ มีความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนามคล้ายคลึงกันกล่าวคือ ส่วนใหญ่เชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติก้าวร้าวรุกราน แต่มีอัตราส่วนแตกต่างกันในความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องนี้มากพอสมควร เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมกับมหาสารคามได้ดังนี้ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๕๐.๕๐ : ๒๓.๒๔ ผู้ใช้วิชาชีพ ร้อยละ ๕๐.๕๐ : ๕๓.๘๔ เกษตรกร ร้อยละ ๘๐.๓๓ : ๓๖.๒๔ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ร้อยละ ๓๘.๕๓ : ๖๖.๖๘ ทหารหรือตำรวจ ร้อยละ ๗๖.๕๖ : ๓๐.๐๐ กรรมกร ร้อยละ ๓๐.๘๓ : ๖๔.๓๑ ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน ร้อยละ ๕๐.๐๐ : ๕๐.๐๐ และปรากฏว่า จังหวัดนครพนมกลุ่มอาชีพที่มีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้นมากที่สุดนั้นได้แก่ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ใช้วิชาชีพ (ร้อยละ ๕๐.๕๐ เท่ากัน) ในจังหวัดมหาสารคามได้แก่ ทหารหรือตำรวจ (ร้อยละ ๗๖.๕๖) ส่วนกลุ่มอาชีพที่ไม่เชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุดแยกออกได้ดังนี้ จังหวัดนครพนมได้แก่ ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน รองลงมาได้แก่ กรรมกร และนักเรียน นิสิต นักศึกษา (ร้อยละ ๑๖.๖๗ : ๑๖.๕๐ และ ๗.๑๔ ตามลำดับ) จังหวัดมหาสารคามได้แก่ ผู้ใช้วิชาชีพ รองลงมาคือทหารหรือตำรวจ และนักเรียน นิสิต นักศึกษา (ร้อยละ ๒๓.๐๘ : ๒๐.๐๐ และ ๑๖.๖๖) ประชากรจังหวัดมหาสารคามวางตัวเป็นกลาง (ไม่ออกความเห็น) เกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด (ดูการเลือกตอบคำถามรายชื่อจากตารางที่ ๓๖)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามอาชีพส่วนใหญ่ยังคงเห็นด้วยกับคำถามว่า "เวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย" คล้อยตามกันมากที่สุด สำหรับคำถามว่า "ในอนาคตเวียดนามจะขยายอำนาจออกไปจนเป็นอันตรายต่อประเทศไทย" นั้น ส่วนใหญ่ตอบไม่เชื่อว่าจะเป็นอย่างนั้น แสดงให้เห็นว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดมีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับเรื่องนี้

ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนาม จากตารางที่ ๓๗ ปรากฏว่า อาชีพไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของ

ตารางที่ ๓๒ กลุ่มตัวอย่างที่ทำหรรษศึกษา แสดงอัตราส่วนร้อยละของคหกรรมวิสาหกิจที่พอเพียงกิจกรรมก้าวร้าวธุรกิจรายของเวียดนาม จำแนกตามอาชีพ พ.ศ.๒๕๒๑

คำจำแนก	นครพนม																				
	เกษตรกรรม			กรรมกร			ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน			ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ			ผู้ใช้วิชาชีพ			ทหารหรือตำรวจ			นักเรียน นิสิต นักศึกษา		
	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่ออกความเห็น	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่ออกความเห็น	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่ออกความเห็น	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่ออกความเห็น	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่ออกความเห็น	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่ออกความเห็น	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่ออกความเห็น
ความชอบธรรมมากกว่าสันติ	๓๓.๕๔ (๓๖๔)	๑๐.๕๐ (๓)	๒๐.๕๖ (๕๖)	๔๓.๕๐ (๒๑)	-	๑๒.๕๐ (๓)	๓๕.๐๐ (๕)	-	๒๕.๐๐ (๓)	๕๐.๕๑ (๑๐)	-	๕.๐๕ (๑)	๕๐.๕๑ (๑๐)	-	๕.๕๐ (๑)	๒๕.๒๓ (๕)	-	๓๐.๓๓ (๔)	๓๑.๕๓ (๑๐)	-	๒๕.๕๓ (๕)
ความเคยชินการงานประเพณี	๕๓.๐๕ (๓๕๕)	๓.๒๑ (๑๕)	๑๓.๓๑ (๖๔)	๓๕.๑๓ (๑๕)	๒๐.๕๓ (๕)	-	๓๓.๓๓ (๔)	๕.๓๓ (๑)	๕๕.๓๔ (๓)	๕๑.๕๒ (๕)	-	๑๕.๑๕ (๒)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	-	๒๕.๒๓ (๕)	-	-	๓๐.๓๓ (๔)	๓๑.๕๓ (๑๐)	๓.๑๕ (๓)	๒๕.๕๓ (๑)
ความไม่สนับสนุนกิจการรายวิสาหกิจในประเทศไทย	๕๕.๒๕ (๔๑๓)	๖.๒๑ (๒๕)	๕.๕๐ (๒๑)	๕๓.๕๐ (๒๑)	๕.๓๓ (๒)	๕.๑๓ (๑)	๕๐.๐๐ (๖)	๑๖.๖๓ (๒)	๓๓.๓๓ (๔)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	-	-	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	-	-	๕๒.๓๑ (๑๒)	๓.๖๕ (๑)	-	๑๐๐.๐๐ (๑๔)	-	-
ความจะพยายามจำหน่ายออกไปจนขายต่อประเทศไทย	๓๒.๑๖ (๓๓๓)	๑๐.๐๖ (๔๓)	๑๓.๓๓ (๕๓)	๓๓.๓๓ (๕)	๒๕.๐๐ (๖)	๕.๖๓ (๑๐)	๕๑.๖๓ (๕)	๕๐.๐๐ (๖)	๕.๓๓ (๑)	๕๑.๕๒ (๕)	๑๕.๑๕ (๒)	-	๓๒.๓๓ (๕)	๑๕.๑๕ (๒)	๕.๐๕ (๑)	๓๖.๕๓ (๑๐)	๓.๖๕ (๑)	๑๕.๓๕ (๒)	๕๕.๕๕ (๕)	๑๕.๖๕ (๒)	๒๕.๕๓ (๓)
เฉลี่ย	๕๐.๓๓ (๓๓๓)	๕.๑๓ (๒๕)	๑๕.๑๓ (๖๖)	๓๐.๕๓ (๑๓)	๑๒.๕๐ (๓)	๑๖.๖๓ (๕)	๕๐.๐๐ (๖)	๑๖.๖๓ (๒)	๓๓.๓๓ (๔)	๕๐.๕๐ (๑๐)	-	๕.๑๐ (๑)	๕๐.๕๐ (๑๐)	๕.๕๕ (๕)	๕.๕๕ (๒)	๓๖.๕๓ (๑๐)	-	๒๓.๐๕ (๓)	๓๕.๕๕ (๑๑)	๓.๑๕ (๑)	๑๕.๕๕ (๒)

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนาม จำแนกตามอาชีพ พศ. ๒๕๒๑

คำถาม	เกมทริก									มหาสารคาม											
	เกมทริก			กรรมกร			ผู้ประกอบการและบริการเอกชน			ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ			ผู้ใช้วิชาชีพ			ทหารหรือตำรวจ			นักเรียน นิสิต นักศึกษา		
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ออกความเห็น	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ออกความเห็น	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ออกความเห็น	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ออกความเห็น	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ออกความเห็น	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ออกความเห็น	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ออกความเห็น
เวียดนามชอบรุกรานมากกว่าสันติ	๓๘.๘๘ (๑๘๐)	๑๒.๒๒ (๖๓)	๔๘.๙๐ (๒๓๗)	๕๒.๙๘ (๙)	๕.๘๘ (๑)	๔๑.๑๘ (๓)	๖๐.๐๐ (๘)	๒๐.๐๐ (๒)	๖๐.๐๐ (๘)	๕๘.๕๕ (๖)	-	๕๕.๕๕ (๕)	๓๘.๘๘ (๕)	๑๕.๕๕ (๒)	๕๖.๑๕ (๖)	๘๐.๐๐ (๘)	๑๐.๐๐ (๑)	๑๐.๐๐ (๑)	๕๘.๕๕ (๘)	๑๑.๑๑ (๒)	๕๘.๕๕ (๘)
เวียดนามเคยรุกรานประเทศอื่น	๒๓.๕๒ (๑๑๒)	๑๑.๕๓ (๕๕)	๖๕.๐๕ (๓๑๕)	๒๙.๕๑ (๕)	๒๓.๕๓ (๔)	๕๓.๐๖ (๘)	๓๐.๐๐ (๓)	๑๐.๐๐ (๑)	๖๐.๐๐ (๖)	๓๖.๓๖ (๔)	-	๖๓.๖๓ (๓)	๕๓.๕๕ (๓)	๒๓.๐๘ (๓)	๒๓.๐๘ (๓)	๓๐.๐๐ (๓)	๓๐.๐๐ (๓)	-	๓๓.๓๓ (๑๔)	๑๑.๑๑ (๒)	๑๑.๑๑ (๒)
เวียดนามสนับสนุนการรุกรานของมิวนิคในประทศไทย	๕๐.๕๓ (๒๖๓)	๑๘.๓๘ (๓๘)	๓๑.๐๘ (๑๕)	๘๖.๑๒ (๑๖)	-	๕.๘๘ (๑)	๕๐.๐๐ (๕)	-	๑๐.๐๐ (๑)	๕๐.๕๑ (๑๐)	-	๕.๐๕ (๑)	๓๖.๕๒ (๑๐)	๓๖.๕๒ (๑)	๑๕.๓๕ (๒)	๘๐.๐๐ (๕)	๑๐.๐๐ (๑)	-	๕๘.๕๕ (๓)	๕.๕๕ (๑)	-
อนาคตเวียดนามจะขยายอำนาจออกไปจนเป็นอันตรายต่อประเทศไทย	๓๑.๕๕ (๖๓)	๒๖.๓๘ (๑๓๘)	๕๑.๖๓ (๒๑๕)	๓๐.๕๕ (๑๒)	-	๒๙.๕๑ (๕)	๖๐.๐๐ (๖)	๑๐.๐๐ (๑)	๓๐.๐๐ (๓)	๖๓.๖๓ (๓)	๑๘.๑๘ (๒)	๑๘.๑๘ (๒)	๕๓.๕๕ (๓)	๓๘.๘๘ (๕)	๓๖.๕๒ (๑)	๕๐.๐๐ (๕)	๑๐.๐๐ (๑)	๖๐.๐๐ (๖)	๕๕.๕๕ (๑๐)	๓๘.๘๘ (๓)	๕.๕๕ (๑)
เฉลี่ย	๓๖.๒๘ (๑๘๓)	๑๖.๒๘ (๘๑)	๔๓.๔๔ (๒๑๗)	๖๐.๓๑ (๑๑)	๕.๘๘ (๑)	๒๙.๕๑ (๕)	๕๐.๐๐ (๕)	๑๐.๐๐ (๑)	๖๐.๐๐ (๖)	๖๓.๖๓ (๓)	-	๖๖.๖๖ (๔)	๕๓.๕๕ (๓)	๒๓.๐๘ (๓)	๒๓.๐๘ (๓)	๓๐.๐๐ (๓)	๓๐.๐๐ (๓)	๑๐.๐๐ (๑)	๖๖.๖๖ (๑๒)	๑๖.๖๖ (๓)	๑๖.๖๖ (๓)

ตารางที่ ๓๗

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของ
 เวียดนามของประชากรในจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

อาชีพ	ความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรม ก้าวร้าวรุนแรงของ เวียดนาม			รวม	χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=12)	Sig.
	ได้	ไม่ ได้	ไม่ ออกความเห็น					
<u>นครพนม</u> เกษตรกร กรรมกร ผู้ประกอบการและบริกาาเอกชน ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ใช้วิชาชีพ ทหารหรือตำรวจ นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๓๗๗	๒๔	๖๖	๔๖๗	๑๓.๑๖	๐	๒๑.๐๕	๐.๐๕
	๑๓	๓	๔	๒๐				
	๖	๒	๔	๑๒				
	๑๐	๐	๑	๑๑				
	๑๐	๐	๑	๑๑				
	๑๐	๐	๓	๑๓				
	๑๑	๑	๒	๑๔				
รวม	๔๔๑	๓๐	๘๑	๕๕๒				
<u>มหาสารคาม</u> เกษตรกร กรรมกร ผู้ประกอบการและบริกาาเอกชน ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ใช้วิชาชีพ ทหารหรือตำรวจ นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๑๘๗	๘๔	๒๔๕	๕๑๖	๒๕.๒๕	๐.๒๐	๒๑.๐๕	๐.๐๕
	๑๑	๑	๕	๑๗				
	๕	๑	๔	๑๐				
	๗	๐	๔	๑๑				
	๗	๓	๓	๑๓				
	๗	๒	๑	๑๐				
	๑๒	๓	๓	๑๘				
รวม	๒๓๖	๙๕	๒๖๕	๕๙๖				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u> เกษตรกร กรรมกร ผู้ประกอบการและบริกาาเอกชน ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ใช้วิชาชีพ ทหารหรือตำรวจ นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๕๖๔	๑๐๘	๓๑๑	๙๘๓	๑๕.๐๒	๐	๒๑.๐๕	๐.๐๕
	๒๔	๔	๙	๓๗				
	๑๑	๓	๘	๒๒				
	๑๗	๐	๕	๒๒				
	๑๗	๓	๕	๒๕				
	๑๗	๒	๔	๒๓				
	๒๓	๔	๕	๓๒				
รวม	๖๗๗	๑๒๕	๓๔๖	๑๑๔๘				

ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับ
 นัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แต่หาพิจารณาจากตัวเลขในตารางแล้วพบว่า กลุ่มอาชีพ
 ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจของแต่ละจังหวัดเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อเรื่อง
 ดังกล่าวต่างกันค่อนข้างมาก

หากแยกพิจารณาแต่ละจังหวัดแล้วปรากฏว่า มหาสารคามอาชีพเป็นปัจจัย
 ทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนามแตกต่างกัน
 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ และมีค่าอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่ในระดับ
 ต่ำ (๐.๒๐) ในขณะที่นครพนมอาชีพไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อ
 เรื่องดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ และปรากฏว่าอาชีพกรรมกร
 ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจจังหวัดมหาสารคามเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกที่มีต่อ
 เรื่องดังกล่าวแตกต่างกันค่อนข้างมาก

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัด ปรากฏว่า มหาสารคาม อาชีพเป็น
 ปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนามแตกต่างกัน
 มากกว่าประชากรกลุ่มเดียวกันในจังหวัดนครพนม

การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะนี้ อาจพิจารณาได้ว่า การที่ปรากฏว่า
 ทั้ง ๒ จังหวัด กลุ่มอาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ใช้วิชาชีพและทหารหรือ
 ตำรวจรวม ๓ กลุ่ม เชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติก้าวร้าวรุกรานมากที่สุดนั้น อาจเป็นผล
 สืบเนื่องมาจากกลุ่มอาชีพดังกล่าว ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาดี มีอาชีพการงาน
 เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบต่อองค์กรต่าง ๆ แห่งรัฐ
 แตกต่างกัน ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับเวียดนามทั้งจากขบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ได้จาก
 การศึกษาด้วยตนเอง และถูกหยิบยื่นให้จากราชการมักเป็นไปในทางลบมากกว่า
 ทั้งนี้พิจารณาจากองค์ประกอบของการเรียนรู้เกี่ยวกับเวียดนามในประเทศไทยเท่าที่
 ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นตำรา เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนสื่อมวลชนโดยทั่วไป ส่วนใหญ่ถูกวาง

เงื่อนไขโดยกลไกของรัฐบาลทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม^๑ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมัยรัฐบาล นายธานินทร์ กรัยวิเชียร เป็นนายกรัฐมนตรี มาตรการควบคุมการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ถูกนำมาใช้อย่างเคร่งครัดมากกว่าครั้งใด ๆ ในทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งน่าจะมีผลสำคัญต่อทัศนคติของประชากรในทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามกลุ่มอาชีพดังกล่าว ต่อเวียดนามเป็นอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามจากการวิจัยพบว่า แม้ว่าประชากรกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ใน ๒ จังหวัดส่วนใหญ่เชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติก้าวร้าวรุนแรงก็ตาม แต่พบว่ามีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากเกี่ยวกับความรู้สึกเชื่อ ไม่เชื่อ และวางตัวเป็นกลางเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้นนี้ กล่าวคือ จังหวัดนครพนมกลุ่มประชากรดังกล่าวส่วนใหญ่เชื่อว่าเวียดนามเป็นชาติที่ก้าวร้าวรุนแรงมากกว่าจังหวัดมหาสารคาม ในขณะที่จังหวัดมหาสารคามผู้ที่คัดค้านความเชื่อดังกล่าวและวางตัวเป็นกลางเกี่ยวกับเรื่องนี้มีอัตราส่วนมากกว่าจังหวัดนครพนม

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้สึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม จากผลการวิจัยปรากฏว่า โดยเฉลี่ยอัตราส่วนการตอบคำถามทั้งหมด ประชากรแต่ละจังหวัดจำแนกตามอาชีพมีความรู้สึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามแตกต่างกันมากพอสมควร และพบว่าประชากรทั้ง ๒ จังหวัดส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศทั้งสองดำเนินความสัมพันธ์ต่อกัน จังหวัดมหาสารคามอัตราส่วนการเห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องนี้มากกว่าจังหวัดนครพนมเพียง เล็กน้อยเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

ผู้ใช้วิชาชีพ ร้อยละ ๖๕.๒๓ : ๗๒.๗๓ ทหารหรือตำรวจ ร้อยละ ๘๐.๐๐ : ๖๑.๕๔
ผู้ประกอบการและบริการ เอกชน ร้อยละ ๕๐.๐๐ : ๕๘.๓๓ นักเรียน นิสิต นักศึกษา

^๑ กอ.ปค. (กองอำนาจการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์) ตั้งขึ้นเมื่อปลายปี ๒๕๐๘ ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น กอ.รมน. (กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน) เมื่อปี ๒๕๑๗ เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ทั้งในด้านการใช้กำลังและสงครามจิตวิทยารูปแบบต่าง ๆ .

ร้อยละ ๖๖, ๖๗ ; ๕๗, ๑๒ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๖๓, ๕๔ :

๕๔, ๕๕ เกษตรกร ร้อยละ ๔๗, ๔๘ ; ๓๘, ๓๖ กรรมกร ร้อยละ ๒๘, ๔๑ ; ๓๗, ๕๐

ซึ่งพบว่ากลุ่มอาชีพที่เห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด จังหวัดนครพนมได้แก่ ผู้ใช้วิชาชีพ (ร้อยละ ๗๒, ๗๓) รองลงมาได้แก่ทหารหรือตำรวจ ผู้ประกอบการค้าและบริการ เอกชน และนักเรียน นิสิต นักศึกษา ตามลำดับ (ร้อยละ ๖๑, ๕๔ ; ๕๘, ๓๓ ; ๕๗, ๑๒) ส่วนจังหวัดมหาสารคามได้แก่ทหารหรือตำรวจ (ร้อยละ ๘๐, ๐๐) รองลงมาได้แก่ผู้ใช้วิชาชีพ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ ๖๘, ๒๓ ; ๖๖, ๖๗ และ ๖๓, ๖๔ ตามลำดับ) สำหรับกลุ่มอาชีพที่เห็นด้วยน้อยที่สุด จังหวัดนครพนมได้แก่ กรรมกร (๓๗, ๕๐) เกษตรกร (ร้อยละ ๓๘, ๓๖) ส่วนจังหวัดมหาสารคามได้แก่กรรมกร และเกษตรกร เช่นเดียวกัน (ร้อยละ ๒๘, ๔๑ และ ๔๗, ๔๘) เปรียบเทียบสถิติดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามอาชีพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศทั้งสองคล้ายคลึงกันมากที่สุด (ดูจากตารางที่ ๓๘)

คำถามที่ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามอาชีพ เห็นคล้อยตามกันมากที่สุด คือ เห็นด้วยกับคำถามว่า "อนาคตความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามจะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ" กับคำถามว่า "ความเห็นต่อการที่ประเทศทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน" และคำถามว่า "ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง คือ การที่เวียดนามสนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย" ซึ่งพอสรุปได้ว่า ประชากรในทั้ง ๒ จังหวัดมีความสนใจเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวคล้ายคลึงกันมากที่สุด (ดูการ เลือกตอบคำถามรายชื่อในตารางที่ ๓๘)

พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามจากตารางที่ ๓๘ ปรากฏว่า อาชีพเป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามแตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ซึ่งพออัตราความสัมพันธ์ทั่วแปรดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำมาก (๐.๑๓) เมื่อพิจารณาตัวเลขจากตารางพบว่า กลุ่มอาชีพผู้ใช้วิชาชีพทหารหรือตำรวจค่อนข้าง เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ความรู้สึกของประชากรที่มีต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกัน

ตารางที่ ๓๘ กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา : แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้สึกต่อการดำเนินงานความสัมพันธ์ระหว่าง ไทยกับเวียดนาม จำแนกตามอาชีพ พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	นครพนม																					
	เกษกรกร			กรรมกร			ประกอบกิจการค้าและ บริการ เอกชน			ข้าราชการ และพนักงาน รัฐวิสาหกิจ			ผู้ใช้วิชาชีพ			ทหารหรือ ตำรวจ			นักเรียน ฝึก นักศึกษา			
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	
ความเห็นต่อการประชุม ทั้งสองมีความ สนใจทางการทูต	๘๙, ๙๖ (๒๓๑)	๒๙, ๑๒ (๑๓๖)	๒๑, ๑๐ (๑๐๐)	๘๑, ๖๓ (๑๑)	๕๕, ๘๓ (๑๑)	๑๒, ๕๐ (๓)	๕๐, ๐๐ (๖)	๓๓, ๓๓ (๕)	๑๖, ๖๗ (๒)	๘๑, ๘๑ (๕)	๑๘, ๑๘ (๒)	๕๐, ๕๑ (๑๐)	-	๕, ๐๙ (๑)	๗๖, ๙๒ (๑๐)	๑๕, ๓๘ (๒)	๓, ๓๐ (๑)	๕๓, ๑๘ (๕)	๓๘, ๖๒ (๕)	๓, ๑๘ (๑)		
การประชุมทั้งสองมีความสัมพันธ์ กัน จะทำให้สามารถแก้ปัญหา ที่ขัดแย้งต่าง ๆ ประสิทธิภาพเร็ว	๓๖, ๑๙ (๑๕๙)	๘๑, ๓๓ (๑๕๓)	๒๒, ๘๘ (๑๐๕)	๓๗, ๕๐ (๙)	๕๑, ๖๗ (๑๐)	๒๖, ๘๓ (๕)	๑๖, ๖๖ (๒)	๕๑, ๖๗ (๕)	๕๑, ๖๗ (๕)	๓๗, ๒๒ (๑๓)	๓๖, ๓๖ (๕)	๓๒, ๓๖ (๕)	๓๒, ๓๖ (๕)	๓๒, ๓๖ (๕)	๑๘, ๑๘ (๒)	๕๑, ๑๘ (๑)	๕๓, ๘๕ (๗)	๓๘, ๖๖ (๕)	๓, ๖๙ (๑)	๕๒, ๘๖ (๖)	๕๖, ๘๖ (๖)	๑๙, ๒๘ (๒)
การประชุมทั้งสองประชุมมีความสัมพันธ์ กัน จะก่อให้เกิดผลดีมาก กว่าดี	๓๐, ๘๙ (๑๕๘)	๓๗, ๕๓ (๑๗๕)	๓๑, ๖๙ (๑๕๘)	๑๖, ๖๗ (๕)	๖๖, ๕๐ (๑๕)	๒๐, ๘๓ (๕)	๓๓, ๓๓ (๕)	๒๕, ๐๐ (๓)	๕๑, ๖๗ (๕)	๕๕, ๖๖ (๕)	๒๗, ๒๗ (๓)	๒๗, ๒๗ (๓)	๕๑, ๘๒ (๙)	๕, ๐๙ (๑)	๕, ๐๙ (๑)	๖๑, ๕๘ (๕)	๑๕, ๓๖ (๒)	๒๓, ๐๘ (๓)	๕๐, ๐๐ (๓)	๒๘, ๕๗ (๕)	๒๓, ๘๓ (๓)	
ภาคีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ	๘๗, ๓๒ (๒๒๑)	๓๕, ๑๒ (๑๖๔)	๑๗, ๕๖ (๕๒)	๕๐, ๐๐ (๑๒)	๓๓, ๓๓ (๕)	๑๖, ๖๗ (๕)	๒๕, ๐๐ (๓)	๕๑, ๖๗ (๕)	๓๓, ๓๓ (๕)	๕๘, ๕๕ (๖)	๒๗, ๒๗ (๓)	๑๘, ๑๘ (๒)	๕๐, ๕๑ (๑๐)	๕, ๐๙ (๑)	-	๖๑, ๕๘ (๕)	๒๓, ๐๘ (๓)	๑๕, ๓๘ (๒)	๓๑, ๕๙ (๑๐)	๑๙, ๒๘ (๒)	๑๙, ๒๘ (๒)	
เวียดนามเสนอให้ความช่วยเหลือแก่ ประเทศไทย เราควรรับความช่วยเหลือนี้	๒๖, ๓๘ (๑๒๓)	๕๒, ๖๖ (๒๕๕)	๒๑, ๒๐ (๘๙)	๒๕, ๐๐ (๖)	๕๕, ๓๓ (๑๕)	๑๖, ๖๗ (๕)	๓๓, ๓๓ (๕)	๕๐, ๐๐ (๖)	๑๖, ๖๗ (๒)	๕๕, ๖๖ (๕)	๓๖, ๓๖ (๕)	๑๘, ๑๘ (๒)	๕๕, ๖๖ (๕)	๕๖, ๕๖ (๖)	-	๕๖, ๑๕ (๖)	๓๐, ๓๗ (๕)	๒๓, ๐๘ (๓)	๕๒, ๘๖ (๖)	๒๑, ๕๓ (๓)	๓๕, ๓๑ (๕)	
เวียดนามร้องขอความช่วยเหลือจาก ประเทศไทย เราควรให้ความช่วยเหลือ	๑๕, ๖๓ (๗๓)	๒๒, ๙๖ (๒๕๕)	๒๑, ๕๑ (๑๐๐)	๒๕, ๐๐ (๖)	๕๕, ๓๓ (๑๕)	๑๖, ๖๗ (๕)	๓๓, ๓๓ (๕)	๕๑, ๖๗ (๕)	๒๕, ๐๐ (๓)	๓๖, ๓๖ (๕)	๕๕, ๖๖ (๕)	๑๘, ๑๘ (๒)	๒๓, ๖๘ (๗)	๓๖, ๓๖ (๕)	-	๓๐, ๓๗ (๕)	๓๐, ๓๗ (๕)	๒๘, ๖๖ (๕)	๕๓, ๑๘ (๕)	๒๕, ๓๒ (๕)	๓, ๑๙ (๑)	
ความสัมพันธ์ที่เป็นปรองดองมีความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศทั้งสองคือการที่เวียดนาม มีสันติภาพ, ในประเทศไทย	๖๕, ๓๑ (๓๐๕)	๑๗, ๓๘ (๘๑)	๑๗, ๓๘ (๘๑)	๖๖, ๖๗ (๑๖)	๑๒, ๕๐ (๓)	๒๐, ๘๓ (๕)	๕๕, ๓๓ (๑๕)	๒๕, ๐๐ (๓)	๑๖, ๖๗ (๒)	๕๐, ๕๑ (๑๐)	๕, ๐๙ (๑)	-	๘๑, ๘๒ (๙)	๑๘, ๑๘ (๒)	-	๘๘, ๖๖ (๑๑)	๓, ๖๘ (๑)	๕๒, ๘๖ (๑๓)	๓, ๑๘ (๑)	-		
เฉลี่ย	๓๘, ๗๖ (๑๘๑)	๓๕, ๕๐ (๑๕๕)	๒๑, ๘๘ (๑๐๒)	๓๗, ๕๐ (๙)	๕๕, ๘๓ (๑๑)	๑๖, ๖๗ (๕)	๕๕, ๓๓ (๕)	๕๑, ๖๗ (๕)	๒๕, ๐๐ (๓)	๕๕, ๕๕ (๖)	๒๗, ๒๗ (๓)	๑๘, ๑๘ (๒)	๓๒, ๓๖ (๕)	๑๘, ๑๘ (๒)	๕, ๐๙ (๑)	๖๑, ๕๘ (๕)	๒๓, ๐๘ (๓)	๑๕, ๓๘ (๒)	๕๓, ๑๘ (๕)	๒๕, ๕๗ (๕)	๑๙, ๒๘ (๒)	

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ) กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา : แสพลักร่วมกันระหว่างของความรู้สึกร่วมกันการดำเนินงานความสัมพันธระหว่างไทยกับเวียดนาม จำแนกตามอาชีพ พ.ศ. ๒๕๒๑

คำถาม	มหาสารคาม																				
	เกษตรกร			กรรมกร			ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน			ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ			ผู้ใช้วิชาชีพ			ทหารหรือตำรวจ			นักเรียนนักศึกษา		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกความเห็น
ความคิดเห็นต่อการที่ประเทศไทยทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน	๓๓.๑๑ (๒๒๔)	๓๕.๕๕ (๑๘๕)	๒๖.๓๔ (๑๐๓)	๑๓.๒๕ (๓)	๕๘.๘๒ (๑๐)	๒๓.๕๓ (๔)	๕๐.๐๐ (๕)	๕๐.๐๐ (๔)	๒๐.๐๐ (๒)	๕๕.๕๕ (๕)	๕๕.๕๕ (๕)	-	๓๖.๕๒ (๑๐)	๑๕.๓๘ (๒)	๓.๓๐ (๑)	๑๐๐.๐๐ (๑๐)	-	-	๘๓.๓๓ (๑๕)	๑๖.๕๓ (๓)	-
การที่ประเทศไทยทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางการทูตจะช่วยให้สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ประสพผลสำเร็จ	๓๓.๑๑ (๒๒๔)	๒๗.๕๑ (๑๔๔)	๒๘.๒๘ (๑๔๘)	๒๓.๕๓ (๕)	๕๓.๐๖ (๘)	๒๘.๑๑ (๕)	๒๐.๐๐ (๒)	๑๐.๐๐ (๑)	๓๐.๐๐ (๓)	๕๕.๕๕ (๖)	๓๖.๓๖ (๔)	๕.๐๕ (๑)	๒๑.๖๔ (๔)	๒๓.๐๘ (๔)	๑๕.๓๘ (๒)	๘๐.๐๐ (๘)	-	๒๐.๐๐ (๒)	๖๖.๕๓ (๑๖)	๑๓.๓๓ (๖)	-
การที่ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน อันจะก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย	๓๓.๑๑ (๑๕๕)	๓๒.๕๖ (๑๖๘)	๒๕.๖๕ (๑๕๓)	๑๑.๓๖ (๒)	๕๒.๕๔ (๕)	๓๕.๒๐ (๖)	๒๐.๐๐ (๒)	๒๐.๐๐ (๒)	๒๐.๐๐ (๒)	๕๕.๕๕ (๖)	๒๗.๒๗ (๓)	๑๘.๑๘ (๒)	๒๕.๒๓ (๕)	๒๓.๐๘ (๓)	๓.๖๕ (๑)	๓๐.๐๐ (๓)	๒๐.๐๐ (๒)	๑๐.๐๐ (๑)	๘๓.๓๓ (๑๕)	๑๑.๑๑ (๒)	๕.๕๕ (๑)
อนาคตความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามจะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อยๆ	๕๕.๐๓ (๒๕๓)	๒๑.๓๑ (๑๑๒)	๒๕.๒๖ (๑๑๑)	๓๕.๒๕ (๖)	๓๕.๒๕ (๖)	๒๕.๒๕ (๕)	๒๐.๐๐ (๖)	-	๕๐.๐๐ (๔)	๓๒.๓๓ (๒)	๑๘.๑๘ (๒)	๕.๐๕ (๑)	๓๖.๕๒ (๑๐)	-	๒๓.๐๘ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๑๐)	-	-	๖๖.๕๓ (๑๖)	๒๓.๓๓ (๕)	๕.๕๕ (๑)
ถ้าเวียดนามรสนอให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยเราควรรับความช่วยเหลือนี้	๕๕.๑๖ (๒๖๔)	๓๕.๘๘ (๑๘๐)	๑๓.๕๖ (๓๒)	๒๗.๖๕ (๓)	๖๔.๓๑ (๑๑)	๑๓.๖๔ (๓)	๕๐.๐๐ (๕)	๓๐.๐๐ (๓)	๒๐.๐๐ (๒)	๓๖.๓๖ (๕)	๓๖.๓๖ (๔)	๒๗.๒๗ (๓)	๕๓.๕๕ (๗)	๓๘.๖๖ (๕)	๓.๖๕ (๑)	๕๐.๐๐ (๕)	๒๐.๐๐ (๓)	๒๐.๐๐ (๒)	๓๘.๘๘ (๗)	๕๖.๕๖ (๘)	๑๖.๖๓ (๓)
ถ้าเวียดนามขอความช่วยเหลือจากประเทศไทยเราควรให้ความช่วยเหลือ	๓๓.๒๐ (๒๒๕)	๓๖.๒๕ (๑๘๓)	๒๐.๑๖ (๑๐๔)	๑๓.๖๕ (๓)	๕๘.๘๒ (๑๐)	๒๓.๕๓ (๔)	๓๐.๐๐ (๓)	๑๐.๐๐ (๑)	๒๐.๐๐ (๒)	๕๕.๕๕ (๕)	๒๗.๒๗ (๓)	๒๗.๒๗ (๓)	๒๕.๒๓ (๕)	๒๓.๐๘ (๓)	๓.๖๕ (๑)	๕๐.๐๐ (๕)	๓๐.๐๐ (๓)	๒๐.๐๐ (๒)	๕๕.๕๕ (๘)	๕๕.๕๕ (๘)	๑๑.๑๑ (๒)
ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยสองฝ่ายคือการที่เวียดนามสนับสนุนพรรค.คอม.ในประเทศไทย	๒๓.๑๘ (๓๒๖)	๒๕.๕๒ (๑๒๖)	๑๒.๕๐ (๖๕)	๘๘.๒๕ (๑๕)	๑๑.๓๖ (๒)	-	๓๐.๐๐ (๓)	๑๐.๐๐ (๑)	๒๐.๐๐ (๒)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)	-	-	๘๕.๖๒ (๑๑)	๓.๖๕ (๑)	๓.๖๕ (๑)	๕๐.๐๐ (๕)	-	๑๐.๐๐ (๑)	๘๓.๓๓ (๑๕)	๑๑.๑๑ (๒)	๕.๕๕ (๑)
เฉลี่ย	๓๓.๑๑ (๒๒๔)	๓๐.๑๓ (๑๕๓)	๒๒.๐๘ (๑๑๔)	๒๕.๑๑ (๕)	๕๓.๐๖ (๘)	๒๓.๕๓ (๔)	๕๐.๐๐ (๕)	๒๐.๐๐ (๓)	๓๐.๐๐ (๓)	๕๕.๕๕ (๖)	๒๗.๒๗ (๓)	๕.๐๕ (๑)	๒๑.๖๔ (๔)	๒๓.๐๘ (๓)	๓.๖๕ (๑)	๘๐.๐๐ (๘)	๑๐.๐๐ (๑)	๑๐.๐๐ (๑)	๖๖.๕๓ (๑๖)	๒๓.๓๓ (๕)	๕.๕๕ (๑)

ตารางที่ ๓๕ ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้สึกต่อการดำเนินงานสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามของประชากรจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม

อาชีพ	ความรู้สึกที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม			รวม	χ^2	c	$\chi^2_{.05}$ (df=12)	Sig.
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ถือความ					
<u>นครพนม</u>								
เกษตรกร	๑๘๑	๑๘๘	๑๐๒	๔๖๓	๑๑.๑๓	๐	๒๑.๐๒๖	๐.๐๕
กรรมกร	๕	๑๑	๕	๒๑				
ผู้ประกอบการค้าและบริการ	๕	๕	๓	๑๓				
เอกชน								
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๖	๓	๒	๑๑				
ผู้ใช้วิชาชีพ	๕	๒	๑	๑๑				
ทหารหรือตำรวจ	๕	๓	๒	๑๐				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๕	๕	๒	๑๒				
รวม	๒๒๕	๒๑๒	๑๑๖	๕๕๓				
<u>มหาสารคาม</u>								
เกษตรกร	๒๕๕	๑๕๗	๑๑๔	๕๒๖	๑๕.๐๕	๐	๒๑.๐๒๖	๐.๐๕
กรรมกร	๕	๕	๕	๑๕				
ผู้ประกอบการค้าและบริการ	๕	๒	๓	๑๐				
เอกชน								
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๓	๓	๑	๑๑				
ผู้ใช้วิชาชีพ	๕	๓	๑	๑๐				
ทหารหรือตำรวจ	๕	๑	๑	๑๑				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๑๒	๕	๑	๑๘				
รวม	๒๙๐	๑๗๕	๑๒๕	๕๙๐				
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
เกษตรกร	๔๓๖	๓๔๕	๒๑๖	๙๙๗	๒๑.๓๘	๐.๑๓	๒๑.๐๒๖	๐.๐๕
กรรมกร	๑๐	๑๕	๕	๓๐				
ผู้ประกอบการค้าและบริการ	๕	๗	๖	๑๘				
เอกชน								
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๑๓	๖	๓	๒๒				
ผู้ใช้วิชาชีพ	๑๐	๕	๒	๑๗				
ทหารหรือตำรวจ	๑๐	๔	๓	๑๗				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๒๐	๕	๓	๒๘				
รวม	๕๑๕	๓๙๐	๒๔๑	๑๑๔๖				

หากแยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่า ทั้งนครพนมและมหาสารคามอาชีพ
ไม่เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกรู้สึกของประชากรในแต่ละจังหวัดที่มีต่อการดำเนินความสัมพันธ์
ระหว่างไทยกับเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดปรากฏว่า กลุ่มอาชีพจังหวัดมหาสารคาม
ค่อนข้าง เป็นปัจจัยทำให้ความรู้สึกรู้สึกของประชากรต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันมากกว่ากลุ่ม
อาชีพจังหวัดนครพนม

สรุปจากผลการวิจัยความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามอาชีพ
ที่มีต่อชาวญวนอพยพ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนาม และการดำเนินความ
สัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามนั้น พิจารณาจากตารางที่ ๕๐

ปรากฏว่าอาชีพไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อ
เวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แม้ว่าอาชีพจะไม่มีความสัมพันธ์
กับทัศนคติกดังกล่าว เมื่อพิจารณาตัวเลขจากตารางแล้วพบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกร
ค่อนข้าง เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดแตกต่างกันมากกว่ากลุ่ม
อาชีพอื่น

หากแยกพิจารณาแต่ละจังหวัดปรากฏว่า อาชีพไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของ
ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

เปรียบเทียบระหว่าง ๒ จังหวัดแล้วปรากฏว่า อาชีพของประชากรในจังหวัด
มหาสารคามค่อนข้าง เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรแตกต่างกันมากกว่าประชากร
กลุ่มเดียวกันของจังหวัดนครพนม

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าอาชีพเป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด
แตกต่างกันนั้นพบว่า ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ไม่ยอมรับสมมติฐานดังกล่าวที่ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ ๐.๐๕

สรุปผลการวิจัยความรู้สึกของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศ
อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่อชาวญวนอพยพ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่

ตารางที่ ๕๐ ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม
เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมกับมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

อาชีพ	ทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม			รวม	χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=12)	Sig.
	ดี	ไม่ดี	วางตัว เป็นกลาง					
นครพนม เกษตรกร	๑๗.๕๕ (๘๒)	๖๖.๖๐ (๓๑๑)	๑๕.๘๕ (๗๕)	๑๐๐.๐๐ (๔๖๗)	๔.๘๓	๐	๒๑.๐๒	๐.๘๕
กรรมกร	๒๐.๘๓ (๕)	๖๖.๖๗ (๑๖)	๑๒.๕๐ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๒๔)				
ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน	๒๕.๐๐ (๓)	๕๐.๐๐ (๖)	๒๕.๐๐ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๑๒)				
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๒๗.๒๗ (๓)	๖๓.๖๓ (๗)	๙.๐๕ (๑)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)				
ผู้ใช้วิชาชีพ	๕๗.๒๗ (๓)	๖๓.๖๓ (๗)	๙.๐๕ (๑)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)				
ทหารหรือตำรวจ	๒๓.๐๘ (๓)	๕๓.๘๔ (๗)	๒๓.๐๘ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๑๓)				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๒๑.๔๓ (๓)	๖๔.๒๕ (๕)	๑๔.๒๘ (๒)	๑๐๐.๐๐ (๑๔)				
รวม	๑๘.๔๘ (๑๐๒)	๖๕.๗๖ (๓๖๓)	๑๕.๗๖ (๘๗)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๒)				

ตารางที่ ๔๐ (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม
เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมกับมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

อาชีพ	ทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม			รวม	χ^2	C	$\chi^2_{.05}$ (df=12)	Sig.
	ดี	ไม่ ดี	ไม่ เป็นกลาง					
<u>มหาสารคาม</u>								
เกษตรกร	๒๘.๑๐ (๑๔๕)	๕๐.๓๑ (๒๐๘)	๓๑.๕๘ (๑๖๓)	๑๐๐.๐๐ (๕๑๖)				
กรรมกร	๑๓.๖๕ (๓)	๕๘.๘๒ (๑๐)	๒๓.๕๓ (๔)	๑๐๐.๐๐ (๑๓)				
ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน	๓๐.๐๐ (๓)	๕๐.๐๐ (๔)	๓๐.๐๐ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๑๐)				
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๒๓.๒๓ (๓)	๕๕.๕๖ (๕)	๒๑.๒๓ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๑๑)				
ผู้ใช้วิชาชีพ	๓๘.๕๖ (๕)	๕๖.๑๕ (๖)	๑๕.๓๘ (๒)	๑๐๐.๐๐ (๑๓)				
ทหารหรือตำรวจ	๕๐.๐๐ (๔)	๕๐.๐๐ (๕)	๑๐.๐๐ (๑)	๑๐๐.๐๐ (๑๐)				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๓๓.๓๓ (๖)	๕๐.๐๐ (๕)	๑๖.๖๗ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๑๘)				
รวม	๒๘.๕๐ (๑๖๕)	๕๑.๕๑ (๒๕๓)	๓๐.๐๘ (๑๓๕)	๑๐๐.๐๐ (๕๕๕)	๓.๘๓	๐	๒๑.๐๒	๐.๐๕
<u>รวมทั้ง ๒ จังหวัด</u>								
เกษตรกร	๒๓.๐๘ (๒๒๓)	๕๒.๘๐ (๕๑๕)	๒๔.๑๑ (๒๓๓)	๑๐๐.๐๐ (๕๘๓)				
กรรมกร	๑๕.๕๑ (๘)	๖๓.๕๒ (๒๒๖)	๑๓.๐๓ (๖)	๑๐๐.๐๐ (๔๑)				
ผู้ประกอบการค้าและบริการเอกชน	๒๖.๐๘ (๖)	๕๓.๕๘ (๑๐)	๓๐.๓๓ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๒๓)				
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	๒๓.๒๓ (๖)	๕๕.๕๕ (๑๒)	๑๘.๑๘ (๔)	๑๐๐.๐๐ (๒๒)				
ผู้ใช้วิชาชีพ	๓๓.๓๓ (๘)	๕๕.๑๓ (๑๓)	๑๒.๕๐ (๓)	๑๐๐.๐๐ (๒๔)				
ทหารหรือตำรวจ	๓๐.๕๓ (๓)	๕๒.๑๘ (๑๒)	๑๗.๓๘ (๔)	๑๐๐.๐๐ (๒๓)				
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	๒๘.๑๓ (๘)	๕๖.๒๕ (๑๘)	๑๕.๖๒ (๕)	๑๐๐.๐๐ (๓๒)				
รวม	๒๓.๖๓ (๒๓๑)	๕๓.๑๘ (๖๑๐)	๒๓.๑๒ (๒๖๖)	๑๐๐.๐๐ (๑๑๕๓)	๓.๓๓	๐	๒๑.๐๒	๐.๐๕

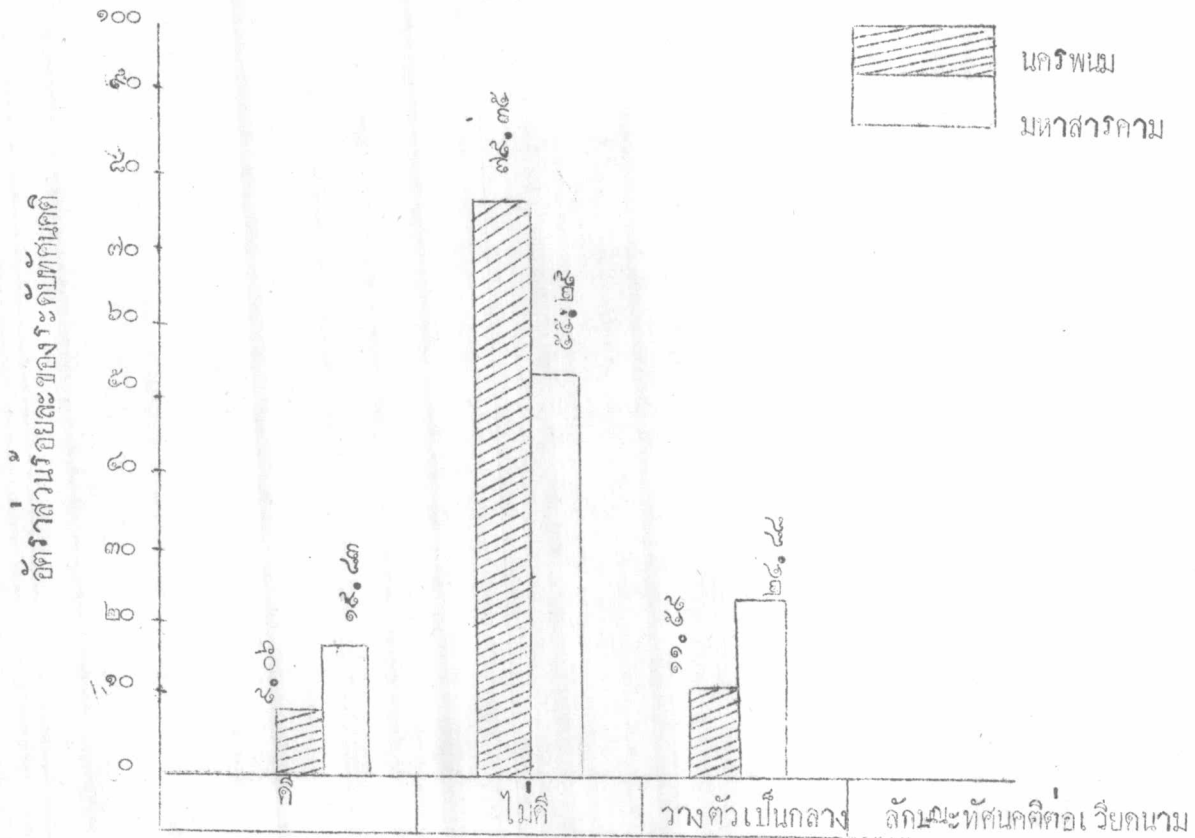
มีทัศนคติไม่คือนักชาตินิยมและพบว่าประชากรจังหวัดนครพนมมีทัศนคติไม่คือนักชาตินิยมมากกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคาม (ร้อยละ ๗๕.๓๕ : ๕๕.๒๕) ทัศนคติคือนักชาตินิยมมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ ๕.๐๖ : ๑๕.๘๓) และพบว่าประชากรจังหวัดมหาสารคามวางตัวเป็นกลางเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด (ร้อยละ ๒๔.๘๘ : ๑๑.๕๕) (ดูจากแผนภาพที่ ๖)

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่ามีความแตกต่างกันในทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด คือนักชาตินิยมพบว่ามีข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานดังกล่าว

พิจารณาผลการวิจัยทัศนคติของประชากรใน ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่อเวียดนาม โดยพิจารณาจากผลการวิจัยเกี่ยวกับความรู้สึกของกลุ่มประชากรดังกล่าวคือนักชาตินิยม พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนาม และการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามดังกล่าวข้างต้นนั้น พอสรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน ๒ จังหวัด ส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่คือนักชาตินิยม นครพนม ร้อยละ ๖๕.๗๖ มหาสารคาม ร้อยละ ๕๑.๕๑ มีทัศนคติที่ดี นครพนม ร้อยละ ๑๘.๔๖ มหาสารคาม ร้อยละ ๒๘.๕๐ ไม่ออกความเห็น (วางตัวเป็นกลาง) นครพนม ร้อยละ ๑๖.๗๖ มหาสารคาม ร้อยละ ๓๐.๐๕ และพบว่าประชากรจังหวัดมหาสารคามวางตัวเป็นกลางเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด (ดูจากตารางที่ ๑๕, ๒๖, ๓๓ และ ๔๐ กับแผนภาพที่ ๗)

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า มีความแตกต่างกันในทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือนักชาตินิยมระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีชาตินิยมพบว่ามีข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานดังกล่าว.

รูปภาพที่ ๒ แสดงอัตราส่วนร้อยละของทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อชาวญวนอพยพ เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม พ. ศ. ๒๕๒๑

รูปที่ ๓ แสดงอัตราส่วนร้อยละของทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อชาวญวนอพยพเวียดนาม. เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๑

นครพนม
มหาสารคาม

อัตราส่วนร้อยละของทัศนคติ

